

The value of the v

مرحوم مولوي صالح معمد كندهاري

مهتمم: غلام محمد ترهكي

دافغانستان اکادیمی دپښتو دانکشاف او تقویی ریاست

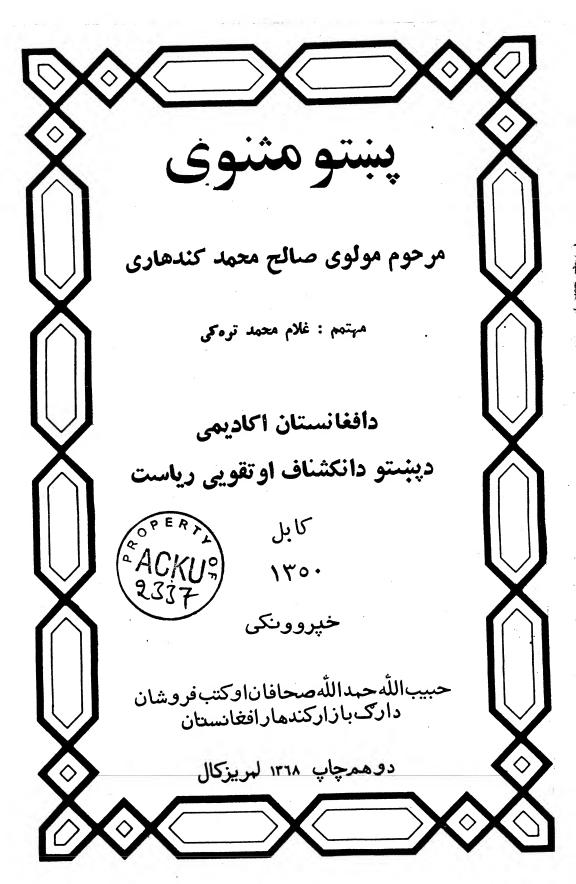
کابل

140.

خپروونکی

حبيب الله حمد الله صحافان اوكتب فروشان دارگ باز اركندها رافغانستان

دو همچاپ ۱۳۱۸ لمريزكال

بسمه تعالى

دمرحوم مـو لـوی صالح محمدکندهادی داخون ادبی او فـکریائر چی زمون دمعاصر ادب یوخون او گټهور او دوان شعـر دی، دافغانستان اکاډیمی دپښتو دانکشاف اوتقویتدڅانگی لهخواپه احترام تاسیښاغلو لوستونکو ته وړاندی کیږی .

مون غواړو چی پښتنو کرانو لوستونکوته ځنی ادبی آثار او علمی ترجمی اوداسی کتابونه تقدیم کو،چیدښاغلو لوستونکولپاره پهژوندانه کیمفید وی .

له خدایه پهدیلارکی توفیقغواپواودا ادبیاثر لومړی تاسی تموړاندی کوو .

محمد ابراهیم رخواخودی رئیس دیستو دانکشاف اوتلویی رئیس

فهرست

سرلیك محمد پښتو مثنوی بیلتون بیلتون بیلتون خیراوشر حضرت انسان وایی خیراوشر حکایت دمجنون عشق دلیلاسره دعشق بستر که خښتن دغری اودسوی قصه خلورغله او یودباغ خښتن سیداکر او طوطی دزمری اودسوی قصه کناه اوغرور سیال اوناسیال حکایت میال اوناسیال د ناجنس آشنایی حکایت دیاجنس آشنایی حکایت دیاجنس آشنایی حکایت
جکایت

مخ	سرليك
٣٨	قضا
٤٠	تینک عزم
27	برخه
2 2	ر. زړه اوبدن وساقي
٤٧	عشىق
٤٩	طلب
٥.	ذكر
٥١	دحیات دورونه
٥٣	مناجات
٥٣	شاعر اوچنجی
٥٧	جہان
٥٨	ژوند اوجهان
71	اوليا
75	دقرآن شکایت
٦٤	اسلام
٦٧	علم
79	دنس غم
٧٠	مثال
٧١	پښتو ژبه اومحاوري
٧٢	ددنيا مثال
۷٥	. ژمی اوپسرلی
٧٨	ژبه او خبری
۷٩	دلويانو نظر
۸۱	دجامعي كارونه
۸۲	بزگر وایی
۸۳	بنا (ختگر) وایی
۸۳	ترکان (نجار) وایی
٨٤	جولاوایی
۸٥	پوونده وایی

9

•

مخ	سرليك
۸٦	سوداگر وایی
۸٦	خرکار اوپارو کښ وایی
۸Y	نانوای وایی
۸۸	
	خاركښ وايي
٨٩	كلال وايى
9.	کنی باف وایی
9.	
91	طبیب وایی
	جناب ملاصاحب وابي
94	عسكر وابي
94	حاکم اومامور وایی
98	•
90	پاچا وایی
*.	جناب پیراومرشه وایی
97	زاهد اوگوښه نشين وايي
97	
٠.	معلم وايي
•••	مهندس وایی
19	ادیب وایی
١	
	4:

مولوي صالح محمد قندهاري

کود نۍ او دوړ نه:

دقند هار دښار دکابل بازار دملاگلداد اخوند په کو څه کی د هو تکو یوه کور نۍ اوسیده ،چی ددوی کارسودا گری وه ، خودادبی او علمسی ذو ق خا وندا ن هم وو .

ددیر لسم هجری قرن په اواخروکی ددی کور نی یوه سړی حا جی محمد اکبر دپښتو ادبه سره ډیرهمینه در لوده ، ده دپښتو خطی او چاپی کتابو نه سره ټول کړی وو،اوپه دی ژبه یی لیك او لوست کاوه . اودا هغه وخت و، چی دافغا نستان په خلکو کی دامیر شیر علی خان دپا چهی په وخت کی یو دویښتا به غور څنگ پیدا سوی و ، او په دی تر څ کی دپښتو ژبی ور سمیت او پرور ښت ته هم مخه سوی وه .

په دی کورنۍ کی په ۱۳۰۸ ق کال مو لوی صالح محمد وزین یدی، چی دپلار نوم ئی فیض محمدو ،اودی دخپل مور نی نیکه مو لـــوی عبدا لرؤف اود خپلو ماما گانومولوی عبدا لو اسع شهیداومو لوی عبدالرب ترپا لنی لاندی په قند هار او کابل کی وروز لی سو ، او په څلورو ژبو بنتو ــدری ـ عــر بـی اواردو پو هیدی ع

دی پنځلس کلنی زلمی ؤ، چـیله قند هاره کابل ته داغیء ،اودچوب فرو شی په شا هی مدر سه کـیدخپل نیکه مو لوی عبدا لروف سره اوسیدیء ، چی هغه د شا هی مدرسی مدرس اود قا ضیانو ممتحن اودپاچا دحضور ملاو .

دی دلته په یوه علمی محیط کیوروزل سو ، او کله چی حبیبیه مدر سه (او سنی لیسه) په کابل کی جوړه سوه ، نو دی د محصل په توګه پکښی داخل سو ، او ځکه چی کورنۍ زده کړی ئی د مخه بشپړی کړی وی ، نو ژر په دغه مد رسه کی لومړی دپښتومعلم سو .او پښتو دمد ر سی په نصاب کی په ۱۳۳٤ ق داخله سوه .

دماموریت دو دی:

مولوی صالح محمد د۱۳۳۰ ق کال په شاو خواکی د کابل دابتدایی مکتبو دمد یر مر حوم مو لـــویعبدا لر ب سره دنائب مدیر په ډول مقرر سو ، او هغه وخت چی ابتدایی مکتبو نه په کابل کی ډیر یده ، نو دغه مدبر او نائب مدیر په دی کارکی ښه خدمتونه کړی و و

دافغا نستان دبیا استقلال موندلو په وخت کی چی نوی حکو مت ا و کابینه جوړه سوه، نو ددی حکو مت داتک لاره وه ، چی معارف په ټو ل مملکت کی خپاره سی، نوهغه و چی مو لوی صالح محمد په ۱۲۹۹ ش کال د قند هاردمعار فو په مد یریت و ټاکل سو ، او ددرسی کتابو او تعلیمی سا مانه سره قند هار ته ورغیء

سیمی که هغه وخت کی د مکتب تاسیس اود خلکو منل کوم اسانه کار نه و، مو لوی صالح محمد دقند هار په بندار کی پسله ډیرو تبلیغا تو او د بنار دمشرا نو سره د مفا همی او خبرو په وسیله و کړای سوای چی هلته یولو مړنی مکتب جوړکی اود قندهار دسودا گرا نو څخه ددغه مکتب لپاره دگمرك په محصول کی اعانه واخلی ، نوځکه دغه لو مړی مکتب د همکتب تجاره په نا مه په ۱۲۹۹ ش كال دقند هار په شاله مار کی جوړ او په تجاره په نا مه په ۱۲۹۹ ش كال دقند هار په شاله مار کی جوړ او په

مو لوی صالح محمد لس کاله په قند هار کی د معار فو مدیر او مؤسس و، او تر ۱۳۰۷ ش پور ی یی دقند هار په ولایت او کلو کی ډیر مکتبو نه جوړ کړل ، او ډیر هلکان ئی په دغو مکتبو کی په ډیره تو جه او خوا خو دی ورو زل ،او دی دیوه مر بی په ډول دافغا نستا ندمعار فو په تاریخ کی یو سابقه لرو نکی سړی و چی دقند هار خلك ئی تراوسه په نبه نامه یادو ی .

دطلوع افغا ن تا سيس:

مو لوی صالح محمد دمعار فردخه مته سره یوبل مهم کار په قند هار کی داوکیء، چی هلته نی یوه هفتگی جر یده دطلوع افغا ن په نا مه تا سیس کره، او ددی جر یدی لو مړی شماره یی په (۱۹ مسر طان۱۳۰۰ش جولائی ۱۹۲۱م) له قند هاره په ډبرین چاپ په پښتو او دری ژبی خپره کړه، چی په دی ډول نو دقند هار په مطبو عاتو هم ده پیل کړی عدی ع

دمو لوی صالح محمد دغه خدمتونه دهغه وخت حکو مت هم په ښده ستر که لیدل ، لکه په ۱۳۰٦ ش کال چی دهغه وخت مر حوم پاچا معارف او مکتبونه پخپله و کتل ، نو نیسی مو لوی صالح محمد ته دستوری نښان ور کیء .

دده ادبی کا رونه:

مرحوم مولوی دمعارفو او مطبوعاتو دعملی خد متو سره په ژبه او قلم هم دپښتو لپاره ډير ښه کار کړی ع . کله چی په سرا جيه دوره کی په حبيبيه ليسه کی دپښتو معلم و، نوده دغه تدر يسی کتا بونه کښلی او چاپ کړی وو:

۱ د پښتولو مړنی تدریسی کتاب
 ۲ د پښتو دو هم تدریسی کتاب
 ۲ د پښتو دریم تدریسی کتاب
 ۲ د پښتو صرف ونحو په دری ژبه

علاوه پر دی دمو لوی صالحمحمدله خوا په سراج الا خبار ۱ فغانیه کی هم ځنی پښتو منظومي خپريدلي ،چې دپښتنو دو پښو لو لياره ډ يري گټور ی وی ، مثلا په ۱۳۳۵ ٖ قکالچی ددنیا لو مړی جنگ په شــدت جاری و ، دافغا نستان زلمو او پوهوخلکو غوښته، چی ددی ځیا ی حکو مت داستقلال دبیاموند لولپاره اقدام وکی ، او په دغه مطلب مرحوم محمود طر زىدسراجالا خبارافغانيه سر مقاله دحى على الفلاح پهعنوا ن و كښله (غره ربيعالاً و ل ١٣٣٤ ق ١٦ جدى ١٢٩٤ ش) خوداً مقا لـــه دسنسر په حکم له نشره پا ته سوه، نودا بل کال هم دغه مطلب په يوه رمزی ډول ښا غلی عبد لهادی داوی (دهغه وخت پر یشان) په دری ژبه د(بلبل گر فتار) تر عنوان لانـــدى منظوم او پهسراج الا خبار كىخپور کیء (ربیع الثانی ۱۳۳۵ق) چیعین هغه منظو مه ښا غلی مو لوی پــه پښتو منظومه او خپره کړه ، اودادافغا نستان دخلکو د آزا دۍ غوښتلو لو مړۍ ښکاره تر جما نی وه ، چې په پښتو او دری دو اړو نشر سو ه. په ۱۳۰۹ ــ ۱۳۱۰ ش کال چــــى دمر حوم محمد گل مهمند په مشرۍ دقند هار ادبی مجلسو نه تا<u>و</u> دموو، مو لوی صاحب ددغو مجلسو یوسر گرم غړی و، اوډير اجتما عي اوگټور پښتو اشعار ييويل ، او په مشاعرو کی یی گہون کاوہ ، او اشعار ئی په طلوع افغان کی خپر یدل ، چی ددغی حوری یو فکری او ادبی اثر ٹی یو ماوردہ پښت و منظو مه ده چی «دجا معی کارو نه، تر عنوان لائدی دطلوع افغا ند(۱۳۱۲ ش) په کالنی کڼه کی خپره سوی ده ، او په دی خوره منظو مه کی په سا ده اوروانه پښتو داجتماعی تړون اود چــارودویشنګ ضرو دت او کټی ښو ولی سوی دی .

په ۱۳۱٦ ش مو لوى مرحوم دكابل دادبى انجمن غړى سو ، او دلته يى يو دپښتو خود آموز اوبل كتاب ر بښتو ژبه، دته ريسى مقصه و لپاره تاليف كړه ، چى دپښتو ژ بىلومړى ټوك په ١٣١٦ ش په كابل كى چاپ سو، او هم يى د(زيرى) په نامه يوه پښتو هفتگى جر يده دپښتو د تعليم اوزده كو لو لپاره تا سيس كړه ،

بنا غلی مو لوی تسر ۱۳۱۷ شوروسته دشا هی دارا لتحر یردپنبتو غری و، اوپه همدغه وخت کی حج ته ولاد، او چی له هغه سفره راغی ء ، نوپه قند ها رکی او سیدی ء ، او په ۱۳۳۵ ش کال ددی بنارد خلکو له خوادملی شوراء دنهمی دو ری په وکا لست و تا کل سو ، چی په دغه دوره کی دشورا لو مړی معین همو، او بیا په لسمه دوره کی هم دقند هار دبنار له خوا په ملی شو را کی و کیل و ، اود شور ای ملی په پار لما نی دله کی داتحاد شو روی په سفر هسم تللی و .

دمو لوی و فات:

مولوی صالع محمد د۱۳۳۹ ش کال دسنبلی د میا شتی په څلر مه کله چی د قند هار له خوا د ملی شو راغړی و ، په کابل کی او یا کلنوفات سو، او حکو مت دده جنازه په یوه مخصو صه الو تکه کی قند هار ته ولیزله، اوهلته پخیله پلار نی هدیره کی حضر تجی ته نز دی ښخ سه .

مر حوم ملك الشعرا بيتاب كابلى شا عر دده مر ثيه اودو فات تاريخ داسى ويلى دى :

مو لوی صالح محمد آن و کیــل قند هار

خیرخواهشاه وملت در نهان و آشکا ر

دو ستدار حرفحق بود و نگفتی غیر راست

از ملمع کاری و تلبیس بو دی بر کنار

خدمت شایان نمودی در معارف سا لها

گا ه در کابل مدیری داشت که در قندهار

کرده در عهد سرا جیه به پښتو خد متی اندر ینمضمو نابو ده کس چواو آ مو ز کار

کارو بار آخر ینش را اگرپرسی زمن

مجلس شورای ملی را معین بوده است یار

چون بہر کس اونکو کردار وصا لح بوده است

هم بهرکاری که بوده باصدا قت کرده کار

خاطر ش بکر فت چون ازو ضعدنیای دنی

دلازينجا كندسوى آخرت شد رهسپار

عسر او هفتاد و پنجا هش بخدمت کشته صرف

اجر، آنرااز برای او دهد پرو ر دگا ر

سر نو شت ماچو در دنیایفانی مرد نست

مرک با اینان به است از ز ندگی مستعار در ربیع او ل از بیتاب پر سید م سنسه گفت بوده سه صدوه شتاد از بعد هـزار (۱۳۸۰)

دده کړه وړه اوخويونه:

مو لوی صاحب لو شه جگ ، سپین پو ستی ، بشاش او دمخی او دپوی میانه دیری خاوند او نیك خویه له بدو شخه بیزاره سری و ، ده پالای اغو ستل سپینه کو چنی بگری یی ترله ، له هر چا سره یی په ادب او نرمی خبری کولی ، او د چا مصی مختلف طبقات شنی داخیری کول دده بیطر نی او بیغر ضی او په ورین تندی د هر چا سره خبری کول دده نبه خویو نه و .

دده مجلس هم ډير خوږو ، سادهاونر می خبری ئی دهری طبقی دکتی وړوی، پر لاریهم کرار کـرار تـیءلکړه ئی ور سره کر زولــه ، او کو ښښ یی کاوه ، چی په ژونه کی څوك ځنی ازار نسی ، او خپـــل شا گردان یی په خورا خوا خـوږی دوزل ، اودقندهار خلکو دی دمکتب دملکا نو پلار باله .

مو لوی صاحب په خپل وطن کی ډیری تجر بی کړی اود خلکو او حکو متو په روحیه بلدو ، په هندعر بستان ایران عراق شوروی اتحاد کی هم گر زید لیو، نو ځکه یو پوخ صاحب رای سړیو، داسلام او قر آن سره یی ټینگه عقیده درلوده، داسلامی علومو او تفسیراو اخلاقو او تصوف کتا بونه یی لوستل ، اواجتماعی عقیده یی پر اسلام اوملیت

اودو طن پر ښيگړو ولاړه وه ،معتدلسړی و، په هيڅ کار کی افراط نـه خه ښا وه .

نه یی ظلم کاوه اونه یی ظلم پر خان مانه ، او کله چی دافغا نست ان داغتشا ش په دوره کی دده استاداو ماما مو لوی عبدا لوا سع د ۱۳۰۷ ش دجوزا په اواخر کی دبچه سقاو په حکم په توپ کی وا لوزو لسو، نومو لوی به ددی ظلم دلیدو سر ه دابیت ډیر وایه :

دظا لمانو ظلمزور دی خدایه لیری یی که!

نه کومظلم، نی منمه خدایه خیری یی که !

دمو لوی آثار او اشعار:

لکه چی تاسی ولو ستل دمو لوی صالح محمداکثر کتابونه او لیکنی تعلیمی او تد ریسیوی، او دی پخپلوخت یو موفق معلم اود معار فود کارو چلو ونکی و . اود یوه غښتلی او پوه مربی په ډول خلکو هم پیژند لیء و، اودده تر بیوی مفکوره هم پر دین ملیت او نوی مدنیت بناوه ، یعنسی اوسنی ژوند یی له تاریخ او پخوانوروا یاتو سره نښلا وه ، او ددغرو دوو ترمنځیی اعتدال او ارتباط مانه.

بیله تدر یسی آثارو دی ډیـــرشا عرانه منظوم ادبی تخلیقات هـم لری، چیده په یوه کتاب کی سره راټول کړی دی ، دا کتاب دوی برخی دی .

لو مړۍ بر خه : په پښتو لني مثنوی کې دمولا نا جلال الدين بلخي له مثنوي څخه ځنې مطالب په آزاده تو که نظم سوی دی .

مولوی صالح محمد دمو لانا بلخی له مثنوی سره ډیره مینه در لـوده او هغه به یی تل لوست ، اود مولاناله فکره به یی الهام اخیست او هغه په یی په پښتو نظم کاوه ، او خـپل فکری واردات به یی ددی عصر لــه جریانه سره پکښی زیا تول ، چیدغه بر خه یی مون گرده په دی کتاب کی چاپ کړی ده .

دوهمه بر خه: ده پخپله دپاشلی ویناوو په نا مه بللی ده ، اودا هغه مختلف ادبیآثار دی، چی پهعروضی وزن او مفهوم دواړو کی متنـــوع بنکاری ، او له د غو څخه هم مو برهغه اوبده منظومه دلته راو ړی ده، چی داجتماعی ژوند دو ظا یفـــودو یشنی بحث کوی ،اوخلکوته د اجتما عاوټولنی یواصولی فکرورکوی

دمو لوی دغه اشعار او منظو میدوی سیگری لری :

لومری دا چی دده دشعر او نظم الفاظ او ترا کیب او تعبیرو نه ټول ساده ، خوانه او روان دی ، پهویناکی یی ابهام، پیچیدگی اوتکلف نسته هره طبقه ښه په پوهید لای سی ،خو شعری او ادبی خون توب هملری اوسیهل ممتنع گڼل کیداستی ، اوداو سنی پښتو په ښو او خونو منظو ماتو کی در یدا ی سی .

دوهمه داده چی دمو لوی صاحب اشعار دمو ضوع له پلوه هم نبسه اجتماعی اوحیاتی ذخیره لری ، یعنی هغه څه وایی ، چی په ژوندانه ا و اجتماعی کړاو کی دلو ستو نکی په کار ور ځی ، دینی مفکوری ، اخلاق اجتماعی نبیکړی په رو نبانه وینابیا نوی ، دبشر د او سنیو مفکورو څخه هغه منی چی زمونن د ټو لنی ژوند لپاره مفید ورته نبکاری ، اما دمد نیت ځنی مفاسد او کر غیب نشیان ددوی ، او له هغو څخه پنا ه غواړی ، نو ځکه دده آثار ز میوندمعته لی طبقی لپاره یوه پانگه کیدای سی .

دده اجتما عى تلقين په دا سىيسا ده ژبه دىء .

چی هم انسان و ی جا نه بیا هم «افغان» و ی جا نه نو دزړه سریی بو لــــه دغه دی ورور د ی نـــو

هم هسلهان وی جا نه!

او زمور به شانوی جانه!

نور البصعر یسی بو له!

هم ستا د کو ر دی نسو

دمو لوی په شا عری کی افادی تلقینی خوا تر شا عرانه تکلف ا و غټ بازی ډیره ده ، دی ډیر غټغټالفاظ او گران او له پا مه لیسری خبری نلری ، خپل مطلب مستقیماپه سا ده الفا ظو او خوږو تر کیبو ادا کوی ، او داسی وینا کوی ، چسی لو ستو نکی ژر ورو لو یږی ، او د مطلب په پو هیدلو کی په هیڅ کسپ او اخته نسی .

دافغانستان آگادیمی دا عقیده ده چی اوس ز مور په ملی ادب کی یـو نوی حر کت دا تلو نکی دی ، چی دشعر په ظاهر او معنا با ندی اغیزی کوی ، او مورد هم دی ته اړیو ، چی دانوی ادبی غورځنگ ومنو ، او دخپل نوی ادب هم ظاهر هم باطن ورنوی کو، خو دلته داهم لازمه ده ، چـی دیخوا نی ادب سره زمور داو سنی ادب اړ یکی ونشلیری .

دمو لوی صالح مید د غه آثار دپخوا نی او اوسنی ادب تر منځیوه داتصال حلقه او دنښلو نی مزی دی، نو ځکه یی چا پول او خو ندی کول یو مفید کار دی ، او زمون اوسنی ادب باید له دغی مر حلی څخه هم پرمخ ولاړسی ،او ډیر له او سنی ژونده سره وصل سی ،او دار تقا لار یی خلاصه وی ،مگر دنښلو نی په مزی له ماضی سره هم اړ یکی و لری . (ع،ح حبیبی)

+ 0

پښتو مثنوی

زمود په پښتو کی دیوانونه اوغزلی خورا ډیری دی ۔ البته دشعر او شاعری آن تمام سوی او شعراؤیی پوره حق ورکړیدی . هر چاهرڅه ویلی دی . دخال او خط څه ندی پاته چی ویل سوی نه وی خصوصاً دخوشحال خان کورنی ، اونور لکه حمید رحمن بابا ملا پیر محمد دیرزا حنان ... داسی پوره له وړاشعار لری چی دا وظیفه یی په ښه پیمانه اجرا کړیده .

زما مقصد پدی مثنوی کیدادی چی خه روحانی حظوظ او لذات چی په مثنوی شریف کی پراتسه دی ،مون پښتانه دی هم له داسی خوندو څخه محروم نه سو پاته ، البتسه دمولانای بلخی رومی (رح) له برکته او ده دقصو او اشارو او نکتو څخه امید دی چی یو څه برخه او حصه واخلو ، که څه هم . بیت

خه نسبت زما خوار کی او دلو ی لو د مشنو ی خو بیا هم دلویانو له برکتههیله ده چی څه نه څه خوند او حظ مورد هم ځنی وا خلو پدی هیله اوامید جرثت وسو او دا مثنوی ولیکل سو .

ډیرجرثت دی چی لیکمه زه خپل ځان ښه پیژنمه خو په هر صورت له خاونــــدتعالی څخه امید واریم چی دا وینــا می قبوله سی ، او پښتنو وروڼــوته خوند ورکی . او مزی ځنیواخلی او دکتابو په فهرست کی یاد سیاومفید ولویږی .

انشاء الله تعالى مىالىج محمد ١٣١٨ ش

بسمالله الرحمن الرحيم

زماعرض

زما عرض دی به پښتــو ډير مي خو ښ د ی مــثنو ی مثنو ی څه ښه کتــا ب دی مو لانا خو لو ړ جنــا ب د ی دعر فا ن سين د ي بهين ي د مر چا سره و غیر ی په در يا ب کي مر غلسر ي مېشنو ی کی ښی قصیی د ی شپه ؤ و رځ مشنو ی لو لسه مثنوی لولیه د لبسره چی دمینی او ر لرینه کے پاچاوی کے گدا که زا هد و ی که صو فی کے عا شے وی که معشوق کے پر سد کہ لیو نی و ی که د عشق په اور و ی سو ی

ای نسا غلو پښتنو منتوى دمو ليوي چې کو يا د عشت په باب دی مثنو ی یسی لو ی در یا ب دی ډير عا لـم پــه سيرابيږي وهر چا تـې فيض ر سيـــن ی مـثنو ی کــی ښی خبــر ی تر شکر و لا خسو دی دی در یا ب لو ی چمچه دی خپله که خو ند غوا د ی دزدهسره! مثنوی یسی و د لرینسه که ۱ می وی که مسلا ک عارف وی کے ولی که اما م و ی کیسه مسبوق او که گا ړی که خوندیوی(۱) يا دميني بحر و د ي

⁽۱) گاړی او خوندی دپښتنودوې قبيلې دی .

د س ستسر گ به مو می بختوربه پسه عقبي سي دا پښتو په ده خــو ږ ه کــړم بخت به لـو ړ د پښتنـوسي د با دار بسه عا شقا ن سی عشق به دو ی و پیش نی پے پت سر ہے آشنا سی مر پښتو ن بهلکه لمرسي گر فتار په کار وبار يسم په حضور د ظا هر شاه يم(١) دیر ښا غلی بر یا لی دی په با طن کسی لو ډسړیدی چی پسه مینه یی ر وز پنسه هم علمی او هم ر سبیسی دا ښه خيـا ل د ی پر تمــر ه پښتا نه به عا لما ن سي زمـا مطلب را نه یا تین ی یه حضو ر کسی د پا چــا شپه و ورځ يسي ز ه ليکسه انحیس کله ز ما لقمهسوه زه لیسکم یسو مثنو ی دغــه زما دا كچنـــى نهــــر مو لو ی می ننگو لی پیسرو ی دمثنہو ی کسر م او د لنو ی لو ډ منو لنو ی لو ی عا رف هسم به رشتیادی ا مو لا نا دی مو لا نا دی زما پر ده ښه اعتقاد د ي مو لسوی پسر نشگوم

چى ولىو لىي مىثنو ي هم به پو ه هـم بـه دا نا سي غوښت می ز ی ښه ترجمه کړم مشنو ی که په پښتو سي پښتانه به عار فا ن سيي مجا زی او حقیقی محبت بسه و ر پیدا سی هـر سړ ی بـه سترکو رسی دیر افسو س چی گر فتاریم په در باد کې د پا چا يېم ظاهرشاه خوښه زلمسي د ي په ظا هر ک څه **ز لمي د ي** دبنستو مینه لر یسه غوا دی نن بنیتو جا ریسی خدای د ی دا خیا ل کی ترسوه په پښتو که ديس بيا نسي دا خبس ه او د د ه کیسو ی نو بسه وایسم لند ی دا دیستو خد مت کو مسه نو خو یا ته تر جسه سو ه نو پر خیا ل دمـــو لــــو ی مثنو ي خو د ي لو ي بحر پر نیے فال می دی نیو لی اقتسداء د منو ليو ي كني م خه نسبت زما خواد کسی مو لانا خو مولا نا دى مقتدا دی ، مقتسدا دی مو لو ی خسو لو ی استاد دی زہ چسی ہر بیت جسو پر وم

پے پښتو زما مثنو ي دي کی م و خدا ی و ته زاری ښـه جار ي ز ما و ينا کړي محبت همه و رسره کری تل ليسكم لكه شكسرى او ښه پند و ر کې هو چاته هر سي ي په پهره و رسي مهم مقبول د مصطفعي سي ممم منظو ر ه په عقبمي سمي نفس شیطا ن می په کړ مکړی هم یی خو ښ د هر سړې کړي زما کښتي مه کړ ی کو يابه نه می لا س سته نه می پښی هم ر عنسا ده مم زیبا د ه زه خيل ځا ن ښه پيژنمه دا زما د ز ړه مينسدا ره او پښتو ن په ننداره کړم نا زك خيا ل مي ښه راسم كره قبسول کس ی زما مثنوی

مثنو ی په پهلو ی دی(۱) تو فیسق غوا د م لسه باری چی قسو ت را تبه عطا کر ی ذا و ینا می را خو ر ه کړی چی دمینی سبی خبر ی چی ښته خو ند را کی و ما ټه هر زلمي پسه خسو ند و ر سي هم قبول د پاك مو لا سسى د هر چا خو ښ په دنيا سي خدا یه نیز ز ما قلم کر ی میا ر ك دا متنو ی كسسر ی ستا دمینی پسه در یا بسه د لو یا نـو کــړ م پیښـــې پخ قلم تیره و پنا ده ډير جر ثبت د ی چنه ليکمه تسی را یا کسه کری با دار ه چه خیل ان شانه ورانه کرم ہر کت می پر قلم کسر ہ هم په رو ی د مو لسو ی

دغه خیا ل می را تو سو کړی دغه باغ ملي پر ثمر کسر ی

بيلتون

دا دنلـــه حكا يــت دى له بيلتو نـه شكا يت دى دا ز ه نه يم مو لـوى دى په پښتـو ښه مـثنوى دى دا پـر تو د بلـى خـو ا دى كه څه هــم آ واز ز ما دى دا ١واز آواز د شــا ه دى كه د خو لـي د عبـدا لله دى

(۲) دلته دغه پارسی بیت تهاشاره ده :

هست قسرآ ن در زبا ن پهلوی

مننو ی مو لو ی معندو ی

دخیـل عشق ر با ب و ممــه پر هر او ريسم ژړ يسند لسي ځکه ز ه پسه وا ویسلا سو م شنني ولي ځنسي بهيږي پـــه او ر سو ځم په کلخنکي خوشحال ناست په ښه گلشنوم بیا په څه نا زو ادا و م او نــا ر ی و هــــم په ز ورها ْ تل نار ی کړ مچی زما و روره که طا و س و که انسان و دا جدا لسه كلستا نسه نو را پیښه لو خوار یسوه خپل وطن له خدا یـه غـواډم چې يې نور پر هره لـور د ي خدا ی د ی د ی مسم نه لرینه دا نل ند ی دا بل ساز د ی که زما عر ض و نیسا ز د ی په جها ن او دلکو مسهٔ بلنه خو له پسټه هسو ري د ه وييسد و نکسي آدمسي د يء زه بسل چا يىم پىو ھو لىسى زه پندی سر تنه پنو میرم ښو ر يدو نکي آ دمسي د يء هیڅ شی نه بلکه لا شی دی پسه ژړ ا که په خنسدادئ ژدا هسم پیدا لسد ه د ه پر جہا ن ک بلیخولی دی په قفس کے هم بند ی ہے هر چه غسوا د ی هغه ستایم هم اسیر هم خود مختار یم ييجيده څه معما سيو ه

په پښتو اسرا ر ليکمه چه یسی ز ه یسه پر ی کړ ی و طن پا سه سو جلا سلو م دا زما او ښکي د ي توييږي شوم پر دیس پدی وطن کی زه و لا ړ په ښــه چــن و م شنه خوله تللي پـه خندا و م او س فر یاد کو م هر کو ره چې را پرې سو م له خپلکوره دغه ما رو که شیظها نو چی یسی بیل کړ م له بوستانه چی نصیب می جدا یسی سو ه او ښکسي و ينسي کړ ي ژاړم دا دعشق بل سویء اور دی چی د عشق ۱ و ر نه لرینــه دادعشق د خو لی آو از د ی د آشنسا سسره هسمرا ز د ي لکه نل دو ی خبو لی لرمه يو ه خو لسه ښکاره د لیده چې څه وا يې وا ډ ه د ي ديء شین طو طی یم د غید لسی خپل می هیڅ نه زده و پیږ م پو رته کښت وا ړه دی دیء آدمی څخه خنوا ر کني د ي آد مسی دد ه پیسسه ۱ د ی دا خنسگدا خو هسم دد ه د ه څه نیا ري کسه غلیلي د ي د آ ئینسی تر شا طـو طـییم هر چه وا یی هسفه و ایسم په اختيار کی بی اختيار يم یو عجیب رنگ و پنا ســو .

مستمند میم در د منید پیم حال و یلای نسوای چا تــه مدا یت را کړی و ما تـه ما ته پیښه حیرا نــی ده په قدر ت یمی نه ر سین م منا سب ما ته زار ی سو ه حدا يت به له خدا غوارم « مستقيم، ته د ي بللي .. او ستا خا ص مر حمت نه وی ډو ب يـم تللـي نـظرو که ا پر جہا ن باند ی چار پیر دی په عز ت دمجتبسی ستــا ښيه بنده د يا ك احد دى تـل دد ه عـز ت پکار د یء بيا خيـل عرض تا ته كو مه هم رو زی می شفا عت کری هيښ پيښ تللي خوارحيرانيم ملکتو ب که سر پتے و ب دی تا ریکسه د ه که ر نیسا ده دا بی سد ه که پرهوښ يم دا قضاء كــه د عشق اور دى تر شکر و لا خو دی دی سن ، کر زی تـش لا ډو دیء خوار عا شق بد ی مسروردی پر دښمن چـپه غو بـل سـي غوړوه د غيم کمبله عشق خو يو و ړه له تا واړه ته یی مه کنه ۱ سا نه

به در باب کی تخته بند یم لا لهانده حيران يا تــه هيے لار نسته بلي خوا ته ځنگه لو په لو ځیدا یې د ه پَه حکمت یبی نه پسو هین م چه را پیښه لو خوار یسوه یه زیا زرا به دا دم د احد نسا ، تا را بنسو و لي.. که دا ستا مدا پت نه و ی او د شو د ه دا څخه و رکه ستا ښه لو ی کر م همډيردې یه حر مت دمصطفی ستا چی احتمد او محتمد دی. نا زو ليي د با دار د ي ء دده رو ی رز پستا ر و مسته چی نصیب می هدا یت کری لاز می و دکه سر کر دا ن یم دغه عشــق که ليو نتو ب د ي دا چنون دی که سو دا ده دا ير سه او كسه بيهو ښيم دا ر ضا ده او که ز ور د ی دا د عشق ناري سوري د ي چه عشــق نه وی سرکهو دیء محبت دا یما ن نسو د د ی چی دمینی او د دی بل سی چې د عشت لمېپه سو هېله خو شحا لي او هو س دواړه دا خبــر سو ه خو را گرانه

ژا ړه ژا ړه ر ب تـــه ژا ړه خپــل و طن له خــدا يه غواړه

حضرت انسيان وايي

خو را لو ی صاحب زاده یم تسر هر چا په نسب لوي يم مخلع په د علمنا ، يم ر ب جو د کر ی زما صورت چــه بند ه دخيـل معبو د يم زه د پاك الله بنيده يم زما هيبت هم خورا ډير د ي که پر مځکه لر که بسر دی ما تسه جنو ړه مايسه د ه ډ لا د ز رو زما کسان د ي ټـو ل لـه ما نـه په لړ زمدي زه ۲ غــا دو ی چاکر ان دی ډير له ما نه په هيبت د ي هیچا نه یم پیژند لی خه عنز ت خنه می لقب دی څه مقصد څه مي دو ز کار دي به نا مه حضر ت انسا ن يم نه ځا ييو م په آسمان کي په عالم کی می هیبت دی پر فلک زما گــد ر د ی زما يلا س شق القمسر دى پر خلیل باند ی سور نار دی پر فر عو ن با ندی گذاردی عا لم ټول غرق پهطوفانسي هم خو به من جو د دو غرمیسی له ډ بر ی او ښ پيــدا سي دی پر جن وانس با چا ؤ زه یه اصل شهزاد ه یسم زه آ د م د آدم زو ی یــــم مشر ف پے دکر منا ، یے دملکو ز ه مسجےو د یے زه پر مځکه خلیفــه یـــم زما عز ت هم خورا ډيسر د ي ټو له ۱۰ تنه مسخر د ی منجکه ما لر ه خوا نجمه د ه غـر هم ما تـه په فر مان د ی چر نده کسه پر نده دی زه با دار دو ی نو کران د ی ټو ل و لا ړ زما په خدمت دی ز ه لسه کسه یم را غلسی څه نسبت څه می نسب د ی خه مطلب او څه می کار دي خلیف یے حکمرا ن یے نه سهيه م په جمها ن کي لو ر مسی شا ن لوړ میعزتدی دلو لا ك تـا ج مي پر سر د ي فلسك ما تسه مسخر د ي او ر و ما تــه کل کلــزار دی زما د لا س همسا بنا مار دی نوح ښــرا کاند ی بارا ن سی عیسی دواکی مر ژوند یسی (۱) د صالح وار جه بیا را سی دسليما ن تخت به هواؤ

⁽۱) دوا = دعا .

آدم زی اصیل زاد ، یم اد ریسغوندی په عزتکی خضر غو ندی گر ندی ہے پر طورزه کلیم موسییم پر آسما ن با ندې لو ړخيږم تس سد ره لا هسم تير ين م پے حضو ر مشہر فیہ م د عرش لا ر زما يو كا مدى یه عز ت او په ښه ناز یم ټـو لـه مځکي او لـو ډغرونه یه خد مت مهیا سو ی ښـــی ميو ی که څه غلــی د ی پر جہا ن چی ښه شيا ن د ی آمسا ده مهيسا سسو ي ياك الله يسه ستا يليي نو بسه و لی بی فکری کیرم نو بسه و لی د بسل غمالاکرم ځان بسه ولی و د کو سه تل به ذکر دمو لا کرم ځا ن به نسه بر باد و مله لوی احسان به یسی منسمه جه لقب می ضا یم نه سی چـه مو لا را ضـی له ما سـی مرو ج پے پښتنو کي به کم ذات کی و فا نسته مهم بنا غلمی لو یسردار بیا به و لی نا دوا کسر م حیاوا ن نه یام ۲دمسی یسم زما یه ستر کو خو ورستهده جه دنيا يو و جيفه دو سر ی ند ی خو بیا سبیان دی

زه انسان انسا ن زاد ه یسم ژ وندی نا ست یم پهجنت کی مرک می نست تل ژوندی یم به آسمان کی یم عیسی یم جبر يــل پا ته ز . تير يږ م پر ر ف ر ف باند ی سپر یوم خاص مقام ته و رسیرم زه انسان دا می مقام دی پ خلو ت کی ز . همراز یم آسما نو نه ، در پا يو نــه زما د پاره پیدا سو ی شنسی و لی که شنی باغچیدی خه کلان که بلیلان دی تسو لسه ما تبه پیسدا سوی شهزاد و يم نسا زو لسي نو بسه مختگه نسا شسکر ی کرم نو به و لی نسا رو ۱ کسرم ځان به و لي سيکو مه تل به حفظه دا عطا كرم دا خيـل قدر بــه سا تــه دنعست شکسر به کر مه جه منصب می ضا یعنسی باید ما لیه دا سی ها سی دا متل دی په پښتو کی یه اصیال کی خطا نسته زه اصیل یم و نسا دا ر زه به مخنگسر ه جنسا کر م خو هو شیار او لو ی سری یم دا دنیا که آ راسته ده د رسو ل دا مقبو ليسه د ه نو دد ی که طالسان د ی ټـپ ړا ند ه د ی نه پوهيري او یا ښه آ منگرا ن دی جل و بل یی شیطا نی دی د بخت خو نه یی چپــه ده چی خور و ړی شر مښانسوه هر سړ ی کله سـړ ی د ی وجبود اللري فنسادي ټــو ل جها ن به پــه ر ڼا سي ښه انسوار ځنسې تونسين ي دسری نیستی ده و رو ره . پر جمها ن را غلمی شیه ده د ۱ نیستی د ه د می و او خپــل ځا ن په داسي ستايي نا ز ل سو ی ز مسا وخواته په خطا ب سر فسرا زیس م ټو ل و ما تــه خطــا بو نــه پاك الله را استو لي محمد ښــه را ښــو و لي صدیقی یم فا رو قی یم پے مذ هب هے حنفی يم هـى تو بـه ز ما لـه زو ره ما قبــو ل تــا و ده ساړه کړه اما نت به راسو مه را لین لسی خیسل بسیا دار یم رسوم بے یی تار کو رہ دد ه ذکر می په خو له کی دوه جها نبه منی په دو دی نو مو هلته و گیله !!!! هغه میخکه ها آ سما ن د ی هغه د ين هغه قر آن دي ها مكه ما مد ينه د ه

ارو یا کمه نن نما ز یسسو ی که څه هـم ښه جو لايا ن دي دا صبنعـت یی حیوا نی د ی د ز ړ ه ستر که يسي ړ نده ده نو بیا کلـه انسا نا ن سـوه سړيتو ب خو لا بــل شي.دي سر يتــو ب خو نن عنقــا دي که سر ی چیر ی پیدا سے سړ ی نور د ی چــې ځلیږ ی دا جها ن چېې سنو نسکور ه نن چــه تو ر ه در بيله د ه دا نیستی د ه د سیر و چـه سړ ی و ی دا سی وایی شا ها نه فرا میـــن ما تـــه دبا دار لخوا يسا ديس م صحا یف کے کتا بو نے سپین قر آن ما ته را غلبی ما پر ستر گو د ی منلیی احمدی یم محمدی یم عثما نسی یم حید ر ی پسم ستا ره دا ره يم هر كو ره غرو ابها و کړ ه مها نکړ ه نسن دا غلسی سسبا خمسه زه امین اما نت دار یسم محبت لــرم هــر گــو ره دعشــق او ر لــر مپه زړه کې زړه او خوله ميي دواړه يودي که مو ستــر گــه و میند له هغه خدا ی هغه جهان دی هغه ژو نـد هغه انسان د ي ها قبله هغه کعبه ده ستر گی و مو ب ه و گو ره څه همت و کړ ه و ښو ره منه آ ش هغه کا سه ده ستا و منځ ته ښه پرتهده چی ستا بنده اشتها سوه و نو بیا دا گناه د چا سوه ؟

خیر اوشر عسی ان تکرهوا شیء وهو خیرلکم

چسی دا خیر د ی او که شسر و ی ته بسی عیب گنی هندر و ی ته بسی بنه بو لی وابنه و ی پد ی سسر کله د سیسب ی سو دی کو لسه پو هید ی ع خو خضس پسه ی خبر ؤ تسی ز ما په ستر گو گوره مو لا نا نه دوا پست د ی

ته په خان نه يى خبر ته بى خبر ته بى خيى بولى ما شروى ته بى بد بو لى ما ښه وى خوار انسان كله پو ميرى په در ياب كى چه كښتى د ظا مر په ستر گو شهر ؤ چى دا گهه د همسر گوره مىنوى كى حكا يىت دى

حكايت

ډير په ز ړه ؤ خوږ منسوى
د مجنو ن په شا ن نتلى
ډير ه دا په استغناوه
او تر مينځ يې ؤ لوى فصل
دمعشو ق بې پر وايي وى
او معشو ق بې ده خندانوى
معشو ق نه و يخبر سوى
په ژ ډا سره نا لا ن ؤ
تل به تيء ددې كوځي ته
د ليللا په استيا ق ؤ
يو ه شپه و و ت له كو ره
نو پر جو ډه دغم شپه سوه
د ي خو را و بير يله ه

یو سب ی و مین سب ی ی پر لیل ی ز ده با یللی معشوقه یسی بی پسروا و ه میخ یی لا ر نه وه دوصل دعا شق خوتل زاری و ی خوار عاشق خوتل نالانوی خوارعاشق وی په اور سوی اوه کا له سر گر دا ن و معشوقی ته محروم یا ته په فراق و د لیلا د عشت له اوده یر ده پیښه لو گزمه سوه کوټوا ل ب غ وکیء پر ده

کو ټوا ل سم دد ه تر شا په هيڅ شي نه بند يد يء باغ ته را غي په بد حا ل او خورا هم ښه خلو تدی له گزمی نبه تلو لنی و ۱ معشو قبه یی و لیند له و دی جو ہے ی ماید ی تے خه عجب رنگه احوا ل دی چیر ی را غلم څـه کوم زه . هم د د ی یسی تکر یم و کیء په خلو ت کې بيا جنت دي . تــه زما ښــه محبــو به ييي زه مجنو ن تــه مــي ليلا تــل پــه تا پسىپويان يم ستا حضو ر تسي رسولسي دا وبا ل که سعا د ټو د چه دو صل د ر يعمه و . دغه ز ما فر یاد رسون د ی رهبر زما دیار و د ی د لیل زما د شا میؤ 🖟 د ي مشل ز ما تـر باغ ؤ د با دار دا لوی حکیمت ا هم ورپیښه خوشحالي سیوه ی دعقبی ښا د ی و بو رله تر شکرو لا خـواره و ی یــه نقصا نمه خور منکینه 🚅

41 × 1

مخامخ یی کره۱۷ دا سي ځغا ست لکه هوسۍ خو راوا وببت تر دیسوال گو ری باغ ند ی جنت د ی دى ك عشق ليو نى و شاو خـوا یـــی و کتــله حیرا ن یا ته سو ودی تـه دغه خو ب وینم که خیال دی چیر ی تلم او چیریومزه معشو قی تبی تعظیم و کیء ویل دا څنگ خلوت د ی ته زما ښه معشو قبه يــي زه پر تا يمه شيسدا اوه کا له سر گر دان یسم نن کو ټوال يم را وستلي دا كو ټوا ل ؤ كه رحمت ؤ دا کر مه نسه و ه مژ ده وه دا عسس نه ؤ هـو س ؤ دا عسس نه ؤ رو ی بار ؤ دا عسس نه ؤ قا صد ؤ دا عسس نه ؤ خراغ ؤ و كورم دغيه قيدر ت! خوار عا شق ؤ سر گردانه چه ده غم کا نه ښادی سوه ددنیا غمو نه ټو لــه مو ر یی بد بولوهاښه وي په هيڅ غم مه غمجن کيوه

په هر غم کیلو ښادی د ه په خفگا ن کی خوشحالیده

دصحابى ناجو د تيااو د پاك رسول پوښتنه

دغه بل حکا بت گے رہ مو لا نا ښه دی و پلي صحابی دیا ك نبسی (ص) ډير زهير او ښه نحيفسو پر اصحا ہو مہر با نے مخ پر کو ر د صحابی سو عيا د ت دنيا جو ړا نيو دی د پاك نبى سنت صحا بی صاحب قر ا نسو چې حا ضر و ر پيغمبر سو دده کور ټوله يو نورسو صحا بنی مو نده صحت نن پر ما ښه کرامت د ی پر ما سو ی دسیخان د ی پاك نبى را تى تر كــوره دا ديا ك الله عطا و ه دغه رنځ نه ؤ دا گنه ؤ دا د ر ب مسهر با نسی وه را ته جوړه خوشحا ليسوه چه زیره وه بیا پا ستهسوه ما ته سو ه تر قند خوا ر ه آخر کار می سیعادت سو خو به نه وای دی را غلیء دی چه راغی عزت را غیی دغه څو مره لوی رحمتدی او زما عا جز و لـو ر تــه زه یسی جار سم تر نعلینو ترخیل بنه خدای به جارین

هـــــ پد ی باب کی زماوروره مشنو ی کی د ی لیکلی سو نا جوړه صحابي (رض) ډير دنځور خوراضعيف سو یاك رسول و قدر دانه و پو ښتني تي ر هــي سو عیا دت د مر یاضا نار عبا دوت د ی عبا د ت باك نبى چه ور روا ن سو صحابی باند ی اختسر سو آنحضرت چي ور حضورسو په قدوم د آ نحضر ت ول داڅنگه سعادت دی (۱) ویل داخنگه احسا ن دی کشیکی زه وای تل نا جوړه نا جو ری نه وه روغتیا وه دغیه خیه د ښا دی د نځو دا غم نه ؤ دا بسا دىوه ما چه غم با له ښاديسوه که ترخه و ه خوخوا و هسوه که ترخه و ه که تــر وه ما زحمت با له را حست سو که زه نه وای نا جوړسویء دى چه راغى صحت راغى دغه څو نه سعا دت د ي چه زما غریب و کور ته سلطان را غی ددارینو زه پدی جا ل نه از زین م

⁽¹⁾ eb = eyb

شکر شکر چه ناجوړ سوم شکر شکر چه بیساد سوم شکر شکر چه علیل سوم شکر شکر چه عیبی سوم دا علیت نه ؤ عسزت ؤ

دنبسی په د ید نموړ سوم مشرف یی په دیدا ر سوم چه د پا ك رسولخلیل سوم چه په یاد دپاك نبی سوم پر ما ډ یر در ب رحمت ؤ

په هر رنځ پسی جوړتياده پسه ژړا پسسی خندا د ه

دمجنون عشق دليلا سره

مثنو ی کسی د ی لیکلسی د لیالا د عشق له زوره او ښی راوسته پرسپورسو دهسا او ښسې يو جونگي ؤ ددي زور دکو ر و خوا تــه چې نز دې د ليالا کور سو پسه منوا يني د ليسلا د ي فنا هم په ليلا سو ال بنسى هيره مهارهيرسو او بنی منع را کس زو لسی د د ي عشق خو دجونگي ؤ او بنه بیر ته را غله ژر چه مجنو ن را غی و کور ته بیر تی دا وگسر زو له د ليسلا پر خوار ھي سيو د لیلا کور چه نز د ی سو ټو ل يسي هير سوه ما سوا او بنی بیا خبل وار پیداکی د چو نکی د عشق له زوره مجنو ن بیــا و کــر زو لــه د مجنو ن مخ و لیلا تــه

مو لا نا ښه د ی ويلي مجنو ن وو تيء له كوره . د لیسلا دکور پر لور سو پا ته سو ي خوار کي ؤ دمجنو ن دا و ليـلا تــه ير مجنو ن باند ىبل أورسو هسر شه هير سوه ماسوا په نا رو او وا و پـــلا سو د ليلا عشق پر چار پيرسو مجنــو ن ند ی پو مید لی جه تر شا یا ته بعدی ؤ مجنو ن خسوار ند ي خبر فکر یسی سو دجونگیمورته او خو را یی و و هلسه په تيز ي او چا بکي سو مجنون خوارله عقله يرىسو ډو ب په عشق کې د ليلا مخ یی ژر د کو ر پر خواکی را غلـه بيا تر خپله گور ه ښی محکمه و و هلیه او بنه گو دی تل و شا ته

دعشق ستر گه

مثنو ی کـــی د ی لیکلــی پر خو له خو له یی ښکلا وه هم و ده تسه و پیسد ه ولسی ته کړی دا جنسو نه به حیوان د ی نا پکار دی ښکلو ی او یسی سې ی ای زما د ز د کے سے ۱۰ قدر من پر ما هر کو ره او پا سبان بیا دلیلا دی زما پے سترکے بنیه سری نو زما خو ښ سوتر هر چا چې زما د ليالا سپې د ی دا سی د ی لکه سیر ی شپه ؤ ورځ پر ده يوه سي وبه کو زی دوه جها نه دا لله ښه اطا عت د ي پيرو ي بيا احمد ي د ه پیرو ی دمصطفی (ص) د د ر کا ه ښه مقر بدی چه در پ معشوق هوري دي تا ریکی به ټو ل رڼــا سی! محمد ي عشـق لـټو مــه په جها ن او ر لگو مه سر لو یی پرین ،ده کمکیسه به ژ دا ؤ وا ويالا خهه د مو لا خو ښه هو ریده لو نگی ټوله پرسرکښيږده

تا به هم و ی او رید لیسی چـه مجنو ن سپی مچــا وه شا و خوا پسر کړ يســـد ه يو چـا و ويل مجنــو نه ! . .. دا خوسپی د ی اومرداردی تا له نه ښا يي چـه سپـي مجنون و وايل د لسبر ه! ته یی زما په ستر کو کوره دا خو طلسم د مو لا د ی د ليلا د کو ځی سپنې ده چې خو ښه کړ ه ليـــلا ادا سپی ند ی دا سړ ی دی دمجنو ن پـه ستر گوسپی چی دعشق ستر که رو په سی د عشق سترګه کړهروښانه د عشنت ستر که محبت دی رد عشق ستر که پیروی ده د عشت لار ده زما و ستا محمد عاشق درب دی عشت خو عشق دمدینی دی که د عشق سترگه پیداسی احمد ی عشق ر غو میه شور دمینی لیتو میه د ليــلا د کو څــی سپې سه مدینی ته په ژ را ځه د لیـــلا کو څه هو ر ی د . دنیا یی کار ونه پر ین ده

ژد را څه په اتي کښيوزه پر لمبه دعشق پتي سيه څو دا کيو په اتي نيسی او م سړ ی پينه پخيږ ی

دخپل خره څخه را پر یوزه (۱) ژر را څه گیه په اتن سیه او پر سره او ر پتن نسی و مطلب ته نه ر سین ی

و مطلب ته عنا شدقا ن رسید لی په ښه شا ن

څلور غله اويودباغ څښتن « حکايت »

ما پښتو کړ ه دا فا رسيده يو ؤ چټ بــل عسکــر ي باغ ته را غله دوى به غلا هــم څلو ر سر ه يې وړلي یو و ز ریء خوارحیرانسو بی له شکه پر ما ز ور د ی زور و لا ف به پر یو دمه په تد بير پيلان دا مين ی په تد بير ښار آبا ديـن ي خدای مو را و له خوا نانو! هرڅه و ړي چه مو په کارسي زه خیل ځانیه یو هو مه او سيد زما آغادي چه پر مو ر پېړه کو ينه چه راغلی زما په غلا دی نا روا کر ی نیا روا

دا قصیه د مثنوی د ه وه څلسو رتسته سېړی يسو سيد و بسل مسلا څلور پلند ی و تسر لسي ها دبا غ خښتن پريشانسو چه زه يو يم دو يڅلور دي نو تد بیر بسه چلو مه په تد بیر ز مر ی ښکاریوی په تد بير غـرو نه نريږي ويل ښه را غلا ست يارانو! دغه باغ دی ترتا جار سی اما هـ و يو عر ض كو مـ ه جه ملاخو مو لانا د ی عسكري هم حسق لرينه دغه چټ د کمي خوا دی؟ هیڅ حت نلس ی پسر ما

⁽۱) په دغو دوو بيتو كىداتندغه ناره په لــ تــصرف تضــمين سوى ده :

مستانی ! لونگی غوټه پر سرکښيږ ده را څه په اتن کښيو زه مستانی ! دنيا يې کارو نه پريږده

دی مو خوشی خطا با سی بر خسی و اخلی تا سی دری چټ یی وتړیء په زوره(۱) چی زه کے م یوبل بیا ن سید خو ښ دخاص وعامدی نه یی کښت نی زراعت سته چه هر څوك څه وركوي نو خلك و نـــــ ه و ر كـــو ينه در عیت نیکهدا ری د ه او بيا غلاله ما و تا ك. وتری خسو را محکم ! هم وتاسی ته رسین ی پر حمله یسی کس و دو را پلنډ ي کش کړه دوې پهچم و سید ته پدی شان پر مو ر ټو لو ته حق داريي ته با دار مو ر غلا مان يو تر هرچا یی تله را تیلل زمو د پر سرستر کو قبول یی چې کو ی د ی دبــل غـــلا ده به مو ب ته هدایت کا نو ملاندی بلادی و رکوی خلک خیرا تونه د ژو ند و غم و ښادیخوری چه ته یې سید آغا! را شه و تسر و مسلا! و ملا و ته پرخوا سوه نو را غبو زار یسی کسی ملا

دده بر خه حق د ه ستاسی د ی په و تيړ و د ليي ددوی خوښه سوه هر کوره بیایی و و یل با غوا ن دا ملا زمو د اما م د ي نی تنخواه نی تجارت سته پر مر چا مم حق لر ی نو داعسگرخو تنخواه خو رینه بيا يي کار پېره داری د ه دی څه حق لـری چې غلاکه که مو خو ښه و ی دی هــم پلند ی ستاسی برخه کیری دوی و ل ښه وايي ولا (۲) ښه يي و تا ده محکم بيا نو وويل با غوا ن ته سید ز مو بر با دار یی ته آغا مو ږ نو کسرا ن يو ستا خو حق دی پر موردپر ته او لا د د پاك رسوليي دا میلا دی کیه بیلا ده په مو د ته نصیحتکا چې را غلی زما په غـلا د ي دی مدا م خو ری ز کا تونه هم دمر ی سر خاکی خوری دی څه حق لري پـر مــا د د ه پلنسه ه يي همم ستا دا هم خو بسه داغا سوه دوا ړو و تي ليه ميلا

⁽١) وتړیء = وتاړه .

⁽٢) ول = ويل .

پـه بلايي ولاړه ا با غــوا ن ده ته په ويناسو ليو ني نه يي پر سده يسي ديل ما ل به څنکه وړينه په هر ښه او به خبر يي یی سید او نا روا کے ی نو ور يو رتبه سو د ليسره دى با غوا ن ماناز و لي با غسوا ن سوكا مياب پهچم په چم و تړ ل بسا غوا ن پر دښمن کو ی وا دو نه څــه کار ونې ، وکړه گوړه څ څلور غله یې کړ ه اسیس حوا س غله مل يېشيطاندى و ژنه يو يو کـه کا مل يې په زور نسي د ز په سره په دو ی خپله مسد عا کره ددی نفس کا فر لسه او ره ته خو يو يې د و یڅلوردی نو تد بیر کوه ای و روره غلـو دی باغ کی بی کشره باغ به لاښحاصل يينهوي دښمنا ن دی په ځنځير کړه

ملا خوار یې و تسا ډه آخر با ته بسو آغا سو ویل بنه ته خو سید یس سب د کله غیلا کو پنیه ته او لا د د پیغسمبسر یسی اى نا ترسه و الى غـلاكرى؟ ستا سـزا ده خو را ډيـر ه ير سنيد ؤ د ي غيښتلسي نو یے وتا رہ محکسم دا شاور سر ه خوانا ن تد بیر داسی کر ی کارونه با غوا ن يو سر ي و وروره یه حکمت او ښه ته بیسر بدن باغ عقل باغوا ندى تړه يو يو که عا قل يې که تد بیس نه ؤ د لبسره دښمنا ن سر ه جسه کړه يه حيله حيله خا ن ژ غو ره غله ير تا باند ي چاپير دي ځان سا ته د دو یله اوره که تد بیر نه ؤ د لبسره که دعقل با غوا ن نه و ی كه عاقل يى ښه تدبير كره

دزمری اودسوی قصه

« تدبیر »

حکا یت یسی دی لیکلسی حیوانا ن ډیر په عذابوه ناگها ن به زمر ی را غسی خوك بیمره كرهاو خوك شیری

ټول بیښه ککړپهغم کړه په عدا ب وه ډيرهر کوره هر يو بيل بيل په چغار ؤ هم یی دا مصلحت و کی مصلحت خو لو ی نعمت دی دهر کار چاره په کیسن ی عرض به ډير په عاجزي کړو او په زور کلمه متيـــــن ی چا ړه کـله پـر چلـين ی هیخ بسی نه نا غنه کنو و مو ب منلسی په رشتیا یسی دلته بيا مــه را خوار يـــن ه عهد يې و کې يو له بلسه دده بر خې و ر ليس له تل و فا پــه کړه هرګو ره سوی کو یا په کفتکوی سو دغه څه دغـم روز کار د ی څو تر څو به دا ستم و ي رسوو ځان و سره اور تــه زما لـ لا سه و رتگ نسی ولــی نه ځی بیا پر څه ته ؟ اوس به دا سی گرندی دا امید به مو هلا او کړ ی مو ږ کمز ور دی ز ور و ر ۱ خو شی خوشی مه گه ین . دا دی خم برا درا نیو ا مړ بی کړ م د خدا ی په حکم هره خـوا گو ری ځیو ځیو ول دا دیء زندا ن د شا ه په ته بير او په زا ري سو بسی طا قت سوز مسری

خوك زخمى خوك بي كرم كره دظالم زمر ی له زو ره ! تل پر دو ی دغم نا تار ؤ آخر دو ی یو صحبت وکی مصلحت کی بر کت دی مشکلات ټو ل په خلاصيږي چه زمری ته به زاری کړ و په شيوه زمر ي خوړ کيوي ټيټه غا ړه نه پرې کيږ ی چه ستــا ښکار به در لیږ و مورد را يت ته مو پا چا يسي ته بیا مه را ز هیسر یسن ه داخسس د ه و منلسه ا دو ی و فا په عهد کو لــه چی وعده دیوکره وروره ! یوه ورځ واردیو سوی سو چی داڅـه نار وا کــا ر دی خوترخو به پر موږ غم وي چى پخپلو پښو به گورته ددی کار چا رہ دی و سے ټو لو و و يل و ده ته ژر ځه ژرځه چې زمــر ي مور به ټو ل سره تا ړال کی زور مو ندی بسرا بسس ا ژر څه ژر څه مله پا تيږ ه ده و ل ښه دی ای يا رانو زه بې نــن يو چار ه و کم نور هي سو په تد بير خو سو پیښ پر یولوی څاه دزمری پر خوار هیی سوا پر لار و ځنسه پسه ه د ي

زما ښکـاد نه را کو ی نو په زار ی په وا و يلا سو بہا نے پی جو د وی نو بیا یواز ی یسی را غلسی ته زما يو ، لقله يلي را كسر ه ژر خسوا ب زمسا بل یاچا دی پیدا سو ی خورا لو ی او گرند ی دی ستــا حضور تي استو لي ما ځـا ن تا تـه رسـا و ه بل څـو ك نسته بېله مــا زما خوراك به دا كوىء سو ي ولا ړ په ډير اد ب پا چا ز . يم درو غ کو يــه او که و ی زي نه منسه که رشتیا یی رشتیا کویه او نو کا ن ټوله پهسره کړم سو ه ير لـور دبل زمر ي زماری سم پشی رهای ؤ دما بل زمر ی و خوا تـــه تلودی څاه ته ور لو ين ی ډير مهيب دی زه تر هيږم له غضبه په غور ځنگ چــی و گو ری بل پا چا تــه پخپــل ځــا ن و غــو ليده دی ور و لو یدی و څا تــه يو څو پلا را سته چپه سو را وا وښت پر سيينه خوا م سو سوی پاته ژوندی په خندا په خو شحا لیسو شكريي وكيښوخپلخداىته

چی دا و لسی نه راځسینوا چی دلیر ی سوی پیداسو زمر ی خاو ری با دو ی نو ویل و لی خنی ید لی ته زما يو ه کوله يسي نه مړين م ز و په تا ده ول زما يو يا ته سو ي په دا لا ر کی بل زمری دی مو ب ؤ دو م سویا ن را غلی يو زمــر ي و گــر زا و ه وایسی: زه یسم نسن پا چاا پس لـدي ما تـه را خـيء زمری ډير سـو پـه غضب و ل دا څه وا يي اي سو په! بل یا چا نے پیاژنمه تی را و بنیه ای سو یه! چې زه و رسم کار يې وکړم زمر ی سو ی دوا ده د هسی سو ي له مخه د زمر ي ؤ خو را و رسيـد ه څـا ته سوی ول د لته دی استیری ته ما و نیسه بیسر یسبو م زمری سو ی وئیسو پهڅنگ سر يې کښت کې و څاته خپل صو رت يې و ليـد ه سو ی یې و غور څاوه شاته په او بو کیښته غو ټه سو داو بو پر سس پاچا په حيله د سو ي ز مر ي خاطر جمع را رهی سو چی را و رسیده خای تــه

اوس به ناست يوښه بي غمه دا قصه یی ښه خو ږه کړه دتد بیر یی سوه مر هـو ن خپه زړونه مو دی ښاد کړ. هر يوه ده ته د عا كـړ . په تدبير لک ز مر ي يي پر آرام دی کړ ه و کړ ي خلاص دی مو ږ له شنه زمری کړ و شا مدا م به دی مرهون یو خورا لوی همت دی و کړ تـه خاوند د کرا مـت پــی هم د زړه به دی خدمت کړو خو د ټو لـو رهنـما سـي! ښه تد بير خو ښه وسله ده په تد بير جها ن نــړ يږي ما و تا لـر ه دا ښـا يـي نو پر هغه بیا عمل کــر و دخوارانو حال به څه وا ی گویا مړه وه بیا ژوندې سوه هم حریص خروړیسپیدیء خپل حواس به ځينۍژغورو او مو غر ق و هلاك نه كي پر ایشیا یی دی غـر ب ی چی په پای کی یی ونغاړ ی ما نيو لي پر ښه فا ل د ي آ مو خته یی په ښه خوی که چی دنفس نسسی اسیسر تل به پیښ پرلوخواری یی ستا په کمهخورا خوښ دي دنفس چم ته به تیار یمی ور ته جو ړ کــه **ژو رڅا** په خواری یی هـم ککړ که داحديث د پيغمبر د ي

چی موږ خلاص سولدی غمه حیوانانو تے قصہ کے ہ ټو ل دده سو لـه ممنو ن په تدبير دی ټول آزاد کړه هر يسوه دد ه نسنا كسر . چی ای سو یه که کچنی یی له بلا دی خلاص کړ . کلی ستا تدبیرخوموږژون**دیک**ړو تل مدا م به دی ممنو **ن پ**ــو دخپل قوم خدمت دی وکړ ته لايـق د ډير عز ت يـي مور به ټوله ستا عزت کړ و چی په قوم کی څوك پيداسي تد بير څنگه ښه وسلـه ده په تدبير جها ن جو ړ يږي مو لا ناً ښه را تــه وا يــى چې ته بير د لارې مل کړو که دسو ی ښه تد بیرنوای په تدبير دسويخو نديسوه نفس ظا لم لکه زمر ی دیء تل حملی کــو ی پر نو رو چی مو کلی تا ړا ك نــه کی انگلسستان لک ز مـر ی کال په کالڅهځينې غواړي دغه ښه ژوندی مثال د ی ور څر مه د عقــل سوي که ځان که خلاص په ښه تدبير که دنفس پر خوار هـــی **یی** نفس دښمن ظا لمسر کښدى شپه ؤ ورځ به ته بیدار یی چی فرصت د ی کی پیدا په حیله حیله یی مــړ کــه دنفس جنگ جهاد اکبر دی

لوی جهاد جهاد دنفس دی دی له مخه تر خپل خان که خه عالم دی نفس وژ لی نفس شیطان ستاد بسمنان دی غواړی غوزار دی کی ای وروره او تا ته غله ده اسوی د عقل ورته پټ که ما د عقل سوی دی څهسونن دی واردی نندی واردی له خپل عقله اخله کار

تل یی وژنه خو دیوسدی جهان ټو له گلستان که و سره او ر ته یی اړ و لی تل له تا دست وگریواندی تل له تا دست وگریواندی پر ایشیا با ند ی حمله ده نو یی بیا په اور مکو ټکه ها دموری زویدی څه سو تل پرښو باندی تلوار د ی نو د ښمن که په دا غو زار

سوداگر أوطوطي

ده راو دی مشندو ی هند وستان تاجر ستان ته دا جها ن دمنفعیت د ی دا جها ن جهان دكښت دي دا جها ن جها ن د و ټمي ځينې کټي و ي نقصا نه په با طن کی سریسکروټی چې دی گټه کړه له و روره او ستا زاد هم دى توښهوى او منظو ره د با دار سيي چپ او لید نه وی پکښی وی پر شرع باند ی سم تجار ت کی بسر کت د ی دى و شام ته پشى تللىي سيا حت هم زيار ت د ي نسن سو دا د تجار ت د ه تجار ت پر سیا ست د ی تجارت باندی نن ننگ دی

دا قصه د ه د طو طسی سو دا گرتیء هندوستانته داجهان د تسجا ر ت د ی دا جها ن داز مو يست دي دا جهان جها ن د گټي گټـی څو رازه د ی جـا نه په ظا هر و ی ځینی گــټی وایی مه راځی تــر کو ره گټه ها چي درسر ه و ي یسله مرکه دی یکار سی در وه او درب نه وی پکښی نه قسم وی او نسه چسم تجارت کی منفعت د ی یاك رسو ل تجا رت كر ي تجارت خـو سعا د ت د ی نن دنيا د تجار ت د ه سیاست بر تجار ت دی تجارت باند ی نینجنگدی

CKU

انس يقسا كسه آسيا ده که انگریز که جاپانیان دی که چینیان که نور شیان دی يو له بله نه جوړيوى سو داگر طو طی پا تیسری چی طوطی یسی په قفس ؤ چې يې ساز په ده نفس ؤ خپل او لا د او هم يې مورته هر يوه كي ه بيا نـو نـه بل ول دا غسوا دم او هسا بيا يي د ه ته و ويلسه چی یسی راو دم سو غاتی دا یی و و ی پسه خنسدا وایه د پسر زما پر یا رانو تر نظر مو اچو لسی زه بندی په تور قفس کی ورغی و یو دو کا ن تـــه سو غا تو نیور پهزدهکره و بنه سیل او تما شا ت ویل ای ښو شنو مرغا نو هم پر تا سی را لیسن لیء چىطوطى خپلكور پردەكىء او خو را و سي پيد ه سوړ پوړ ولويده پر مڅکه او خورا ډير پريشمان سو دفرا ق اور پس ده بل و يا ده نه وا ي او ر يد لسي هم را پری سو دیلهسینده څو را و٠رسيد يء کـور ته ور کړ ه ښه ښه انعا مو نه ور س ه ب . زما دا څه سو ، سوغات دا. م ۸ ۵

ارو پسا که امریکسا د ه که روسیان که جرمنیان دی فرانسيان که ايطاليا ن د ی تجارت با ند ی جنگیس ی دا خبر را څـه او د ديوي سوداگر ښه يو الهوس ؤ دا طو طی ډير دده خو ښو سو داگر و یل و کور ته څه شی غواړی سو غاتو نه چي ز ه دا غيوا په م او دا و طوطی تی و کتلیه ته څه غوا دی ای طو طلی شین طو طبی سو په ژ ړا زما سلام پر شنوطوطیانو چی مو ولی یے هیر کړ ی تاسی تل یاست په هوس کی سو داگر و لاړ هندوستانته مال یی خرخ گټه یی وکړه يـ و وخت تللـي صحرا ته سيل يي و ليد د طوطيا نو زما طو طبی سلام ویلیء مغه ټو ل بيا ن يې و کيء يو طوطي و رين د يسده دی خیس اثس پر و کسه سوداگر و رته حیرا ن سو دا طو طبی یی مگر خیسل و کشکی ما نه وا ی و یلسی را رهي سو د ي لــهمنده رهيى سو د وطن لور ته وهر جا تی سو غا تو نــه طو طبی و ویسل - آغیا

په جوا ب د ی څه ليـده ها بیا ن دهندو سیتان ستا پیغام می رساوه هغه زما ښو آشنا يا نـو کا شکی مانه وای لیدلا ی بیا یی سوال دخپلځوابکر بنیا نو سو ړ پوړ و لویــده ژر سو دی خو را لے زا ن بيا نــو سو ړ پوړ و لويده پسه ژړا پسه وا ويسلا ویء له داسی لوی ما تمه دا طو طبی خو زما نفس ؤ دا طو طبی زما همراز و ځان م*ی کیء* په تا خو نسی . دی دغم سند ری بو لیی له حسر تي په غاښلاسکړ په هوس او په خندا ســو دغه سحر که جا دو ؤ داستا خوك ؤ رهنما يه دسلام او دبیانام ؤ چی را کړیء ها طوطی ؤ له قفسه نجا ت مو مي خلاص به نه سی له سو دا دغه یند دی ښه سودمند ؤ په زندان او په محبس دی فقير ي او خاکساري د ه ما ته پیښه لو خوار ی د ه كاروان يــټ كله تير يوى پټ پټ گر زه د زړه سره بی کس ی او کمینی کر ه كه هوس ؤ نو دى بس ؤ

زما سسلام دی و وایسه سو دا گر و کی بیا ن ستا سلام می و وایت ويل څه ويل طو طيا نـو زی بیا ن نسوای کـو لای طو طی بیا دہ تــه خطابکړ ول طو طـی و رین د یـده طوطی پو ه سو په بیان زين د يه ه او سر پيده سو دا گر سو پــه ژ را چى دا څه و شو ه عا لمه دا طو طی خو زما هو سؤ دا طوطسی خو زما سا ز ؤ څه می و کــر ه ۱ ی طوطی طو طی پروت دی بوړیبوړی قفسمات طوطى يىخلاصكر طوطی وا لوت په هوا سو سوداگر ویل دا څه ؤ ؟ دا دی څه و کړ ه و وايسه ول السر زما د سالا م ؤ دا تعليم يسى عملسى و ځا ن که مرکه حیات موم<u>ی</u> که ځا ن مر نکر ی آغیا سو دا گر ویل دا پند ؤ! رو ح طو طی بد نقفس دی مراد له مرکه عا جزی ده څه دغم سو دا کر ی د ه چی جر س پکښين و غيري چما مي پر ين ده د لېـــره عا جز ی فرو تنسی کسر ہ چې تېر ننه د ی هـو س ؤ

سپینه ریره او تورمخ

دا دریر ی یاوه قصله ده يو چا و کړه دا پشو ښتنه ته یی مشر که ستا ویره ویل ز ه مشر پیمه و رو ره زه کچنی و م بزیره نسه وه لغر زنی و م څـو کا لــه پس لــه څو کلو نــو بيـــــا وم تور دیریبیاشین دیری زه يم مشو د ير . كشو . ول مطلب می دا دی بالا ره مخ دی تور دیرهدی سپینه زړه خير ن ږ ير ه دی پاکه دِيره يا كه ته نا پــا كــه داوه توره ځان يىسىپىنكىء که زه و کرم تا ته سپینــه ته ملك يي نــاروا كــر ي ریره مشره ته یی کشــر دى خانسىيىن كىءتە لاتورىي ستا مخ تورددی داسپیندی نو دا لـو ده ته کچنی یـی ریره سپینه من پر گو ر ريره سپينه غانښ کنډو ل دا عجبه رسوا یی سـو ه دا سودا به وی تر کو مه؟ سپينه ڊير . ډو ل تر څنگ نه دی شر م نــه حیـاء نوله خدا په و بيريــــ ه دا تور مخاو زړه دېسپين کړه چىپەسىيىن مخخداىتەورسى

مثنو ی کسی نو شته د . ای د لو دیسری څښتنه خوا ب را که ای زو دبیره دا امعلو منه د با هو گو ره زه هلکی و م در يوه نه وه دِ يره نه و ه زما لا له شوه پر مغ د پسده پیسدا اوس نوشومدايم سپينويري ستا مطلب څه دی ای مشره يپــلا و گو ره هنـــدا ره ! ته لا کړ ی ددنیا مینیه دیر ، سپینه تهبی با که لدی د ير ي دي حيا كه تەوىسىيىن خاندى چركين كىء زړه دی تور دیرودی سیینه چی په سپينه ديره غلاکړی دا ده مغنز ته یی قنشر نشوی پاك بركىيى اوبوريى دیره سپینه زړه دیشیندی مشر و دا ده ته کمکسی یی! زړه مين دی پر لا هو ر ١ زره اتن غوا دی همم دول ا څو مره لو په بد بختې سوه دا هوا به وی تسر کو مه ؟ غاښ و تلی و هــم چنــگ کړی په سپينه و رځ لا غلا لدی و یو ی و شر میـــو . مرک او حشر دی یقین کړه اوسرخ رو په په محشوسي

كناه اوغرور

دا قسسه د مشنوی د ه چې و پلسي منو لو ی د . د شعیب نبسی به وخت يو سړ ی ؤ ډير بد بخت دی خورا لو ی پکنه کار ؤ د کناه په پيټي با رؤ! ویل کو ره دا زما عیب ته يوه ورځ يسي و شعيب تسه زه کناه کرم تـل تر تلـه خدای می نه نیسی هیڅکله تا ته دا وینا نبه ښیا گیئی شعیب وویل خدا ی وا یی تى نيو لىء په غضب يىي ته مغضو ب مقهور درب یی زړه دی تور او مخ دی توردی جی گناه و ته دی زور دی تردی نور نیول به څهوی؟ تردی زیات تر ټل به خهوی؟ او مسرور پر گناه خاندی چی مغرور یی گناه کاند ی . ندی شر م نے حیا سی ند ي بير ه له مو لا سـي زړه دی توردی اوخيرن دی مردار سوی او چنیجن دی چی پر وا په کناه نکــړ ی او حیا له منو لا نکړ ی تى نيـو لـى يى يقيــن نیو ل تور وی او که سپین تُورْ کا لی چی خیر نیو ی لکه نه پسر معلسو میسبو ی حبشی که آ منگر و ی په سيا مي کله خبر و ي خبس نسه په دود دا ور مغ بی تور وی لک سکور که رو می و ی یا شنا مسی او وی دی لکه سیینوری که تور ټکي پر پيداسي خو را ډير به په سو دا سي تکه سپینه د کور خو نه تکه تو ره دا ور خو نه شي خير نه لغبو ړ نسه په لږ دو د خو د کور خو نه دا ور خو نه نه تو رین ی که تل اور پکښی بلین ی دا ستا زړه دی داور خو نه دکنا ه په دود دود نه دا ستا زړ . دی کناه وړی په مثا ل دی لکه مـړ ی په گنه کله خبیر یېږی م ی کله ژوند ی کیسوی دیر بد بخته او شقسی یی پ کناه چه تـه راضي يي صغیدر ه یی کبیر ه و ی که تکرار پر صغیره و ی که دوام پسر کبیشر . و ی بوی د کفر تر ی ښکار وی چی په جهر گناه کیسن ی میخ تو به یی نه قبلیــن ی

چی را ټو ل کړ یخپل کناه ټو لیده به یی په شه کړی بیا خو نه را خسی له پاسه دتو بی معنـی خــو د ۱ مجا هر که تـو بـه وکړی چی مرغه وا لـووت له لاسه

اخلاص

له بلا به کی کما ن خلاص نه کر زی د سپ ی مل منه کار له ریاخلاص وی چی اخلاص خینی ښکاریږی پورته و نیسی لو پ پا س څه در ځی د خدایله لو ره ډیر عالی او از جمند دی و مطلب و ته ر سسین ی دوی د پاك الله دوستاندی

که چاتال کاوه اخالا ص
بی اخلاصه هیش عسال
په هر کار کیچی اخلاصوی
ها عمل پورته قابلین ی ا
په اخلاص که دوا په لاس
خالی نه پا تین ی ورو ره
داخلاص ما ما بلند دی
په اخلاص سر ی تیرینی
مغه څوك چی مخلصا ن د ی

حكايت

مو لانا بنده حکا یست کی ی
چی په وخت کی دعبر (رض)
د ا و یسو پیسر چنگسی
دی په اصل سیا زنده و
بنه آواز او بنه یی ساز و
خوسپین زیری زوړسړی سو
غا بن یی ولوید ه کنډول سو
سو مفلس او خورا و زی
به زحمت او په تکلیفو !
په زحمت او په تکلیفو !
ویل ای پرور دگا ر ه !
ویل ای پرور دگا د ه !
زه خو تا یم پیسدا کی ی

نو نن چنگ و هــم وتا ته. مدیری ته په زا دی سو خپل الله يي يـا دا و . نظر و کر ه در ماند ه يـم په اخلا ص يم د غيد لي سو بیده اوس یی کښیښود را غی خو ب سبه بسرا بر د با دار حکم پرده سو خوار و زار او افتا ده د ی ده ته ور و ده په تلوار ه دا عطاء د پاك مو لا ده نوری و اخله سیمد لا سه مم پر ده ډير هيبت پريووت مدیری تی کره آلا بل څو ك نه ؤ بي چينكي ها سر ی به تسرد ه ښهوی دا چنگی نغسه سسرا ء! شا و خوا یی کــر نــظر ! ویل دغه د ی نښا نـی ! چى يىونې لچنگى كښينوست چنگی خو ار و رین د یسه محتسب د ی د ره دا ر ه چنگی ډيـر و بير يــدیء معتبس یی ته هر گو ره زی یم تا ته را لیبن لی دخا لـق پر تا رحمت د ی داخلا ص د ی ثمر ه د ه را ســه نور و اخلــه له ما سو خجـل او پــه ژ د ا شر منده او په ژ ړا ســـو . چنگ یی ما ت کرسمهستی ته ما نع وی زما په با ب

څوك څه نه را كوى ما ته ! چنگ یهواخیست نورهی سو په اخلا ص يې چنگ واهه ویل خدا یه ستا میلمه یم په اخلاص تــا ته را غلی آخرچپسوچنگ یی کښیښود مم پردی و خت پر عمس نو خضرت عسر بيد وسو چې څه هلته زما بنده دی هم اوه سنو ه دينسا ره چی دا وا خله دا عسطاده چی دی خرشی کړی بیا راسه چىخضرت عمرراكښينوست ممیا نیسی کر م تسر ملا شا و خوا چــنی و کو ر ی ویل دا به هغه نه و ی ما خو دوست ؤ دمو لا بیا یی و کتل عمر (رض) بل څوك نه و بي چنگسي عمر را غی ورت کښینوست چي عمر يسي و ليسه ه! ويل اى خدا يه با دار ه! چی عسر یسی و لیند یء ويل مه بير يــن ه وروره ! خدای پر تا سلا مویلی چی دا وا خله ستا خلعتدی دغه ستا د چنگ صلهده. چی دی خرشی کړی نو بيا چی چنگی وا و ریــد ه دا ! په نا رو او وا ويلا سو ډیریی و ژړل چنگسی ویل ته و ی ز مــا حجا ب

او یا کا له دی محجوب کرم
ای ها دی پر وردگار ه!
پر تیر سوی عـــر زما
په اخلاص چـی پیر چنگی
با دار خپل فـضل پروکی
لوی نظر پرده د ر ب سو
په یوه پــلا لوی سړی سو
چی په رحم نــظر کړ ینه
ته پر ما و کــړ ی نـــظر
مم اخلا صمی په نصیب کړی
چی چنگی غوندی اخلاص کړم

ندی اخلاص کړم او خپل ځانله بلاخلاص کړم په اخلاص که څوك اخلاص کړی له بلا به خپل ځا ن خلاص کړی

سيال اوناسيا ل

هغه خوك چىسره سيالوى خبيشا ت للخبثيان و ى دهر چا ز ور وخپلجنسته نور و نور ته نار و نارته انبيا چه جنتيا ن د ى هر خو ك خپلجنس كشوينه دعقبى چى طا لبا ن د ى خه ذرى چى بر دنيا د ى هر يو خپل جنسته ورځىنو د د رو ح زو ر د ى وحكمتته دبد ن زور كښته خوا ته دبد ن زور كښته خوا ته دبد ن زور كښته خوا ته

لل مدام سر و خوشحالوی طیبات للطیبین و ی دنا جنس دا و نیا جنسته د هر چا منخ وخپل یارته دی پر دنیا ښه عا شقا ن دی و خپل خان تی رسو ینه دخپل خان تی رسو ینه دخپل جنس ښه گریزا ن دی دخپل جنس ښه کریزا ن دی له هم جنس سر هکښینی نو شنو و لو او ښو باغو ته او و علم و معر فت ته و صحواته و سبزو د ښت وصحواته

شر منده دی ترمحبوب کرم ای عنفا ره!

رحم و کے ی ای مو لا

رب ته را غلی په زا ر ی خورا ډیر رحم یی پرده کی

په در گا ه يې مقر ب سنو

کو یا م_ر و بیا ژو ندیسو توری خاور ی به زر ک_{ر ینه}

تو ری خا وری می کر یزر

محبت می دحبیب کر ی

دز ړه ميل و پورته خوا ته عبا دت د پاك مو لا ته

مشنو ی کی حکما یت دی یه دا شان ښه روايت دی یه با زار کی و عطار ته په ۱ ثـر د خو شبـو يـی دده ز ړ ه خوشېو يې وړي مر يو بيل بيل علاج كاندى چا یی سر چا یی او ر ی دد ، پز ی تسی نیسو ، ! مم پر ده به یی پا شل! بلكسه لا بتسر يسده! ها خیلوا ن یی راخبر کریء لو ي د باغ ؤ دي هرگوره ده کړی بو ی بیهوښیولاړه هم جگنجور اوروغرمی سو د ی همجنس د نا یا کۍ ؤ له عطار م پسر کنار ؤ دى خو سيا ل دناياكي ؤ په بد بو ی د ده عا دت ؤ بد بو یسی دده دوا سو ه په بد بویخو بیاپر هوښسو په پدېوي ؤ عا دت سو ي بد بو يي د ده شفا سو ه ځکه خو ښې همم دده دي پ زندا ن کی دی اویدلی دبد ن دا کښت خوا ته بد نچر ب او شیرینغواړی دروح عشق دده ولور ته دفقسير دا خوار فقسير وي!

يو دباغ راغي با زار ته پسرده را غله بیهو ښسی اوږ د او ږدپر يوټلکه مړي خلق ټو ل سو ه پردهباندي چایی لاس موښود چا پښی چا به کل و ر لندا و ه چا گلا ب و رته را وړل ٠ میخ علا ج پی نه کید ه يو چا و ويل چي ژر کړيء ژر یی و رور را غی له کوره دسیی غول یی و رته راوړه نورا كښينوستمرژوندىسو دی عا دت په بد بو یم ؤ ښه له بد بو ی سرميار ؤ دی همجنس د بد بو یی ؤ دنا جنسو په صحبت ؤ خو شبو یسی ده ته بلاسوه له ښه يو په د ې پيموښسو ددباغ دماغ وروست سوىء خوشبویی و رته بالا سوه بد ن خستي او او به د ي روح له پا سه دی را غلی دده ميل د ی پو رته خوا ته رو ح اعلى عليسين غوادي دبد ن عشیق و او خور ته دامیس ند یسم وزیر و ی

دليو ه دا و ليـو ه تــه د حیوا ن دا و حیسوا ن ته دفا سىق دا شقا و ت ته دجا مل دا و جا مل ته زمو ږ د يان دپيغمبر دای دفر نگو کار خا نی د ی د آ د م داد در خـــو ؤ کافر ځیی و بست خانې ته تپو سا ن ، سلخا نی ت بما ن ځمی وکنډوالو ت دهلك دا خو ملك دي همم یی غوا ری دد ه وصل شنه طوطیان سرهخوشال وی یار ځی یار ته و در پار ته شیسن طو طسی ځی وچمن ته م دا ران ځي خرا بو تله پر سند ځی خپلو کو رو ته! داسی دی لکه تر خیه تر خه سی قند و گلا ب! دی پے ځا ن نه وی خبــر

دېسه ميل و پسه تــه دانسا ن میل و انسا ن ته دعا بد میل عبا دت ته دعا لے میل و عا مل ته و هر چا ته خپــل ټبر دی دمندوانو بخت خانی د ی دمجنو ن عشق د ليلو ؤ مسلما ن ځی و کعبــی تــه بلبلا ن ځی و با غچی ت بو را گا ن ځمی و با غو ته دملك همجنس ملك د ي دمر جا میل دخیل اصل تورکارگان سرهخوشال وی مار ځی مارته وخیل غار ته گلخنی ځی و گلخــن تــــه سر دا ران ځی در با رو ته لیونیا ن ځیی و یرانو تــه دمريض په خو له خوا ږ ه دخو لی خو ندچه سیخراب سر سام تل و هی خپل سر

که سر سام نه یی د لبسره سر دی مه و هه له سخره

دناجنس آشنایی

مثنوی کی دا قصه ده دیوی والی پر غاډه یو که بدل سره آشنا سوه یو ه و رځ مو ب ك و یل ته آ بی یدی زه خاکی چه زه ستا د دید موا کړ م مانع ما ته دی او بسه

یو ه عجبه افسا نه ده وه چنگښه مو ب ك دواړه آشنا یا ن هم په رشتیاسوه وچنگښی تی كتـل ! نو مشكله سو ه با ز ی او هو س ستا دلقا كـر م برغ مـی نسی ر سیـد ه

او هر څـو فر ياد کو مــه او ته ما نســی لیــد لا ی او نا میند ه سم هر گوره ستا خبری دی شکر ی دد ی کار چار ه نو و ک او هر وخت سره کتایسو چی ترمینځ وی زما وستـــا غو ټه کړ م پخپله پښه! به محکمه و تسر ه! دا زمو ب یو ښهروی بازدی نو به کش کر و دغه تـــا ر چی تار نه وی تار په تاروی بند د زلفو په تو رتار وي دمعشنو ق سره یی ،تار وی تللی وی دیار تر سیمه تل به موږ سره ليد کيږو! خپل ځا نو نسی و تړ له ! ښــه صعبت به يــی کــاوه راو تلسى ۋ بسى وار ه ! پر مورك با ندى را تا سو نبکار یی و کی په هوا سو په هوا و ه ځې پيد لي جو ړه ښه يو تما شا سوه دکار گه و حر *ص تــهگوره* چی چنگښه کار که ښکارکی غلبلی نا ری سو ری کړی ما نا سیا ل و آشنای کړی دنا جنس آشنا له خواسوه څه مو و ړ و ه آ شنا يي؟ دی قصی ته نظر و کړه مي تو به د نا سيا لا نـو

که مر څو نا ری و همه ته یی نسی او ریــد لا ی ارمانجن و لا ړ سم ترکوره زړه مي غوا ړي ستا خبر ي دی و ی ښه وايي موږ که چی هروخت سره لیدایسو ول ریښکی ب کو پیدا . د ریښکئ پـــو سر به زه په بل سر ته خیله پښه دا زمو بر تر مینځ یوتاردی که مر وخت ؤ ز موږ کار ددو ستانو تر مینځ تار وی دمیــن زړه کــرفتــار و ی دعاشق په زړه کې لار وي کله دا تار و ی بسی سیمه يو له بلـه بــه خبر يروا دا خبر یی و منسلسه ! تل به تله سره را تله! يوه و رخ مو ږك له غا ره نا بو بـر كار گــه پيدا سو دموږك ښكار ور پيدا سو ها چنگښه و ه تــړ لــی ! چی چنگښه پـه هوا سوه دمر چا ناری په ز وره! دایی څنگه عجب کار کی ما چنگښی به نار ی کړی چه زی نه یسمه ښکار کړی دا را پیښه له آشنا سوه زہ آبی وم دی خـــــا کــی دنا جنس آشنا یی مکر ه مــی تو به د نا جنسا نـــو

لیری لیر ی خیسنی ښو ره دنا سیال سره بد ایسی دغوایی دا هسم غو یی وی غویسی ځی نو رو غو یو ته مخه مخه خرو غو یو تسه بدن مړ دی روح ژو ند ی ولی دا سی کړی بی با که! بدن خور زړه دیخورمندی بین خور زړه دیخورمندی زړه پر اور او پر سلی زړه خزا ن بد ن تسا زه مر یی نا ست په ښه گلشن مر یی نا ست په ښه گلشن مار دیء خپل یار دی پردی

چی دیسیال نه وی ای وروره سیال ه سیال سیال خوسی ی وی سیری شی در و سیر و ته سیری ځی نو رو سیر و ته روح با دار به ن مر یسی کالی پاك به ن بهن کالی د ی بدن پاك به ن نا پا که بدن ناست پر ښه چو کی بدن ناست پر ښه چو کی بدن سپور زړه دی پیا ده شهراد ه پرو ت په گلخن عیسی می خر دی ژ وندی

دادی څه وکړه ای یار ه ! بو ر پر غــا ړه مین مر دا وه

دبنده هیله

پور و چی اوبدر الدین عمر

روایت دمو لوی دی دا فیلاس بحر ؤو دی دا فیلاس بحر ؤو دی پوره و رائد دی کړه دوه کوره بند الدین عمر پر لو ده نبه کریم او لوی ولی و ولی ولی انعامونه دمحتا جو مید دکیار و وکر م تبی انتظا د که همم په زړه یی و یقین دکر م جام یی لبر ییز و د شا هی ما نی دهلیزته د

حکا یت دمننو ی د ی ا یو سپ ی ؤ پور و ډ ی ا یو ر یی نه ز ره ؤ ورو ره را رهی سبو له خپل کوره بدر الدین عمر سختی ؤ و هر چا تی بخښښو نه دهر اډ سپ ی د ی یار ؤ ها غریب امو خته خور و په امید یی پو ر و دار که چی بی را کړ ی بدر الدین دعمر ښسهر تبر ین ؤ و په امید را غیی تبر ین و په امید را غیی تبر ین و په امید را غیی تبر ین ته په امید را غیی تبر ین و په در و په در

دسخا دا حسا ن لمسر جها ن سو په ده نا و ريــن بیرته څه تر خپلــه کو ره جهان ټو ل تيار ه سو لاله پر ده ډ يسر و کسي السسر دمو لا هیلسه خو ښسه د ه دا خبـر ده تـه مرکی چا دد ، پر حال ژړ لــه كك ډو ب كك سر سامه تا ته گر م يم په سلگرايه دبنده هیله می کړ ی طبیب شه در مان یی شه ؟ تا پښی را کړ ی ده کپۍ تا تــن را كــړ ده كو چۍ ده یو څــو دا نــی خو بری را كــر تا عــقل و هنـــر تادوی سترگی را عطا کړی ده کا لی را کــړ ه خيرا ت تا و عده د ښه جنت را دی کړه مځک آسما ن دا سخا و رکړ ی تا ده مم و ده تسه د ی ور کړ ی ده په ژ ر نده اوړه کړی سخا تا ده و ر بخښلي ټو لـه ته و ربخښي خدايه دا احسان پرهر انسان کړی ستــا احسان خومی هیر کړی یه ویسا په وا ویلاؤ دا بیا ن به یس کا وه بدر الد يسن عمر و لور ته پ کر م زیا ت تــر حا تمه

ويل چير ی د ی عمسر ويل فو ت سو بدر الدين بدر الديس مر سواىوروره ما د بدر سپو بر مۍ و لاړه دغه لو ی د غیم خبر دېنده ميله څه نه د ه سو بیہو ښه خوار کي چا کـ لا ب د ه تـه پا شله دی بیہو ښ و تر ما ښا مه چی پر هوښسو ويلخدايه بخونه ډيره پړه می کــړ ی بنده خه احسان يس خه ؟ تا سر را كر ده خو لـــي! تا خوله راکړه ده ډوډۍ ! ٠ تا مز ه را کړ ه د خو لـی ده څه را کړ ه ماتــه ز ر! ده عینکی ما ته را کری ! تا ژوند را کړ هـم حيات ده زر را کـر ه په منت تا پیدا کر م په احسا ن دا دده عطا هم ستا ده زر خو مم تا پیدا کری غنے تا دی را شنه کړی ور کړ ه تا ده تــه و رکړی ټو له ته ور کوي خدا په بی منته ښـه احسان کړی ما خو دی ؤ را تیسر کر ی ها سر ی پ*دی و ین*ا ؤ شا و خوا_. بـــه گر زید ه یو چا بو ت دده و گو رتــه ويل زميا و لي نعمه ا

ستا حق ډير پر ما هرځوره چی ز ه و م ستا نمك خور د مـو لا شکر به څه کړ ی معاو ن د هــر فقــير و ي ته زمو رو پست پناه و ی ته زمو ر ومخ تهسپروی زمور تر میا ن ښهرابطه وي ستا بخت لوړ زموږداځوړسو ډير خجل ؤو خيل خداىته بدر الدين عبر هو ري او ریده می ستا له گوره خو له مي بند ه ايلـه نهوه خو له مو بنده سو هله قاله او بر هم نسى معا إش ! چی را ځی ز سا پسر لور ستا دپور دا پــر ليکلـــــي خا لی و لا پر نسی ترکوره خو اجل نه پر ی ښو و مه ستا له پار ه مي سا تليي نو و ما تــه ښه د عا کــه وو ایسه زمسا کیلام هغه هم ستادی ای وروره! به هاهااو قيل وقا ل سو دا د شيخ مهر با نيي وه زه خو ستـا و م نمكخوره ستــا د عــا ده پر ما پو ر دبندہ شکر چی نکری ته زمو ر په غم زهيروي ته زمون لو امید گاه و ی ته زمو رد تر شا لو ی غروی بخښدخدا ي ته واسطه وي ته مړنه ویزموږ بختمړسو را رهی سو و خیل ځا ی ته خو ب یی و لید یء د شیبی ده تسی و ویل ای و روره! دجواب اجساز ه نهو ه چى خبر سو مو ر ك حاله چى هاپټ سر نسى فاش زه خبر و م ستا په پسو ر جوا هر می وه سا تلیی چی محروم نسی ای و روره ما ویل زه بی د*ر کـو مـه* په پلانی ځای کې ښخ کړی ور سه وا خله يور ادا كه وار ثبا نبو تبه سبلام که څه ډير سو له لــه پو ره چىراوينىسىودىر خوشالسو دا خو ب نه ؤ بیدا ری وه

دا عطا یسی ربا نسی و ه دا عطا یسی سبحا نی وه

ژړا

پے ڈ را پسی خنے ا نو را شنے رنگہ گلا نسی تسل مسدا م کسو ه ژ دا او ریخ و ژا د ی بارانسی

خو ونه ژا د ی هلکی ژا ده ژا ده در ا د پسته ژد ا و پسته ژد ا دم قبو لسو چی او ریخی و ژ د له د ژد ا منع وی رو ښا نه ژدا د پسر ه لو خندا کړه فلیمکو کسر ه کشیرا پسته ژ دا او ژ دا ژا ده

مو ریسی نه و رکوی تسی

ژ پرا خو ښه د مو لا

په ژ پرا در ب مقبو لسو

او ښکی سو ه ښه مر غلر ه

خو را رو ن او در خشانه

ځا ن دی پوه پدی وینا کړه

یضحکو کړ ه قلیالا
خپلمطلب له خدا یهغواړه

مثنوی کسی ښنه قصه د ه تسر حلوا لا هسم خو **ږهده**

حكايت

يو خو را لو ي ښه سړي ؤ لوای عا بد او ښــه سنخي ؤ پنا مه شيخ خضرو يه ؤ يو 🕫 و رځ ټو ل پور وړ ی پوریی غوښت ويل يې کاوه (۱) څه ضرو ر چې خيرات کړي خانقاه ډ ك ؤ د مر چا ده او غو ښته چيي راسه هانخو نچه پسی د حلسوا ده و خلقـ و تـ ه و یلخوریء ټو لحو و حو د ه حلوا اهسا هلك حلسوا وا لا بها نه لر منه و رو ره ملك وژ د ل يسه زور ه دا حلوا زما دا ستا وه ملك ژاړ ي ډير په زو ره

يه سخا كى حا تىم طى ؤ بزر گوار ه لو ی و لیی ؤ لكه لمر داسى ښكاره ؤ پور و دا ر به یسی کاو . هم و ده و ته را غلسی په بد نوم یی دی ستایه او زمو د پور نه را کوی يو وار رخ سو چي حلوا دا حلوا دی ژ ر را با سه ور کره ده تنه په بهسا خپل ځا ن ښه په مـرويء خو را ښه په اشتها د حلوا غو ښته بهــا زه مفلس یمه هر گو ره زه بـه څنګ ځم تر کوره دا زما نے وہ د بل چا وہ او نار ی و همی همی گوره

که څه هم په خوله يو دمدې «پور پر غا ړه مين مر دا ره» را لیب لی حا تم طبی پے مجمہ کی بے خلطہ وہ هم رو پۍ او هم بتکۍ وي هم د د ی خلق و حضورو هم هغو مره هـا بتكيروي دغه ټو له بر خه ستا پور مو خلاص کړی عای و ګړو دد ی شیخ و لو ی عزت ته زموږ پر ده باند ي غرږيدي دی په اصل لو ی ښا غلی بد ویل مو کیره له پیا سه پوره ورك دى كړه دوهكوړه نو به نـه وی ښو ييدونکی اوس بيا بير تمه په خنداؤ نو بسی کله وا ی خند لسی در حمت بحر په جو شهبو دا قسمه خو ره حلوا د ه و به نه خا ند ی ای و روړه د شید و بـه نکــړ ی څکه . او کنه نبو څټه گيا ړه د خپــل لا لی به له خداغواړو بى ژ دا بله چار نست تا ته در کی ښی شید ی نو به دا کس تا ور پور ته چی د ی مور وا خلیپرغاړه یا د پلا ر پر شا سپریوی غلبلی نا ری سو ری کړه مور یی هم تی ور پخو له کی سه طبیب ور حاضرین ی

دعابد په ز ړه کی غم دی چی څه و کړم ای بــا داره نا ہو ہر ہ یصو سزی را اخیستی یسی مجسمه وه پے خلطہ کی ہم روپی وی په قدر د پور و ړ و ا برا بری ها رو پسی وی و ل هـ د يه د ه د يو چا ویل وا خلی پیور وړ و ټو ل حيرا ن سو هکرامتته چی دا څومره لوی سړیدی ستر کی پتی خوله موخلاصه هی تو بسه دده د ز و ره که پام و کړ ی و یید و نکی حلوا فرو ش چې په ژړاؤ څو چې نه وا ی د ه ژړ لی په ژړا چې حلوافروشسو په ژړا پستی خندا د ه څو ونه ژا ړ ی پــه زوره څو ونه ژاړ ی ملکسه! چه شید ی غواړی نو ژا ړ ه په ژ دا ژ دا بسه ژا د و بی ژوا بله لار نسته ژا د ه ژا د ه چسی اد ی ژا ړه ژا ړه و خپــل مو رته ک پر مځکه یسی و ژا ړ ه که ته غوا ړی چی زنګیږی ژاړ ه ژاړ ه غلبلی کې ه چی هلك نار ه ور و كـــــــى د مریض مر اعات کین ی هم خو را نا زو ل کیبری هم پر منخ یی لاستیرینی پر هر چا یسی اثر کین ی په خندا او دس ما تینی

ښه شر بت ور کول کیږ ی د ژړا نه او ښکی پاکیږی د ژړا نه آ واز چی خیږی په ژړا سړ ی پا کیږ ی

ژاړه ژا ړ ه کړ ه زار ی خدا ی به سی له تا راضی

قضا

ني عالا ج سته ني د وا ځان تسليم کړه لويي پريږده خا مخا هغسس کین ی ! يه قضا كه حان رضاء! قبلو ی بسی خسا مخسا! پټ ښکار ه هم بر ملا تر قندو نو همم خواده دی مم غفار دی مم ستار دی امتحان هم په کو ينه د با دار څو نه قدرت د ي ده ته مر کار مویدا د ی که زا ړه دی او که نو دی په قدر ت يـی نه پو هين م که ساړه او که تا و ده دی سر زو رىدى بالكل پريوده په اسبا بو هم مسروردی خو را خو لـی په لگو ینه! يو له بله سر ، بو لى پر ایشیا یس حمله کړی خو را نبسه یسی هضم کری هم ده د یره په زکیس وی نه رغینی مری

چی قضا را سسی پسر چا اسمعيل غوند ىسركښينده قضا نه په بله کیس ی که عا قبل یسی او دا نسا. چـــی رضا د ی د مـو لا دی پو هيــن ی په هر چــا مر چی کاند ی هغه ښه دی دی با دار ز مو دغمخوار دی خيل بنده ښه پيــژ نيــنــه امتحا ن کی هم حکمت دی از مویش همزما وستا دی پیش او پس دوا ده پر یودی څه حکمت دی نه پو هیږ م مر چی کاند ی هغهښه دی ته تسلیمسه اوسر کښیوده نصا را خو را مغر ور دی پر اسلام حملی کو بنه خیله لو کو ل ه یسی بو لی ارو پا ده غمیه لی لو کو له یی په خوله کړی ایشیا خوا ره ده ز خمسی دغه زخم یی دیء کا ری

زما و ستا هم ابتلا د ه د با دار دا سی ر ضا د ه مم دی الله احد د ی بی پر وا هم له هر چا چی ظا لم ؤ بیا مظلـو مدی چی گید ړ ؤ نین زمریدی بیا عسسغل پر سولۍ کا او چی نه کــا ها نه کیږ ی گنه گاربه خلعت پوښ کی حر کا ت به عبا دات سی ډير دی ډيردی زما و دو ره مم حکیم دیمم رحیم دی سا یے ډیر ه عا جز یمم لو یی پر ین ده بند گیکره هم اکر م الا کر مین دی چی رحیم دی هم رحمان دی په هر څه يي آ شنا کر ي پسه وا له به او سه راسی بيابه شين ستا گلستانسي غل دى و با سه له كوره به هیڅکور کی نه یا تین ی د بـل کټ تر نيمـو شيو ودا غله ته به بیدار یی چی دغله مور کړی ور بوره پر دښمن کوی وا رو نه در پیاد کر ، پیشوا یا ن غرق سو څنگه ضرب سو څنگه دښمن را غي په خوا څنگه له غفلته لا س پرسرسه په ایشیا کی انسانان و ه دوی دانده مور بینا یانوو

څه به کاندو دا قضاء ده بسی نیا ز ی او کبر یا د ه د ی خو الله الصمد د ی بي پر وا د ي بسي پسر وا چه حا کم ؤ نن محکوم دی چی با دار ؤ نن مر ییدی کله غـل عسس زندۍ کـا مر چـه کاند ی مغه کیږی کی در حم در یابجوشکی سینا ت بے حسناتسی فضل و رحم یی هر گوره دی غنی دی هـم کریم دی وبنده ته بند گی مسم خوار بنده یی عا جزی کره خدای ار حم الرا حمیدندی تر مر چا دی مهر با ن د ی چی تی نه و ی پیدا کړی بیا به ستا واری پیدا سی ژر به تیر دغه خزان سی غميجن مه اوسه ای وروره غل چی غلاکړی ډیر بیریږی دا متـل د ی د پښتـو لیکن ته به مهم هوسیاریی تل به او سى لا س په توره همت څنگه کړ ی وا رونسه در پیاد کے ، ها لو یا ن شر ق و څنگه غرب وڅنگه؟ اوس يو څنگه پخوا څنگه؟ تاریخ وگو ره خبس سسه ارو یا کسی ځنگلیان و ه مو ر پر دوی بیاحاکمان وو

اوس نو ولی سر چپه سو چی خو شحا ل ؤبیاخههسو خدایه بیا موکړی خوشحال را الیش مو کړ ی احوا ل

ټينگ عزم

امیر تیمور اومیری

حكايت

چی یو و خت امیر، تیــمو ر ټو ل لښکر سو ځينې پاتي ورغی و کند وا لی تــه ز ښتغمجن اوهم خورمن ؤ فتح څه سوه ظفر څه سو؟ پهره څه سوه بارگاه څهسوه؟ لويي څه سوهغرورڅه سو؟ سلطان خه سوشو کت که سو؟ سوه چار پیر پرده غمو نه پر مین و سو بسرا بسرا! وه اخیستی پور تی و ر ه دا وه لو ځينې لو يد لـه! بيا به دا ځينې لو يد له! چه مین ی هـا دانه و ړ له چے مین ی پور تے کو له په هر وار ځيني لو ي**د له** همتنا که گر ندی و ! كلك وتينك وباغيرت و نه ور پیش سو اضطراب که مر څو دا نیه لو پدله یه مذهب ز مو د نا روا ده

دغمه نقبل د ی مشمهو ر ده په جنگکې و کرهماتي و تښتيد و يو کو ښي ت دير زهير او اند يسمن ؤ شاهی څه سوه عسکر څه سو؟ خیمه څه سوه خرگاه څه سوه؟ امير څه سو تيمور څه سو؟ هاشان څه سوهيبتڅه سو؟ اندیښنی او ډیر فکرو نه نا بو بره یی نسظر چه تر ځا ن يې لو دا نــه پر ديوا ل يسى خيــ ژ و له! بيا به ده پو رته كو له تیمور بنه و رته کتله هـم هر واز بسي حسا بله او یا وار ی پو رتــه کرله دا میس ی نه ؤ ز مس ی ؤ أولو العزمة با همت و نه یسی عزم سسو خوا ب نه نا مینده سو هیدخکله نا ميند ي تو ره بالا د ه لا تيئسوا من روح الله ښه وينا د يا ك مولا ده نا میندی نده پهکار ما يو س مه سه د ز ړهسره لو ی بار پور تــه خیـــژ وی مین ی نـه ما یو سه کیږی غير ت وکړ ه زما و رو ره و مطلب تسی ر سسو ی **څو ميـــږ ی و خيــــژ و له** په قديمو پښتنو كي چه نه درو می خو بهشومی نو می لیری ها وسواسسو دا خپل ځان میکړ ډيرگرم ترمین ی لا بی غیر ت سوی که او یا وا ره و لو یوی عزم می و کړ سو م ر هــی ښی ناری او غلبلی کړ ی را سی چیر ی څیء زمریانو! دزړه ډاډمې دوې ته ورکيء پر دښمن مي جوړ محشرکي خــدا ی و ما ته بری را کر و خا و نــد تـــه د غير ت نا میند ی ند ، یکار سینا ت دی و ی بی شماره دكر م لمن اود ده د ه ښه کوښدښ او زحمت غواړي خپل قدر ت به صرفو نـو او نار ی بــه پر و هــــی تک پسر مخ به ژر ژرځی نو پر خدا ی به یی سپاری د بادار ښه غير تخوښ دي دا مسر ده ده د الله خو لا تینسوا ښه و پناده لو ی رحست دی د با دار نا میند ی مکر ه د لبره مست گسو ره دمیسو ی او یا وارہ ځینی لـو یږی دمین ی همست ته گو ر ه تر ځا ن لو ی بار کشوی تيمور وايس ما ليد له دا متل د ی په پښتو کې چه ته درو می خو بهمومی تيمور وايي سد ميخلاصسو نومی عــزم کړ محکـــم ا چې ته ولي بي هـمتسوي میری نه مایو سه کـین ی را و لاړ سو م سمد ســتی پر عسکر می نبی ناری کری چی را وگرزیء یسا را نسو! سره ټول مي مات لښکر کيء نومي الله اكبــر كيء! پر غلیم می وار پیدا کر دا قصه د ه د عبر ت الميد وار سسه الميسند و ا و که هر څو یی گنــه کار . مأ يوسى څه پــه كار نده اما څــه همت نــو غوا ړ ی خپله سعی به کوو ، نو مات لښکر بــه ټو لــو ی د زړ ه ډاډ بــه ور کو ي دا خپل قـصد به ټينگـو ي د الله ښـه همت خوښدي او پر خدای یی نبله یقین سی په مقصد بسی بهره و دکی! ما یو س مه سه د زړه سره قسمت اخلسی لوی او کم! هم یی تخت په هواوړینه پیل او غیر او دریا بو نه دمیس یا نو مین تو نه که بهای

دانسا ن چی عزم تینگسی خدای به هم دی منظفر کی نو میدی مکر ه د لبره در بار لوی دی د کرم مین کی میا بوینه هم مین ی کا میا بوینه اوه مخکی آسما نو نه د غو ماشی و ز رو نه دیای هیڅ فرق نلس ی پر خدای

پر هرڅه الله قا در د ی د هـر چـا معيـن ناصردی

برخه

کسبی ند ی قسمتی د ی ها به هیے نه سی ښاغلی دمو لا با ند ی نظر وی ا نه یی بدی اند یسنی وی! د هر چا په خوږخوږمنړي! نه د بدو اندیښنه کړي! پرده رحم درحمان وی ا په کو ښښ برا بر نسي ! دا یسه زور نه حا صلیری! دا عطاده دمسولا خو را ښه بختو را ن د ي به از ل کی و ښا غلسی! دا احسان دی خدا یی ! ټو ل عا لم عا شق پردهسي هر سری پر مهر بان سی! چی ار زان وی ها اد زا ن! دابل سر دیبل روزگاردی دهغه به و ی دا بر خسه

بر خسی وا ده از لسمی دی په از ل چې وي کين لي هغه څوك چې بختور و ي په ز ړه پاك او بسي كينيوى د هر چا په غـم غمجــنوی نه د چا سره کینه کر ی پر ده فضل د سبحا ن وي دا په کسب میسر نسی دا په لا س نه پيدا کيري دا بخښښ د ی د پا چا څه چې ټو ل پيغمبرا ن دي دوی د خدای دی نازولی ! دا انعام دی د باری چی در ب نظر پر وسی دی پر هرچا باندی کرانسی حوك چى كرانوى هغهكران دا بیا بل رنگه یو کا ردی چى اصيل وى څوك په ترخه چى خو ښ كړى دمولادي خینی خلق سوه حیوا نان ځينې ځينې بيا زمر ي د ي خنی خنی فسا سقسا نسوه او يز يد هم يو مسړي ؤ نسطر وکړ ه پو ما کو انسه دا سی د ی زما په خیال خوك وى تيرخوك تيروبيروى چی ارزان وی خوارزا ن ۱ بخت په زور او زار ي ندي ديعقب ب دستن گو تو ر . تل مدام وی پسر پسشا ن سلطنت ته خپل پر دی غل دښه ما ل و قا فلی تـــه نه و دخس دمغلس لسبور ته تل دا ځی مصیبتو نـــه غه بسلا سوه ور ته جو ړه ^{ځا} کې و اچا و مېــه زو ره دا سی مه وا یه چی وروره خو مطلب رانسسه یا تیوی يو مثا ل تا تــه وا يــــمه نسازو لسی د مسو لاؤ هسی شان د میچانه و په در بار يس مقر ب و تل د ی ویپرده درو دونه د ی د دو کو نو سردارو چې د پا ك رسو ل په خواوه وو مانے دد . د لا ر ی تل بسی د ی ز هیسراوه يا ك رسو ل خوډيرصابر و دا بلاوی بسی ز غسلی

ناز ولي خسو جدا د ي ځينې خلق سوه انسا نا ڼ خینی خینی خو بیا سپیدی خنی ځنی عبا بدان سیوه با یزید هم یو سس ی ؤ فرقی څو نه دی جا نا نه هم دادی نعست میثا ل بابا یو زا من یی ډیــر و ی هاچی کران وی هاخوگرا ن دا کرانښت اختيا ري ندي ؤ يو سف نبسي هر گـوره دگران سي ډير د ښمنسان و دو لت ته مر سړ ي غــل غلبه خس تل و خزا نی ته غل را ځی تل و ډ له کورته پر نیسکا نو آ فتسو نسه ته يو سف و ته و گور . ده جفا مو نده له ورو ره چه دی نه وی له خیل موره دابیان را څه اوږ د پسېږی نو قلسم را گسر زو مسسه پاك رسول خوښ دهر چا ۋ ها مقام چي خاص دد م ؤ هم عا شق معشوق در ب ؤ صلو تو نه ، سالمونه نا ز ولسی د بسیا دار ؤ ابو جہل شو مرہ بسلا وہ مشر کا نو کے ی جفا وی تسل بسی د یآزا ر ۱ و ه . رب حا ضر و هم قا در ؤ دا جفا و ی بی گا للسی

د خالق پر ده نظر و مصا نب او آفتو نه هـم پدا كى لو ى حكـمت و خبر بيا راخه اورده سوه ای غنی پر ور د کا ره مغه څو ك چې بختو ر دى دوي پر تار و يدار و مسه مو رُوْ خواران که محرو مان ستاکر م بہا نه غوادی ستاً بخبس مم ستا لخوا ستا په ذات دیوه خا لقه ستار حستخوخو را ډيردي مو د يو څه ، برخه مو څه فقیرا ن یو بر خه غواړو دكرم سترخوانچىخپورسى يه يوه محو لسه مر يسن و په یوه نظر ژو ندی پو بر خه غـواړو ای را تير ه ستاً در بار ته امید وار یو

دى پ مند ق پيغىبر ۋ ا ده گا لل ډ يــر زحمتونه! دا دپا ك الله رحمت و پر د عا منی خاتسه سوه نـظـر وکړی پر ما خواره او خو ستا منظور نظردی زه د بر خسی خواست کومه اميد وار ستا داحسا ن ستا کرم، بہانه غوادی دا سی نه چی د پیل چیا په صفا ت دی وه خسا لقه له حسا به تر حد تیسر د ی ستا در يا ب ته قطر و څه مسکینان یو برخه نحــوا ډو دکلو وږی ب موړ سسی یه یوه قطره او بین و ستا په لطف همخوندي يو که څه لــــ وی او که ډيره دکرم په انتسطا د پسو

زړه اوبدن اوساقي

زده جوهر دی زده گوهردی به زهبرو ز دو لا سو نه که شواد زده آزار و ی زده د یار د دی زده د دی پر جها ن که شورماشوردی تن عسکر زده یی افسر دی بدن باغوان د ی دا بد ن لکه د بلس د ی

د مو لا با ند ی نظر د ی
مه و هه مکی و خو نونه
نو کعبه به ندی و ی ا
د یار منخ پر دغه لور د ی
دا د زړه دمینی او د د ی
تن ساعت زړه یی فنر د ی
تن جهان دی زړه یی لمردی
بدن کښت زړه یی باراند ی
په د بلی کی زړه غمی دی

زړه بهار دیشین پسرلیدی زړه دی خپل بدن پردی دی دی د ز ړه پکښې مسکن خورا ښه يو سلطنت د ي واړه د ی ستا شنه رکو نه ها چینه خو ستا معد مد هم آسان هم مهترا ن دی دو ه لا سو نه نو کران او کیسن لاس یی کناسی کا عا قله یسی مشبوره د ه و هر چا ته ده کو يا نه وزيرا ن مشا ورا ن د ي عدالت یسی سب افسردی دایی ہو ک طیا ری د ی کر زیدونکی پرجسهان د ی ستا بد ن بنه سلطنت دی چی ددی مشکل بنه حل دی همهٔ وا ده در آ دم است دا غضب یی شین زمر ی رنکا رنگ درنسه کا ن هر سری یو سلطنت د ی وخيل ځا ن ته ښه وگوره یه دا کار کسی فکر نکر ی يوعالم يى اى دانا سلطنت يسنى سلطنت نو دی څو نهلوی تاوا نکيء ته مسئول په سلطنتيي که یاغی سوی خومقتول سوی هم به کر م سی هم په پر . چئ يې لــو د هغومرهځوړ خدای به دی ډير په عداب کي

دا پند ن لکه پنټي د ی زړه پا چا بد ن مر يې دی دا بدن د ی پـو و طـن ا دا به ن پر مملکت د ی! در یا بو نه او رو دو نــه پدی ملك كى ښه چينه ده د پا چا ډير نو کرا ن د ی دوا په پښی یی دی اسا ن دانبی لا س یی میرزایی کا حافظه یی خرا نه د ه ژبه د ه ته تر جما نه ټول حواس یی نوکران دی قبریی تو پ غضبعسکردی هرچی ستانیی اندینینیدی خیال د فکرجا سوسان دی زړه يا چا د مملکت د ی په فار سی کی يو متل دی وایی آنچه در عا لماست حرص یی خرس دی نفس یی سپی خورا ډير نور حيوا نا ن هر سړ ی يو مملکت د ی فكو وكس و زمسا و روره چی ته خوك یی اوبیاڅه کړی یو جہا ن یسی پر دنیسا مملكت يسى مسلكست مسلکست که دی ویرا نکیء ته مسئول په رعیت یسی چى راعىسوىخومسئولسوى مملکت که د ی کس خسیر دا مثل دی خسو دا لسسو د که یا جا و طن خراب کسی

شهنشاه یی زما ۱۷ لیه ۱ د دی خیل ښه سليطنت ټول وطن په ده ژوندي وي ټول وطن کل و کلزار و ی خپل وطن به په راحت کړی خوبه دی سی عا لم گیر . پر و طن ښه بـرکــت وی ها وطن و ي د يسر ز هير وطن ټو ل و ی پــه کلفته ها وطن وی په نا او رينه خدایه ښه مو کړی پا چيا پر هر چا ده لکه فر ض دا وطن مو پسه دنها کړی هم رنگیسن دی هم مو وو ن دا ټو ټه پټه پر تله د ه او کته خرا ب وا ښه و ی دا مضمون دخدیث گو ده دوره وايسم د وره سبر ه ديد نه لا س پر سير که بدن جامروح یی ساقی دی کټو ری خو يو کودې د ی چــي دو ره کې پيا له سردا زه ساقی کرمه کبا ب ا نو تش جــاً م و له لهسره ا کی را وا دو ی بیما دی ټول جمان به سوه المبه سی نو قیامت به را ښکاره سی بیا ناری به عا جزی کرم ۱۱ لن پر ما و کر ہ نسطس ہا تو ل دی جارسی تر ساقی! دا نا ښاد زرگی میښادکه ا

ته پاچا یی زما زړ گیــه ته خو یسی ا علیحضر ت! که یا چا یو ښه سری وی چی پاچایی ښه بیدار و ی که یا چا ښه عه التکری که پاچا وی با تـد بیره که پاچا صاحب دنیت وی که پا چا و ی بی تد بیـــر که با چا وی بد نیته چې پاچا يې وی بې د ينــه نو به تــل کړ و دا دعـــا دیا چا د عسا ده قر ضس خدایه ښه زموږ پاچاکړ ی دحدیث شریف مضمو ن په بدن کیيو . ټــو ته د . که ما ښه وی بد ن ښهوی منه ز ړه د ی زما و روره نو زړه ښه کړه د زړه سره زړه دی رو حدی ځان خبر که بدن یا ته رو ح با قی د ی جام خو محض کټوري د ی دساتی وایسه د لبسر ه نور که مست کر له شراب که ساقسی نه وی د لبسره د سا قبی ستن کی خیماری د آسما ن جام به چپه سی بیا به جو ره ز لز له سی وساقی ته به زاری کر م چې دو ره کړه سرا سره که څه عمسر وی با قسسی ای سا قهراسه ما یاد کره

لاس را وا چاو ه پسر غا ده چی نشه یی و ی با قلی سره لبا ن دی می نا ب او که لعل بد خشان د ی چی کباب یی کر مرا زړونه ښې خو ږ ی لک شکر ی د سا قسی د سر و لبا نو زما کــلا م چی سو شیرین او قلم می نی شکر سے دسا قی د جا م تکبیر د ی په سل واره تر نــثار سم سی به پا ته مثنوی ک پښتو دمثنو ی د ه د سا تی خبر ی کر بنیه چی ساقی پر زړهچا پیرسو ساقی یو وړ مه پردیسوم که پا چا ؤ که و طنن سلطنت که سلطانی وه که عزت ؤ که لو یسی و ه سا ق*ی* یووړهتار په تارسوه دساقي د شونهو اور دی راسپیره کره زما مینه! که دشپی وی که د روځی دکتا ب پا نه په و سوه زه تعریف کرم د ساقی و سا قسی ته کر م سسلا م والسلام و الاكسرام

سا قی ما لره جام ر او ډه مغهمی را کره سا قـــــی خوله دى جامشوندى شراب دغه اور که سرهشونهاندی داشو نهان دی که او رو نه دشوندانو کړه خبر ی دا اثن دی د شو نه ا نـو مشنو ی می سو رنگیسن زما بیا ن چی با اثر ســـو دا دسرو شونهو تا ثير دي دساقی تر شونه و جار سم که تعریف کسر م د سا قی دسا قسی د جا م مستی ده زما پښتو چي سوه شيرينه مثنو ی می بالکل هیرسو زره مي بايلو ليوني سوم كه مى زيه و كه بد ن مملکت که پاچسهی و ه كه منصب ؤكه خاني و ه دساقی تن ستر کو جارسوه چی راسوی یی زما کور دی دساقی د شونډ و مینـــه په شونها نو پیخولهسوزی دقلم ژبه تیسره سسو ه طا قب نست حي با قبي انو می بس کی دا کا م مم تعنظيم هسهم احترام

عشتق

رنگکصورت نهدیءهیڅکله تره تریکاندی خلك گوره

معشوق بو ی د ی ز ما گله چهصورت مهشیایورو ره

زړه مين هم پر هخه د ی ولی روح صورت ناو لی رسوی یی تر خپل گو ر ه څاڅکی ولو یده له پا سه دآدم و نه پر شنه سو ه خوك غا ټوي خوك ال غوان څوك دليل جوكسوه منصور ځنی سوه پر مځکه پا تـــه يوطبيب سو بل عليـــل. يو قا بل بل نا قا بــــل ځنی سوه پهاور کبا ب خوك معنى بوړه خورين سنوه خنى رون لىكه غيدى ! ځنی و خا ته لا هو ت ته. ځنې يووړه لمو .نځ او دس مست پراته وایسی ا لله ! دباری په ښه صفـــت ۱ خنى ډوبيه حيرت تللسي ما سوا ئی با لکل میر دی پهدر باد کی یی قبول د ی لهمر يا څخه ځان نغا ړۍ نه یی خیل نه یی پر د ی ا پخیل ژوند وی لک مر ی خر، پر کر زی سر کر دان۔ مم در ر ه و ی مخلصا ن شیه او رو خ بی طلبگار وی تل دده په ذ کر پایسی ا بایز ید بسطا مسی د ی که فضیل عیا ضبی دی! مم دیاك الله دوستا ن دى رابعه پکښی ښک ده د ه

چەمەشىوق دى صورت ندى مرى هيچا ندى ښكلس ! مړی ژو با سی له کوره! دسا قی د جام د لا سه توره خاو ره زر غو نه سوه رنگارنگ شنهسوه گلا ن خوك منظور څوك نامنظو ر ځني والوته هــوا ته !!! يو خليل سو بل ذ ليـل ! يو هابل سو بل قا بـــل خنی مست سوه پهشر ۱ ب څوك صورت يوړه رنگين سوه خوك سوه مست په جام دمي ځني ولو يده نا سو ت ته څوك مين سوه پرخيل نس څوك په حب كـــى دالله څوك ډوب تللي په حير ت دقدرت تما شهی و د ی دالله عا شقا ن د پـر دی هم دد ه په ياد مشغول د ي بیله ده بلهیخنه غوا پی ذکر او فکر یسی وا په د ی دو حد ت در ياب وي و ړي وږی تن ی خو ار حیر ا ن خاص دده وی بند گــا ن عا شقان دخیل با دا ر وی نه څه خوری او نه څه وا یی که او پس قسر نسی د ی که جنید بغدا دی د ی دغه ټول ښه عا شقان د ي دايو لو په سلسله د ه ا

امتیاً ن د پا لار سول د ی دالله په در قسبو ل د ی ت نوخو دوی روید از و مسه زه هم څه هیله لسر مسسه

طلب

غواړه غواړه که دانا يسي مم په بحر هم په بر کــی مم په روځ اوهم په شپه کی تل طلب کره همیشه یی مم په ويښه هم په خـو ب دبنده په غوښته خو ښدی غواړه غواډه تل يې غو ا ډه چه یی غواړی خو به در کی استغنا دده خا صه د ه خو ۱ ر بنده دی ډير محتاج عطا کیږی و محتاج تـــــه طبیب درو می و نا روغ ته صد قه حق دسا نسل د ه او به درو می تری غو ا پر ی ملك ژا ړی مو د ود څغلی ژاړه ژا ړه په طلب کــــى ځان ته مه کوره چـهڅه یی خالق وایی په دا شا نه ا

چه فا یده مومی له ما نه مایدا کری چه احسان ته خو ما یی پیدا کری دبنده د بنده و کار التجاده خو طلبیی په رشتیا کړه ادعوا کار زما و ستا دی با یزید صاحب و یلیی چی یو څه در پیښسی جا نه

باید تل په واو یلا یـــــــى مم په دښت مم په سنگر کی مم په جهر هم په خفیه کـــی هر ساعت او دقیقه یسی تل یی غوا دہ بسیار خو ب پهغفلت کي يې ناخوښ د ي له طلبه ځا ن مه نغا ډ ه چه نه غواری و لی در کی ! دبنده ا د ه ما نهده د ه و هر شی تــه ا حتیا ج ! ار، مانده، ولا علاج تـ ! نهچه درومی و جگ روغته نه په برخه دکا هــل د ه مړۍ کرزي و ږي غو ا ړ ي پۍ ور غوا ړی هم د کلي په حصول د خپلمطلب کی کهڅه بد یی خو دد ه یسی ما پیدا کری ای ا نسا نه

بل مقصد ندی له تا نه پرتاو کړ م شان په شان و کرم ته می سا تلیی دبا دار د خوا عطیا د ه ممدعا یی در ضا کی و اجابت کار د میو لا د ی په کتاب کی ما لید لیی صبر نسی کرای انسا نه

بنده خوا ر ته عا جزی ده نو زاری کوه او ژا په ه پرعا جز بنده ر حمین ی لو خدا یسی ده د با دا ر نا میند مسه مهر بان دی

بان دی هم کریم دی،همرحمان د ی دبنده خواست قبلو ینه خالی لاس یینه پرین دینه

ذكر

يو چا تل ذكر كـــا و ه الله، الله يي و يلــــه ابلیس وویل و ده تـــه لبیك نه را ځی و تا تــه نو خوا شینی او خیه سو ویی لید پهخو ب کی خضر آخر و لی سوی غا فلــه ویل نه را ځی جـــو ۱ ب ول الله زما لبيك دى داتوفیق چهالله و ۱ یسمی چه ته ذکر کړی ای ځوانه چه دده تو فیق یی نه و ی غافل ناست وى تل بى ذكره دغه ذ کر خو عطــــا د ه اذ کر ۱ لله د ه و پیلسی دا الله د ده لخــوا دی ذکر ذ کر د دلبر کسره تل مدام دا لله يا د كر . چه ته و کړی لږ څه فکر ها به څنګه نیګ مفاد و ی بی له ذ کرهزړه خو مړ دی ځان کړه پاك دده په د كر چەتە خوك يى اودى خو ك

د خدای نو م یی یاد ۱ و ه خپله خو له یی خو ږ و له! خوشی ذکرکړی پر څه ته؟ ته نار ی و می و چا تــه؟ سریی کنیینبود نوبیده سو ویل و لی نکړی د کــر ؟ لهخپل ذکره سوی کا هله؟ مگر زه یم ر د بـــا ب ستا سلام ز ما عليك د ي زما له خوادی ته څه وا یی توفیق ما در کر ی جا نه ذکر کله بیا په زړه و ی په غفلت کې وي بي فکر ه ښه عطا د پا ك مو لا د . ذکر کا ندی ښه ښا غلی چه په بر خهزما و ستا دی ما سوانه لاس پر سر کره! دانا ښاد زړکی پهښاد کړه نوبه تل کړ ی دد ه ذ کر! چه الله دد **ه پـه** يا د وی غافل زړه هم مرهم پر دی ویښ یی وکړه یوڅه فکر خيل دى څوك او پردى څوك؟

اود خدای بی نیا ز ی د .

خيل حاجتلهخدا يه غواړه

په هروخت کې ورړ سيږي

هر وخت او سه امیدوا ر

چه ته ذکر دده نکر ی که دم که و رو زقم ر که ده مو رو زقم ر چه هرکارکړی بسم الله کړه دد ه ذ کر خو ر حمت د ی چه دد ه نو م یا دو ی نو د چه ټکو ی نو چه ته ر غ و کړی و چا ته چه الله الله لسر ی نسو

را ته وایه نو به څه کړی؟
څه مو قول څه مو گفتا ر
په نامه یی دالله کـــړ .
ماو تا لر ، عـــز ت د ی
ته به هم څه و و ینی نــو
هم خاو ند یی وو ینی نــو
خو به و گو ری و تا ته !
او هر و ختی یی یا دو ی نو

تابه همیووختدی یاد کړی داناښا درړهبه دیښادکړی

دحيات دورونه

عدم او وجود

چی و جود نه و عدم ؤ نه آدم و نسه حواوه نه سها زونه ما ببام نه جو ړ تيا نـه نا جوړتيا نه فراق نـــه ابتلا و . نه ژ ړا و ه نه ځنـــدا وه هم غم نه ؤ چه عدم و چې پيدا سو په ، ژړاسوو چی هر څه مو ږ لو ييد لو څنگه ښه ؤ چــې کچني ؤ دمور تی را ته خوا نچه وه نه ډوډ ۍ وه نه خوا ړ ه چی غا ښو نه مو پیدا سو ها خو ږی شیر ینی مو ر نو گولی سوی او ډو ډ ۍ چی پښی نه وی ناز ید لو چى و لاړسوخورا غوزارسو

هیخ شی نهؤ یو تور تم ؤ نه شیطا نا نفس و هوا و . نه رو ۱ نسسه نا دو ۱ ۱۱ نه مجنو ن ؤ ، نه لیــــلا وه نه د عا و ه نه ښرا و ه! دو جود پر کلی غم ؤ! په بلا ککړ يــد لــو! څنگه ښه ؤ چې کمکې ؤ موږ ته جو ړه ما يده و ه نه تا وده وه نه سا ړ ه دا خپل غاښ راته بلا سو د تی سر کیء راته تور او ژُو و ل منو د منړۍ پر او رو به سیر ید لیو خواروزاد سوء پریشانسو نه مو ډب نه موا د ب ؤ ا تلو اخند ته پسه بغا رو ا هم مو چپ هم موا دب سو کا میابی اونا کا می سو . دهیجا معا تب نه ؤ و د ابلیس دوار مد ف سو زمور په خواسو له هيها ت چى مسئولسوو زما جا نه خو شحالی اوحیوان تو بۇ بیغمی او تنها بسی و ه غم دپو ښ اود پسا له سو ما موری اونو کری سو ه جوړه لو کر فتا ر ی سو ه راته پیښی لوی خوارۍ سوی کښيو تو په جنجا لو کے ز كند نا تلخى لا بلــــه یو منظو ر کے نا منظور ہ هاد گور عذاب به څه کړ و یا کچنی وا ی فسنا سو ی بر زخ څو نه ز ما نه ده انتظار بیا د قیا مت و ی تر ژوند هلته حال بتروی څه به کړو پدا سی حا ل؟ انتظار بیا د قیا مت و ی دا سور لمرزمو به پرسرسی ټول عا لم يسوه ناره و ي بد بختان به به لمبه و ی خوار حیران اوپر یشا ن ا دسره اور څخه لړ ز يو ی هر سری پیش پر خوا ری دخا لق لوی پا چہسی و ی

چىولاد سىو و،سرگردان سو بيا لا ښه ؤ نه مکتب و ، چی مو ږ سوو دا ؤ کا لــو چى مكتبسوخوغضب سوا امتحا ن سو او خواریسوه بیالا ښه، مخاطب نـه ؤ و چی با لغ سو مکلف ســو فرا يض او وا جبـــا ت بار مو دروندسیو زما جا نه بيا لاښه چې زلمي تو ب ؤ خو هاښه چي جره کي وه چى كوزدەسبوه بياوا دەسو بيا منصب بيامو خا ني سوه بیا دربار دربار داری سوه سيا لدارى سوى دښمنى سوى تمام عمر په جنگو کسي هاد مرگ خواری لا بله خا تمه هم د ه مستوره سوال به څه کروجواب به څه کرو کشکی نه وای پیدا سو ی قبر توره تاریکه ده په بر زخ کی دا حا لت و ی سوال جواب نکن منکر و ی نه تو به سته نه ا عسال پشیما نی او ندا مت و ی چى قيامتسى او محشرسى مځکهسره ز موږ پرشپهوي نیك بختان به په سایه و ی هر سړی په غـــم د ځا ن له دو رخ څخه بير يــن ي ځان ځانی و ی ځان ځا نبی کبر یا بی نیا زی و ی

هم صراط وی هم میسزا ن هم دو زخ وی هم جنا ن

مناجات

ای ستا ره ای غفا ره ! ستا کر م ته امید و از . هیڅ د لا ری مل مو نسته ټول بيهو ښ يو دکر نسته کر فتار پدی ور سته یــو قبر هير نشر مو هير دي! ددورخ اورته و ر لو پس و نه مو هغه نه مودا ميو ما تر دا منځ خاو ری ایری! ای ها دی اور هنما یه ! له حسابه تر جد تیر دی! ستاپه ياددې كەزموردهيردى هك پكتللى ډير حيران يو ستا بخښښ دی و هر چاته فستجب هم تساو يسلمي هم پهروي يي درسول کــه هم ژ ډا و ی هم د عسا مغه سبه هرم محکمه موب کړی ټول په کړ فتار! شفاعت مو په نصيب کړ ی

ای هادی پسرورد گار ه ! مو ر خو را يو گنه گا ر . مخ مو تو ر عمل مو نسته هوښ مونسته ، فكر نسته دد نیا په غم اخته یــــو مركمو هيرحشرموهيردي نه مو دین نه مو دنیا سو . نه د لی سو ونه هـــو ری هدایت را کړی ای خدا په ستا کرم خو خورا ډیر دی پر جہان باندی چار پیر دی سر گردان یو پر یشان یو اوس دعا کو وو تا تے ود عوا تا دی فسر ما یلی مودددخواست کړو تی قبول که هم دخوار خسو وی ژ ړ ا لار ر او ښيه ما سميه چی ستا خو ښوی هغه کار هدایت مو په نصیب کړ ی

په طفیل د مصطفیسی محمد مجتبیی وصلی اللهعلیه وعلی آلهواصحابه اجمعین

شاعراوچنجي

که یی و لو لی په مینـــه داښه خیالمی په نیك فال دی

دا قصه ده ښه شير ينه نقل نه دې دايو خيا ل د ي د قدر ت په تما شه کيي يو غز ل بي جو ړ و له ! چی جو ړ سو ی په حکمت ما خلقت یی و یـــــــل دحکمت په ننسدا ره ؤ ښه جمال ؤ ور اخيستي په ښه خيا ل دذا لجلا ل ؤ دسرو گلو ښه بو يو نـه دگلا نو نند ار ی و ی شا عر تللي به بنه خيال ؤ ډوب په بحر د حيــــر ت نغمه خوان هزار داستا نه يه خندا نغمسه سر ا ؤ ښه ريز و نه يي کو لـه شام مدام پر ترا نسو ؤ پخپل خيا ل ننـو تلــي وا ر و یده په ډ یر نیا ز شا عر هيخ و نه ليد لــه دغه برغ ما ته پر څه ؤ داز مسيس آواز د چا ؤ ودی رغ ته ډیر حیر ا ن سو وار و یده په خوږ من ر ۱ ز تورکی او خو ا رکے ؤ ده ژړل ؤ په بغار ه سره گلان به یی لید له بیا را ووت په گفتار سو و بلبل ته بی کتال هم و يو ونکي پدا شان ؤ

شاعرنا ست و یه باغچه کی و مر پا ہی تے کتلے صنایم بی د قسد ر ت مر يوه ته يي كتــــل د قدر ت په تما شه ؤ ښه يو خيال ييؤ اخيستي فکر و ړی په ښه خيال ؤ د بلبلو آ وا ز و نــــه د ښو و نو ښی سا یی وی د جنت يو ښه مشال ؤ هك پك ناست وړی حير ت يو بلبل ؤ ډ ير خند ا نــه وسره گل ته به گو یا ؤ آ وا ز و نه یی کو لیسه تل مدام پے بنو نار و ؤ شا عر غرق و حیرت و ړی نا بو بر ه يـــو آ و ا ز شاو خوا یی و کتـــــــــــــــــه ډير حيرا ن ؤچه دا څه ؤ دغه ږغ د کمي خسو ا ؤ دشا عر فکر پر یشان سو بیایی ډیر غمجن او ۱ ز شا عر و كتل چنجـــــى ۋ راو تلسي ؤ د غسسا ر ه په حسرت به یی کتلـــه بیابه پټ دی پخیل غار سو په ار مانبه یمی ژ ډ ل په حسر ت او په فغا ن ؤ

دچنجی ژړا :

خدا یه زه او دا بلبـــل دا بلبـــل دی دا بلبل څنگه خو شا ل دی

ستا پیدا یو هم سور گل تاور کړی پرو بــال د ی بلبل څنگه ۲ را سته د ي سور گل او ر دا لگو ینه په نغمو په ترا نــو د ي کله ځې دښت و صحرا ته ریزکوی وشگو نو ته دگلا نو تما شــو تــــــه تل مدام په ساز وناز دی برگ اوښا خ دى وربخښلى زیب زینت دگلستا ن د ی همخوش زيبه شوخ اوشنگ شنه خو له تللی په خندا دی پرښاخ ناست ده ته گويا دى ههمی نسته بو سیده پیم پر تتی ځم دا مي حا ل په خپلځان خورا شر ميږم نهمی برگ سته نه جا می هیخ شی نارم لاشی یا خوار و زار یمه بی پته! پټ پټ گرزم لسکه غمل ا غار ته ځم چا بك پټين م داسی نه چه دبل چا یسم په حکمت یی نه د سیږ م هیخ می نستهخوارو زار یم دسر ه کل څه تما شي د ي

دا گل څنگه ښا پسته د ي ښا خ پر ښاخ بازی کوينه مست بلبل په څه نا رو د ي کله الو زی مــو ا تــه کلهولا ړ سی وبا غو تـــه کله ځـی و چـمنو تــــه تاو ر کړی ښه ۱ وا ز دی گل ته تا بنا یست ور کړی ښا يسته پهده بوستاندي همخو شبويههم خوشرنگ په څه ناز او په ادا دی بلبل هم پرده شیدا دی زه لغ پخ اوخوارخسته يم نهمی پر سته نهمی با ل تل په مټ کی لټ پټ کين م نەمى لاسسىتە نەمى بىنىي سرتر پایه یوښوی شي یم غلى يم له خجا لتــــه نه رفیق لر م نه مـــل له هر چا څخه شر ميږ م آخر ز ہ خو ستا پید ا یے زه پدی سر نه پو هیس م چه داو لی دا سی خوار یم دېلېل څنگه نار ی د ی

په شکو ه او په ژ په اؤ درا غله دوی وه ښه خند ان هر يو مست او په هو س ؤ چه شيداپر ها سور گلؤ سوه د عشق نغمه گو يا ن چهدعشق اور پکښيبلسو او مر غان به ر قصيده ا

چنجی خوا ر پدی وینا ؤ نابو بره در ی محلسمیا ن هر یوه شخسخه قفس ؤ ، هر قفس کی یو بلبل ؤ د غه و ا په ه بلسبلا ن پهباغچه کی یو تور شخول سو ټول گلان به خند یسده

زما حیرت سویو په سله په با غچه کی بلسور اورسو دچنجی پر کلی غیم سو چه دا زه و لی محرو م یم

هسفو درو تنو یو د م ها بلبل یی گر فتار کسی در ی سر ه سو ه په خندا را غله گرد ته د گلا نو هغه کل چه به بلبلل او ما هم و ر ته کتلل نو آخر پر ی کره هاز لمیا نو آه بلبل سو پسه قفس گل یی پری کر پاته خارسو

چى دا حال وليد چنجـــى نو را ووت له خپل غا ر . دا ئى و و يل پـــه ز و ر.

قطعه:

خدایه شکر کړم در ۱ ز چه نه رنگ لرم نه بـو ی نه نمود نه می خندا سته نه نرگسغوندی ښانستهیم داد خدا ی مهر با نـی د ه

چنجی ډیر په خجالت و ده ویل پدغیه شان دغه څو ونه لوی احسان چه زه نیلرم داشان دا یی وویل چنجیسی شاعر و ډی ؤ حیر ت چه دا څنگه تماشه وه

دچنجی غـم یو پـه ز ر ه دبلبلو شو ر ما شور سو په ژ ډا او په ما تـم سو! هیڅ شی نلر مه شو م یـم

لومه کښيښو ده په چم په قفسکی یی دا غو زادکی یو وی زما دی بل وی زما ډیر یی و شکو ل ز لمیا نو تل مه ام ور ته خنه ل او چنجی ور ته ژ ډ ل! لاس په لاس یی کړ ځوانانو نیمه خو ا یمی سو هوس نشاط ولاړ پاته آزار سو

شکر یی وکیښ خوار کی سوو خدای ته په بو غا ره دی ښیمان وډیر هر کو ره:

بیاپه ډیر عجز و نیا ز نه آ وا ز نه می پر وا ز نه می سوز زده نه می ساز یم بی قدر ه لکه پیا ز چه بدر نگ یم بد آو ا ز

دشکوو په ندا مت ؤ پر شکوه و ډیر پښیما ن کړی دی پر مها سبحا ن چه هلا ك سی زما د څان نو و غار ته سو ر هه د ډ وب په بحر دقه د وه چنجی سونا گه پیدا در و نیا او ی پر خای دوی دری دری دری دری به حکمت یی نه دسین م په حکمت یی نه دسین م نه با ل چه نه دنگ لر م نه با ل ته دا نا یی ذو الجلال مم ښکار و یو ښه قدر ت به آوازه گه او لنگ یم په مزار عیبو ککې یسم به مزار عیبو ککې یسم دبا ری په ښه صنعت دی سبب ز ما د هستی دی سبب ز ما د هستی چه بندی د تور قفس سو

چی می و کتاب بیا کو در و و در به سو پر ملا زما تو به ده له شکوی نه شکوی نه شکوی در نا پوه یم نه بو هیوم شکر کا دم پر کسال ستا په هر شی کی حکمت شکر شکر چه بد رنگ یم شکر شکر چه لغیر یسم شکر شکر چه لغیر یسم ته راضی سی زه دا ضییم او س خوپوهسوم په حکمت د نیستی دطاو س دنیمن خو خانسو دبلبل دنیمن هسو س سو

رنگ و بوی دځا ن بلا د ... په خندا پســـــی ژ ړا د .

جهان

دا جها ن دی رنگ و بو ی یا زرین د ی یا خو ا ب ه په غو لیبی هر سوی ی تر دانه لا ندی پیټ دا م تر هر گل لاندی یو خوا ر په ښا دی پسی بیا غم د ی په بهار پسی خز ا ن د ی ستر گو ر به گټه کړ ینه ستر گه و ر به گټه کړ ینه ستر گهموښدی هوښخونور دوښان دی په پښتو کیی دا متل دی په پښتو کیی

شان پشا ن یو هیا هـو ی
یار نگین دی یا پا ستـه
که کو چنیوی که ز لمی !
په سهار پسی ما ښا م
تر نشا ط لا نه ی آ ز ۱ ر
په هو س پسی ما تم د ی
په هو س پ پین ما تم د ی
ستر گور به برخه وړ ینه
نور حضورد ی حضور نور
جهان ټـو ك گلستا ن
په مور واړو پښتنو كـي
سر اومال يې په امان سي

سر او مال دی په امان که کره رو ښا نه په ايما ن نور حضوردىستاپەزد،كى هم تر ځان یی تیر ایستلی میخ شی نسته تما شا د . دغه ټول له بلی خولی د ی لوی ما شین دده ترشا دی تا به هم سیل و ی کړ یء خه عجبی تما شــــی و ی مم سا زونه مم ر قصو نه رسا لی باجه خا نی و ی شاو خوا جنگو نه کیږ ی مره خوا گولی اور بن ی درب ودروب او نغسار کی مر سری مشغو ل پسکار یو جہان لرو بسر کین ی میخ شینهوی زما ورو ر ه څنګه گر ۱ نه سو ه و پنـــا پلار و مور وی او که زو ی مم په ده جهان ژو ندی دی دخالق يو ښه صنعـت د ی دجها ن گز د ه و گــر ی پرو حد ت بی شا هـدا ن ممیدی کنیی لوی حکمت دی لم يلد و لم يسو لد دى

دا کافر زړه مسلمار کره داتا ریك زړه دی رو ښا ن ایمان نوردیستا په زړهکی دی جہان ډير غو لو ليي دا جهان يسو سينما د ه که نا ری که غلبلی د ی داپر تو له بلی خوا دی سينما تهبه يى تللــــى خه سری او خه نا ری و ی ډو ل ډو ل آ وا ز ونسه هم لښکر هم توپخا نی و ی لرو بر عسكر تير يــو ى لوی تو پونه دی خلاصیوی یو تور شخول ډیری نا ري یو لوی ښار و ی هم با زار يو عالم سره تير يسين ي ته په غور ور تسه گسو ره دا مثال دی د د نیسسا جهان ټول يو ها يو هو ي هیڅ شی ندیواړه دی دیء دغه ټول دده قدرت د ی ټوله ده دی پيد ا کسر ی بور ته کښته څه شيا ن دا قدر ت درب قدر ت د ی مم دى الله الصحمد دى

ژوند اوجهان

پر و حدت یی شا هدا ن
دا ښا دی د ه که غمگی
تار یکه د ه کسه ر نما
سمه لا ر کسه لرو رېس
ا فریقه کسه ۱ مریکا ۱

دا جهان دی که ۱ نسا ن دغه ژو نه دی که مرگی دا ژړا د ه که خنسها د غه بحر د ی کسه بر دا یوروپ دی که ۱ یشیا دار یا د ه کسه تور تسم داخیل کور د یک پر دی دا هر ا ت دی که مز آ ر قطغس کے بید خشان دغه ژو ند که هــز ۱ ر بز دا دو رخ او کے جنت دا او به دی او کسه او ر دا ز ندا ن کسه تما شسا دا ختمه کے مہما نے اقار ب که عقار ر دغه ټو لــه دی فتنــه عداو ت كسب معبت ! دار یا کے صد اقت دا پسر لی او که سو دمنی دا زیره د ی که یا سته دا خوا یره دی که تر خه داد عا که نا شکـر ی دغه یا ر دی او که ما ر نا پو می ده او که عقبل دا صحت دی کے علت دا سو دا ده که صفر ۱ ؟ انسا نتوب که حیو ا نتوب دا میر ه د ه او که مو ر دغه قند که چو غند ر ؟ دغه څا ه دی او که يا م دی داو صال دی که حجاب دا ظلمت که ننسد ار . دا جلا ل دی که جسا ل دغه ور ځ ده او که شیه؟ خبر نه يم چه څه کيلنو م کښته څم او که لو ړ خين دغه په دې او که ښه د ي

دا عر ب د ی که عجمه دا لا مور د ي که د يلي دا کا بل که قند مها ر نه پو هيرم چه څه شا ن دغه مر ک دی که قندز دا د نیا که آ خسر ت دغه نقدهد و که پـــو ر دار ضا د ه که قضا ع دغه غم دی که ښــا د ی دغه زمسا د ی ۱ قار ب ما ل او لا د که ما ند بنه دا غضب دی کے رحبت دا گنا و که عبا د ت د غه دو بی دی که ژ می دا ساړه دی که تا و د ه دا تر و ه دی که خو ا و ه داپښتو د ه که فار سي دغه کـلدی او کـه خـار دغة علم دى كه جهــل دا عز ت دی که ذ لـــت دا چنون دی کسه سو دا سر يتو ب كه ليو نتــو ب دغه کور دی او که گـو ر دغه پلار د ی کے پلندر دغه کفر که ۱ سالا م د ی دا شراب دی که در یاب دغه بت دی که ښکا ر . دغه خو ب دی او که خیال دا سها د د ی که غر مه نه پو هیږم که پو هیــــن م پور ته کیږم او که لو یسوم خبر نه يم چه دا څه دی

دغه زمایو خوار قسمت دی دا تور غر دی که کن د ی. دا سپو رمیده که تر ر می دا شيا نه د ی که ليـوه ښکر ه و د ه کسه کلسي دا شیدی دی که مستی دا غز ۱ ده کسه د وا دغه خپل دی که پر د ی دا زا من که پــر کتيا ن جما دا ت که نبا تــات اسما نو نه کهلوي غر و نه دغه ټـو ل پيدا دد ه د ي خهشیا ن چه پر جهان دی څه ذري چه تر دا ميان د ي یه مر شی کیدی پید ا دی بل څوك نسته واړه دى دى هم حاضر دی هم ناظرد ی دی ترلمرلا مم ښکاره د ی که دنیا د ه کسه عقبسسی دی لطیف دی مم حکیهم ، خه ذری چه پر جها ن دی دی پر مر څه ښه قا در دی تردالو خدایی یی جار سم زما قلم چه ښه چلين ی دبا دار صفت په کین ی که هر څويي تعريف کيږي څو نه لو ړ يو عا لي شان په قدرت یی نه ر سین م

که نظر د مر حست د ی که ښه ياغ که ښي ما ني. دا ابی ده که اخسسی ؟ دغه مین د ه که میشه ها دا سیر لی دماوکه وری ا دا خو ری دی که تر وی ا نا جو ړی د ه که رو غتيــا دغه لوی دی که کو چنی ؟ دا لمسيا نکه کړ و سيا ن انسا نا ن که حیو ۱ نات دریابونه که سیندو نه * که زیره دی که پا سته دی که پر مځکه پر آسمان دی پرو جود یی شا هدا ن دی هر شی هم پهد ی و ینا دی هر موجود پهده ژوندی دی مم پر مر څه دی قادردی دا جهان په ده تا زه د ی هم رحما ن دی هم رحیم په ثنا د ده کو يان دی هم باطن دی هم ظا هردی جار قر بان بی په سلوارسم مثنو ی په لیکل کیس ی دقدر ت بیا ن یی کین ی زما زړه نه په سړ يو ی انسا ن خوار ور ته حیران په حکمت یی نه پو هیرم

مقصد له ذکره څخه ددی دو نهشیا نو دپښتو ژبی تعلیم اودنو مو زده کړه هم ده مطلب داچه قصداذکر سوی دی .

[«]مؤلف،

دا خور حسم در حسا ن
دا نظر د مسر حست د ی
دا عطا ی ر حما نسی د ه
مثنو ی په د کسو مسه
ترده جارزمالوی کچنی کړی
نو ښه دا چه معذ رت کړم
دانسان خوار عا جزی سوه
په صفت یې نه رسین
فضل و کسړی ای مسولا

زه چه ستا یب سبحا ن
داقدرت ډرب قدر ت د ی
داد خدای میر با نسی ده
دخپل خدای صفت کومه
تر د ه جارز ما مثنو ی کړی
زهبه څه دده صفت کړ م
دخا لق بی نیا ز ی سو ه
لو خدای ده نه پو میزم
کبر یا د ه کبس یسا

اوليا

(رحمة الله عليهم)

د عر فا ن دباغ گلان د ي 🛚 په باطن کی بدا یان د ی طا ليا ن د ى د عقبيي په مقصد د ی رسید لنـی د حق رغ یی اور ید لی ځکه سوه ټو ل محبو با ن هم په ذکریی زرگی ښاد دی معجزی دا نبیا ؤ (ص) ما لكا ن دښه عسىز ت دى دعز ت تاج ہی پسر سسسر مثنوی پے ر نگو مے بزر گواره لوي و لي د ي دخيل وځت شيخفريد د ي بل ولي سفيان ثو ري د ي بل ولي شقيق بلخــي د ي بل و لی حا تم ۱ صمم د ي بلجناب داؤد طا يي د ي بل ولی معروف کو خی دی لكه لمر داسىرو ښا ن دى

او ليا د خدای دوستان د ی پهظا هره که خوا دا ن دی دوی تار ك د ی دد نيسا په مطلب د ي يو هيـد ليي حقیقت ہی پیۋا نے لی دی دخدای خاص بند گا ن خان یی میر خدای یی په یاددی كرا مت داو ليسا ؤ «رح» خاو ندا ن د کرا مت د ی هر ولي دي لكه لــــــر او س يو څو زه يا دو مه که اویس قر نسسی د ی بل جناب با يز يـ د ي يو جنيد بغسد ۱ د ی د ی بل ولى ذوا لنون مصرى دى ابرا هیم بن ا د هـم د ی لوي و لي بشر حا في د ي فضيل څومره لوي ولي د ي پرجهان څونه و ليا ن د ی

دو مری توان زه نلر مسه
لوی ا ما م ر با نسی د ی
په و لیا نو کی ښکار ه د ه
زهدد و ی له نا مه جار سم
زه خو دوی رویدا ر و مه
دغه لو یه و سیاله د ه
دوی د خدای دی نا زو لی
معجز ی د پاك رسو ل د ی
په پټ سر دی آگاه سو ی
په پټ سر دی آگاه سو ی
نبه یی کړی عبا دا ت
خپل ځا نونه یی خواد کړی
په شپوشپو دی در ید لی
په شپوشپو دی در ید لی

بد ن خوا ر ز ده یی سا تلی په بغداد کیښه و لیان و ه ټولشيدا پرسپين قرآن وه ښه وليان وه ښه و ليا ن اوس لاهم نامينده نه يسم! په گوښوکی ځوانا ن شتهدی علماء که مسلایا ن د ی داسلام ښه و هېر آن د ی مېرو لی ښه معجز ه د ه په احوال یی ځا ن خبر که تـذ كــره داو ليـا ؤ لاس ته را وړ ه ويي گو ره چه دا څه عا لم تير سو ي نو خپل ځان به ملامت کړی خو زه هم آخر انسا ن يـم ولی لیر ی یم لو ید لی څه را وسوهچه خوار زاريم

چه د ی ټو له و لیکمه مجدد الف کا نسی د ی را بعه عدو یه د ه بیا یی جار په وار و وارسم وبا دار تی یا دو مسه در حمت ښه در قبو ل د ی! در حمت په او بو و لسی دمو لا په در قبو ل د ی! پهپټ راز دی آشنا سو ی پهپټ راز دی آشنا سو ی خپل نفسونه یی و ژ لی! ډیری شپیییرو نی کې ی ویرر بار ته یی ژ ډ لی!

حقیقت یی پیژا ند لی په گو ښوكى ښه ځوا نانوه په اسلام کی څر ا غا ن وه جهان ؤ پـدوی رو ښا ن کهښکاره په خبر نه پيم کتا بو کی نــو شته د ی زمونو ددين ښه مشلان د ی دنبیانو وار ثا ن دی ! در سول لخوا ښکار ه ده ودی لور ته یو نظر کسیه تذ كر ه دا صفيسا ؤا خانخبر که څما و روره! ولی ز مور څخه هیں سوی خورا ډير په ندا مت کړ ی شكر شكر مسلمان يسم ولى پس يم پا ته سو ي دگناه په پیټي با ريسم

دقرآن شكايت

خدای ته و کړی شکا يست پر رسو ل دی نازل کړ ی معجز ه و م د خا تــــــم زه یی ښه وم ود ښو و لی زما ا حکا م یی انجام نه کړ له نظره و م لـو يد لـى ! هر يو ؤ و ما تــه غــل یا یی دام د فقیسر ی و م یا سند و م د یــو چــم میچا نکر پر ی عمـــل ستا لخوایولوی رحمت و م مغه ټول سته په قرآن کي شنی و لی تری جلا کیږی شنه رو دونه او نهرو نه هدایت د خاص و عام دی تول اسلام ؤ لكه لمسر چه رهبر ددو ی قر آن ؤ ځا ن خبر که زما و رو ر . چه قر آن دد و ی ر هبر ؤ عمل و کړی مسلما ن دا اسلام به لکه لمر کر ی كفره به گر د د سيك سي اود کفتر غیلینه د ه پسی شا مو غور څو لی ډير زمير اوپر يشان يـو دكفارو ريشىخندا ن يــو شوو تر مینځ خاو ر ی ایری هم ژړا هم واو يسلا د ي

سیین قر آن بهیه قیامت چه زه تاوم را ستو لـــی ټول ۱ مت یی پو هو لی دوي ز ما احترا م نه کــړ خو شہور مه غور خبو لی زه پی نه کنلم مــــل زه اسیاب د کد ایسی وم يا اسباب و م د قسيم زه خودو ی ته هدا یت وم هر چه و ینی په جها ن کی قر آن بحر د ی بهیسن ی نور علوم یی دی ښا خو نه باك قر آن در ب كلام د ي چه قر آن یی ور هبــــر گرد جهان پدوی رو ښان ؤ دا صحا بو عصر کسو د ه شرق او غرب یی مسخر ؤ په قر آن که په قسر آن ټول جها ن به مسخرکـری بد عتونه به ټول ور ك منى نن چه توره در بیله د ه خو اقر آن مو دی هیر کر ی نو خوا ځکه خوار حیر ان یو لار مو ور که سر گردان یو نه دلی شو ونه هـو ر ی دغه ځای خو د ژ ړ ۱ د ی قر آن و لیداسی خوار دی رسو و یی تر خپل محو ره دا نظام حـق المبيـن د ي دا کلام ر بسانی د ی سعا دت د ټول ټهبر دی بنه نظام در ب کریم دی بیا یی ښه عملی کـــړ ی ځان خبر که دز ړ ه ستر ه 🖰 قر آن ؤ پد و ی سنگیـــن 🖁 ټول جها ن يې ؤ نيو لــي دقر آ ن په بر کــــت په قر آن بی عمل کسپ ی ښه نظام يې چــلــو لــــــى دا قا نو ن ر حما نسـی او اسلام سو خوار و حیر ا ن په ز لت کې دی هر گو ره قرآن و ۱ خله و یی گو ژه تر قرآن دی څا نقربان کړه ولی گراز ی در بسیدر ما د هن رنځ مو ښه دوا د 🏎 پټيټ وژاړه و خوا ته

يو څه فکر خو په کار د ی داد رب کلام د ی و د و ره دا کلام حبل ا لمتین د ی دا قبا نون آلیمی دی مدا يت د ټو ل بشر د ي هم صراً ط مستقیم د ی اصحا بانو بنه منليي تاریخ و گو ره د لبـــر ه خلفا ء را شهد پهستن ښه يې و عملسي کسړي خه یی شان څه یی شو کت عدا لت بی بر یا کـــــر ی ټول جهان یی حیراً ن کړی 🕆 دا نظام قسر آنسی ؤ نن چه یا ته سو قسر آن اسلا می مما لے تمو لے ای زما مسلمه و ر و ره ئه خد مت خود قرّان کړه قر آن لو له در ړ ه سر ه دا قر آن خو زمور شفاد ه ولی خوارو زار سوی پا ته

(اللهم نور قلوبنا بنور القرآن) آمين

اسلام

سسمه لار د و دا سلام دین د ی شنگه پا اید دا سلام دین د ی شبه آییسن بنه مذ هب دی شبه آییسن و هر چا ته بنه رهبر د ی که زا هد و ی که صو نی که فقیر و ی کسه غنسی که پا چاو ی که گسدا

چه پر تلای سی خاص و عام د پر عالم خو دا متین دی د زمون دین حبل المتین الله که غر یه که علم دری دی د که عالم وی که آمسی د ی د و هر چا ته لا د ښنسسی د که کا سب وی که میلادی

داز مو برد ين د پيغمبسر په قر آن کی د ی لیکلی غو ره کړی رب رحيم د ی که عسکر و ی که دو لت که ما لدا ر وی که فــقــیر که د جنگ ښه پهلوانوي دین رو ښا ن دی لکه لمر و مقصد تی ر سو لــــی تاریخ و او الهز ما و رو ر ه هم خا تسم النبيين ! هم قا ضِی هم مجا هـــد هم المير دا مير السو هم ر هبو د عار فا نـــو ا میران ز مو ب دد یسن دا سلام ښه ا مير ا ن ؤ ا میران هم سلطا نا ن ؤ پدی سپین دین مبین کی نه يو قوم اويو ټبر تــه پر جها ن چه څه بشر د ی چی دا بحر دی بهیـــن ی نه دبل چا و مضمو ن تــه محمد ز موږ ر هنمو ن د ی دانا ښادز ړ گی په ښاد که ټو ل یی کړه په اسلام سم په اسلام یی مشر ف کړ ه بشر ټو له په غفلــــت ؤ ټول په جهل کې غو ټه و ه حق باطل سره جدا سو ه چه ښکا ره داسلام لمرسو سيك يي ټوله بدعادات كره جها ن ټو له گلستا ن سو جهان سو په ننها ر ه

و هر چا ته ښه ر هېـــــر دهر چا یی کار ښو و لسی ښه صراط مستقيم د ي کهٔ یو فر د وی که ملـــت که امیر و ی کــه و زیر که تا جر که حکمر ۱ ن و ی قر آن ده ته دی ر هبر چه اسلام یی د ی منلسی دُخَضَر ت دربار تــه گو ره هم سيد المر سلين و مم زا مد ؤ مم عا بــــــد هم سلطان د سلطا نا نو هم ا فسر دنيو غاز يا نو اخلفای ر اشد یـــن دحضر ت جا نشينا ن ؤ متقيا ن او ز ا هـــدان ؤ هر څه ستهزمور په دين کي فراآن را غي ټول بشر ته همرا نسان لو ، ر هبر دی قر آن خوان پدی پو هیږی و خا جت نسته بل قا نو نته السلامي قانون قانون د ي قارو قی دور په یاد کــړ ه - که عرب ؤ که عجــــــم ﴿ ظَلَمُات بِي بِر طَر فَ كُــــــ هُ ﴿ چُهُ اسلام له و ظلمت ؤ آيوة توره تار يكسه و ه چه اسلام را غی ر نا سوه ^{ری} جهان ټو ل په منو ر سو المُوْوَلِكُ بِي يُولِهُ خُرًا فَاتَ كُوْرُهُ ^{ره} داسلام دینچه رو ښانسو اسمه لاریی کړ ه ښکار ه

زمور لهلاسهخوار وزار سبو که خا نان که حا کمان دی پر ممبر که خطیبا ن د ی مم کله له دو په کيــــــ ي ولـی دو ی نه و لا ړ یږی عبا دت دی در حمسان قر آنی سلطنت څــه سو دقر آن پیر وان څـه سوه ها شيخان ملا يان څه سوه محتسب نه پیدا کین ی دین پهدهسره ژو ند ی دی څه به کړودسوال جو ا ب بد عا دا ت او خرا فسات دهر چا خپلځان پهو الدوي پراسلام توره تیاره سوه په ښکا ره گناو ی کیږ ی قرآنی شر ف مو څه سو ولی گه سو ه خا ص و عام ښه او بد سره جــلا د ي که حر مت دی داسلام دی رنځو را ن ټو له عليـــلسو اسلا می مضا مین پا ته ديو رب او ١ مسر يكسسا ظلما ت سو ه را چار پیر ټو له يو تـر لـه و تلـي ټول سر ساماوسر کافته يو بیرته سم کړی په ښهښان را ښکا ر ه کې پر د نيا ښه محکم حبل المتين د ی ښه مسلك دى ډير متين دى وهر چاتیه بسنده دی قر آنی دین دی جاری سی

څه وسوه چه اوس نو خوارسو؟ که شیخا ن که ملایان د ی نن زمون ر هنما یان د ی مقتداء دوی بلل کیسری ولی دو ی نه مانع کین ی غا يه څـهده دا نسا ن اسلا می مملکت څــه سو داسلام ا میں ا ن څــه سوه ها ددين غمخوا ران څهسوه یه ښکاره گناو ی کیس ی احتساب خونه لو ی شی دی ولى ورك سو احتسا ب منع نشوه به عسات اسلا می مملکت یا ك و ی نن نو ولي گــــــ وډه سو ه میخ مانع نه پیدا کیسب ی اسلا می هدف مو څه سو غایه څه سو ه دا سللام دین د نیا سر ه جــدادی که عز ت دی دا سلام د ی نن نو ولی موږ ذليل سـو اسلا می قو ا نین پــا تــه تقلید کــړو د نصا ر ی مغه نور د اسلام هيـــر دا په څه بلا ا ختـه يــو خدایه ته نمو پسر ا ستلا م اسلا می دو ره خو بیا اسلام ځا نته جدا دين د ی ښه مذ هب اوښه آ ئين د ی هم پخپل ځا ن کې پو رهدې اسلا می دین دی جاریسی

صدیقی دین دی جاری سی عثمانی دین دی جاری سی بنه اصحاب دی لکه ستو ری اسلام دی عملی سو ی سمسه لار ده دا سلام دغه لار ز میوره لار ده

فارو قی دین دی جاری سی حید ری دیندی جاری سی دین بنتی پر هر ه لو ری په بنه شان دی جاریسوی چه پر تلای سی خاص و عام را بنو لی هسم با دار ده

که نجات غوا ړی د لبر ه اسلام لار د ه بسر ا بسره

علم

علم څه شريف هــنر د ی علم علم ، علم دیست د ی علم علم د رحمـــن د ی چه عالم نه وی جا هل د ی زړه په علم وی رو ښانــه علم فر ضدی ز ما و رو ره معی کر ہ په علم دیس کے علم څو ر نگه د ی جا نـــه که د ی علم سی پــــر سر اوکه علم ستا پر ز پر مسی نن عجبه معا ملـــه د ه علم ورك دى تر دا ميا ن پر دنیا ځینی عُلــو م د ی علم نــد ی معلــو مــــا ت علم نے ی کتا ہو نے علم نـــد ي فلسفـه علم نه ، علم ا لا شياء علم ندی و پسا ضی علم ندى عكاسى! د غه ټو له دی کسبو نـه دا فنو ن حيو ۱ نــی د ی

چه میراث د پینغمبر د ی دانور علم دنا ور یسن دی دا نور علم دشسيطا ن د ي جهل ز هر هلا يـــل دى علم زده کره ز ما جا نه! زده کو ی به یی تر گو ره پسی ځی کهوی په چین کی ده دعلم معنی گر ۱ نــه نو به تساکری در بسد ر نو روزی بهدی په خو لهسی شپه موورځاو ورځموشيهده هر څخه علم پـــر جـهـــان او څني ځني فنو ن د ي که هر څو وی خو را زیات ناو لو نه ۱ خبــار و نــــه نه هیئت نه هند سه نه فسز يسك او نه كيميا نه فلکلور ، فــلا لــو جي رنگما لے او نجا ری! دد نیا ښه صنعتو نه د غه ټو ل ه جسما نـي دي

نه يو لو دو ي عــا لما ن زر کــر ۱ ن او نجا ر ا ن دغه ټو له کـــا سبا ن پدی دوا ړ و کې يکسا ن حيوا ن هم حر فت لرينــه غنہی ہم جو لا یی کړ ینـــه خورا ښيهند سي کرينه پورته الو زی مسر غسا ن خورا ډير در نده گـــا ن بورا گان دی استا د ۱ ن صنعت کو ره کور گی گوره ښه ما نيـي دمچمچې د ه آشيا ني د بلبلا نــو څنگه ښی مهند سـۍ د ی ښی و سلی خــو علم نه ی دز مری تیره نو کا نُ **د** ی سپی هم خو لی را لگو ینه ظلمت بیل دی او نور بیــل خپله مور ښه پيژ نينــــه ډ کوی ټو له غا رو نـــه ښی د ژ می تيا ر ی کـی په مورچوکی پټ عسکردی هي توبه د خدا ي له ز و ره ځی را ځي پر هره لـو ره دا بیا ن لبری لوی نقل دالله ښه معر فت د ی چه د ی ز ړ ه کــړی منوره چه دی زړه کاندی رو ښانه ښه عمل د لاري مـــل علم علم اسلامسىدى پټ په زړه کې لار لـــر ي زره مظهر دی د قسدر ت

مور. هيڅ کله جولا يا ن نه بو لو آ منگــــر ا ن معما را ن اودهقا نــــا ن که حیو ۱ ن د ی که ۱ نسا ن حيوان هم صنعت لـرينه حيوان خو نه جو ړ وينــه مر غان ځا لي جو ړو ينه په او بو کی ما هیــــــــــا ن په ځنگلو ک*ی*شنه زمر یا ن مو سیقی کے بلبلا ن دغا لبو ز و کڼی گــو ر ه ښه ځا لۍ د تو تکې د ه ځا لی کوره د میر غا نیسو څه عجبي معسار ی د ی اسلحی خسو علسم ندی مسلح ټو لـه ليو ۱ ن د ی مار ، لو م ز هر لو ينــــه عقل بيل دى شعور بيـــل حیوا نا ن شعو ر لر ینــه مین یا نجو ر کی گدا مونه دوی پهدو بی کی خو اری کی دمین یانو لوی لښکر د ی دمچخو لښکر گــــو ر ه دمر غا نو کو چیان گو ر ه دا شعو ر بو لی نه عقل علم څه شي دی حکمت د ی علم هغه د ی د لیـــر ه علم نور د ی در خشا نـــه علم لار د ه د عمصل علم علم قر آ نــــی د ی علم سر د ی سر خفیی زړه محل د ی د ر حمست

را غلی در ب په ۱ مر يحضور وا لا مكـــا ن ته دغه علم د ی چه پار سو ملقب د ي پــه ۱ مـي ؤ با طنی علو م یی ښه و . دا لله لخوا و بو لــه د عقبی دا په بقا د کی او په ښهستا پهقيامت و ي دا هم دین اوهم آئین د ی پس له مر که ستایه ښهدی چه ورب ته د ی ور بو لی کی لیکمه خود را زین ی چه تو ښه سی د عـقبـــی وا یمان ته تغو یست د ی راسوی به پی تسر گو ره ماد لاندی د ی لیکلی : چه تو ښه د هد عقبيي ، ځان خوراښه پهښا يسته کړه که دا نورښه ښه کسبو نه ستایه کار دی کی منی(۱) هر يو بيل لر ي كسبو نه په صنعت ر عنا زیبا ده بی کماله په بـد حال و ی ښا يسته پده بشسر د ي جلال بيل دی جمال بيــل دالله ښه معر کات در

زړه دی دوح، روح دی يو امر بیر ته ځی و خپل مکا ن ته چه هلته دی پکار ســو پاك رسول زمو د نبي ؤ ظا هر ی علو م یی نه و ه حقیقی علو م یی ہــــو له دد نیا علو م فسنسا د ی چه تو ښه د آخر ت و ی دغه علم ، علم دیسن د ی علم ها چه در ســر ه و ی دا بیا ن خو را اوږ د یږ ی الحاصل چه علم د ١ علم خاص درو ح صفت دی دنیا هم یو شی ده ورو ره ښه ر حمن بــا بــا و يلي ه ښه دمښهده دا دنيـــا ددنیا کسبو نه ز ده کړ . كەننون كە صنعتو نىت دغه ټول به زد ه کـــو ی دُدنیا ټو لـه کا رو نــه ښا يسته چه داد نيا د ه کما لدار سریخوشال و ی کمال ښه دی ښه منر دی علم بيل د ي كما ل بيل علم څه شي دي حکمت د ي

دنس غم

غممو ټو له غــم د نس سو مثنو ی کی حـکا یت د ی

پر دغه مو همت بس ســو ودا نا ته بصـــير ت د ی

چه پکښي يو لويغو يې دی شبنه وا ښه يي ټو لو ينــه دزړه وينه پساتم خور ي کړی ژړا او وا و پسلا! په و ښوسره تك شين و ي ځان پهموړ کاندې هرگوره دغهشان می په تکرار کړ ی په د غه رفتا ر و ی هــــی حرص پردهبا ندی چار پیر كار مو ټو له حيوا ني دي یو پرا ته پدی ما تـــم هم او به بيا پـــر چيښو دا سا ړه ؤ که تــاوده ؤ خو شی غم و لی کو و ، چه ترهر چا دی را تیر د ی هاچه تیرسو و لی هیر سو دمور تی دی ؤ ډك كړ ی ای زما دزد کسی سر ه ستادبل په کار څه کار دی ستا ډوډۍ ده پسر با دا د تاتی رزق مقرر کے یہ! اضطراب کله لا يسق د ی ستا پرخه زړه ناقرار سي شاو خوا تما شه و کـــره حیوا نان که پر صحرا دی که په غرو کی حیوا نان د ی با دار دی پر مهر با نــه دنس غم ډير په عذاب کړی ستا دا کله د بل چا دی

ير دنيا يو شين پټي د ي در سته ورځ دی څړکوينه تو له شبه دصبا غم خو ري چه به څه خور مه صب صبا بیا هاپتی شین و ی بيا غو يىو خو رى ھا ټوله دشیی بیاغم د سها د کړی يه كلو كلو غويسى پهورځخوري دشپي يې هير زمور مثال دها غوایی د ی شپه وورځ دنس په غيم په کلو ښه خو ا ړه خو رو فکر نه کړو چه دا څـــه ؤ يسله دي به يي هـم خو رو ها رازق مو با لکل هیر دی ها پرون ساعت چه تین سو چه لا ته نه وی ز و کړ ی ته دی خپل کار کړه تر سره داستا رزق دبلچا کار دی ته مسئول یی دخپل کــار مغه چاچه غا ښ در کړ يء رزق پرتاتر تاعاشق د ی شين پسرلي تا ته خوانچه ده که خزان سی بیا بهار سبی دقدر ت نندا ره و کــر ه څه مر غان که په هوا د ي پهاو بو کیچه ما هیان د ی ټو له خوري دده له خوا نه نو ته ولی اضطراب کړی ؟. هاچه ستا دی هغه ستا دی

دبل رزق نسی خـو ړ ا ی هغه شی چه ما حضر د ی

بیهوده مکړ ی ما ی های هغه تا تـــه مقر ر د ی

نه به زیات سی نهبه کسم نو پر څه خوری دنس غسم

پښتو ژبه او محاوري

ښى خو ږى لكه شكــر ى كه هر څو وى لـــرو بره! مشسر قی که جنو بی وی معشنو قه می ښه را ستا په که ترکی وی که هنـــد ی هغه وا ړه د ی منظـــو ری. تر انگو رو لا خو ره ده ودد و ۱ ړ و يو مطلب ! ؤ ددوی ترمینځ لو ی گرب په مقصد نه پـو هيد لــه ور ته را یی وړه ا نگــو ر يرا نگورو ښه ميله سو ه دد لبر غـو ۱ ډو نښا ن ځی سلام تـه د با دا ر يو له بل به سر ه بو لــو هم جدا کلی ، کو رو نه د معشوق و مدینی تــه زما په زړه کېدده خال د ی که هر څو سی شاو خوا! مخ و قطب و ته در یس ی خال ته گو ره دز ړه سر ه مخ دی کره دیار پر لو ر ه دا لفت او محسبت زړه دی دا غ په شنکیخال یه دا حالدیخورا خیال کړه

زه د يار کړ مه خېـــر ی ښه پښتو وا په د لېره قند هاری که ورد گی و ی هر چې وا په وا په وا پسه عر بی و ی که فا ر ســـــی چی د عشق کو ی خبری مثنو ی کی ښه قصه ده يو تركى ؤيوعـــر ب يو او ز وم وي بل عنـــب هر چا خپله و ينا کړ لــــه در ييم پيښسو ور حضو ر نو نزاع يى فيصله سو ه مقصد يو د ي پـر جهـا ن هر سری بیله یسی لا و يو با دا ر مودی د ټو لـو که څه بیل مودی ښا رو نه محرا ب يو دىء و قبلى ته دد لبر څه ښه جـمالدي گوره ستن د قطب نــمـا خيا ل در سم كړه بر ا دره خال دور ځوتر مینځ گور ه خا ل نقطه د ه دو حـــد ت زړه دی يو دی يو دی حا ل نند ار ه د یار دخال کر ه

لمر سو يو رڼا وي ډ يري قاری یو سا معان پیر با غوان یو ونی یی ډیر ی نبي يو ا متيا ن ډ يــــر. يو ربا ب ډ ير ي بد لـــي یوه نا و یشلیی ور ۱ وی کور وی لوی یوه میر مــن که هر څو و ينا وی کيږ ی و کړه، و که دواړه يو د ي هو کی هوکړیدواړهيو د ی که کپی که کــو سری د ی ښه سا مان دی ستادپښی ښه پښتو ده دا ز مو ر حرف و ی یو حر کا ت ډیر ژبه ده د پښتنيو! افغا ني که پتها نييي د ه مقام يو روغو ني ډيـــر کلی يو کو ر و نی ډ پــر مين يو ژ ړ ا وي ډ ير ي ټو له ستا يم ټو له ستا يم خپل لا لی خو ښه ستا یمه چه دټـو لو پښتنو د ه

سړی يو وينا وی ډير ی امام يو مقتد يا ن ډ يـــر باغ وی يوميوی يې ډ ير ی پیرو ی یو مرید ان ډیر یو کتاب ډ یری خبــــــر ی يوه ژ به سل و ينا و ي يو وي پلار ډير يي زا من پښتو ن يو د ي نه بيليري خه خه ، ښه ښه دواړه يودي څه کی، څه کړی دواړ ه يودی کهمو چنی که پڼــی د ی موگ کهمونگهدی که مورد مطلب يو كلما ت ډ يـــر که یختو د ه که پښتــو ښه شيرينه ا فغا نـــي ده ربا ب يو تا رو ني ۾ يـر وطن يو ښا رو ني ډيـــر دلبن يو ادا وي ډيسري پښتو وا يم د لبر ستا يـم بل څوك زه نه پيژ نمسه زما مطلب مغه پښتو د ه

پښتو ن يو پښتو يوه د ه پر جهان ز مو ر نا ره د ه

ددنيا مثال

ښه مثا ل دد ی د نيــا دا سا حر ه ۱ رو پــــا ساحره ده فاجره ده ټو ل عا لم یی غو لو لـــی جا دو گوره د فسر نگ دعفت کور ہی خواب کو

مكاره ده فاحشه ده دخیل ځان په ډو ل یې کړي ټول یی کړه دځان په رنګ دعصمت آب ہی بی آب کر

شر م ولاړ بی حیایی سو ه په هیڅ بند ندی ایله د ی حیوا نی صفات یی ډیر کړه نه یی عقل سته نه دین نه طا عت نه بند گی سته

لو خدا یی یی کړ له هیر ه آخر ت دچا په یا د د ی بطن وفرجیووړه خرابسوه ټول شیدا پر رنگ و بو ی ښی ما نی ښه سړ کو نه

ښه گلان ښه يې با غچې دی تجار ت دی کار خا نې د ی عالي خيال د مسلما ن همت ټو ل دلې تما م سو

لو یان هم لکه کو چنیا ن مر دهغه چه نسیی مو ډکی یا هوټل یا سینما د ه! که کار ، کار دی ددنیا دی

یا فیشن دی یا سینگار دی عمو می یو تور غفلت دی خدا یه کله به ر نها سی نن د کفر غهاسی د ه

دکفا رو جنه و هسکسه ته قا در یی زما خد ایسه چه بیا بل عمر پیدا سسی

فارو قی دو ر لــه سر ه چه ظلمت د کفر ډ يــر سبو صديق څه سوعبر څهسو؟

بی پتی بی نا مو سی سو ه ښځی نر سر ه ا خته د ی انسا نی صفات یی هیر کړه نه یی هو ښ سته نه آ ئین نه د خدای پیژندگلو ی سته

شهوا ت یی کر ه بر سیره په دنیا یی زړ کی ښاد د ی په شراب پسی کباب سوه دشیطا ن په خو یو بو ی ښی کا ډی ښه مو ټرو نه

په هوا یی طیا ری د ی زیب زینت دی تما شی دی کښته پا ته سو و یر ا ن دد نیا د کار ۱ نجا م ســو

پتی ستر کی دی رو آن په شهواتویی ځان سو ډکی یا نا ټك یا تما شا د ه! ددین کار ټول پس شا دی

یا شراب دی یا قمار دی تا ر یکه ده او ظلمت دی چه ښه بد سره جا سی خواره ز ۱ ر ه کلمه د ه

دا سلام جنه ه نا هسکه ای ها د ی او ر هنما یـــه او اسلام با ندی رنها سی

ژر تر ژر کړ ی برا بس ه اسلا میدو را ن مو هیرسو عثمان نخهسو حیدر محهسو؟ داحد شهیدا ن خه سو ه؟ ها دشام فاتحان خه سوه؟ اسلامی توریا لانخه سو ه؟ هاد تورو گذار شهسو ؟ هغه شان وشو کت خهسو؟ ها زمور سهخانانخه سوه؟ رستینی امتیان شه سوه ؟ هانبکاره عا لمان خه سوه؟ هاد تاج خاو ندان شهسوه؟ عربی امیرا ن شه سوه؟ عربی امیرا ن شه سوه؟ هادجنگشنهزمریان خهسوه؟ هادجنگشنهزمریان شه سوه؟ هادجنگ شنهزمریان شه سوه؟

دجنگ به طریقه د ه ! خورا ډیر مو زو روینه رنکا رنگ مور بړو ینه په اسبا بو ښه معمو ر د ی زیات نفوس یی دی پهشمیر

هماول وی هم آخر یسی جهان بیا به نند ا ره کره داوران کورمو را آباد کر ه بیا ښکاره کړی پر جها ن ورك دوران موبیا ښکارهسي

هاد بدر غاز یان که سوه؟
در سول صحابان که سوه؟
هاد دین عاشقان که سوه؟
خالد که سوضرار که سو؟
همت که سوغیرت که سو؟
هغه بسه سر داران که شوه؟
هاد دین غم خوران که سوه؟
هغه بسه بنه شیخان که سوه؟
هغه به زاهدان که سوه؟
داسلام پاچهان که سوه ؟
ها ترکی سلطانان که سوه ؟
ها ترکی سلطانان که سوه ؟
ها دننگ به دلمیان که سوه؟

توره شپه ده تاریکه ده و این اتوره شپه ده و ین اتوم مو بیر و ینه ری ریشخند و نه را و هینه دوی دی مغرو د دی مورد ته برگ گوری چیر

لویه خدا یه ته قادر یسی ته هاخپل قدرت شکاره کړه دانا ښاد زړگی مو ښاد کړه احسمادی دور دو را ن چی عالم په ننه اره سی

په حر مت د مجتبی ستــا پهحر مت دی درو ضی و ه په حر مت دی دقر آن و ه هم دی ستا په عظیم شانوه

ژمی او پسس لی

۔ کل یوم هو فی شا ن

فکر و کړه ز مــا و روز . بله ورځیی بیابل شا ن دی بیا وی ها سی هاسی داسی څو نه لوي حکمت در ب د ی خەيى شانخەيىشو كتدى دغه بحر که طو فان د ی! دغه وا وره که با را ن د ی شان په شان:دده رحمت دی څونه لو په پاد چهسې د . زه یی جار ترښه حکمت سم و گو ره دا ټو ل جها ن ته هر سړی لړزان په ځانسي بيا خراب هم گلستا ن سي چلین ی سا ره با دو نیه خواران ټوله په عذاب ســي هم تناوی هم سلسی و ی هر سری په خا ن ز هیر وی په قصرو کی بخاری و ی هم او ر نه ور پیدا کین ی چهٔ غر یب څنګه لړ زیږ ی! په خوا هم ز ما و ستا د ه زړهسوی وکړیءبډايانو !! خوار غریب ته هم و گو ره! که څه نندی پر یشا ن دی هم يو څه وده تهور کړ ه دی و یخ او و سیلی تــه هم یی پټ پو شیده کړی هم وتا ته یی اړ کـــړی جانه لوخدایی ته گــوره هره ورخ درب یو شان دی نن دی داسی داسی ها سی څونه لوی قدرت در ب د ی څومره شان څهعظمت د ی دغه مځکه که آسما ن د ی دغه غرو نه که دا **ما** ن د ی په دی ټو لو کې حکمت دی څونه لويه لو خدا يي د . زه یی جار تر ښه قدرت سم نظر وکړه و آسما ن ته ! یووار ژمی سی باران سی دباغ ټول گلان خــزانسـي بیا اور یری با را نو نــه يووار جوړ لوی انقلاب سی واوری وی او هم ژلی و ی دا سوړ ژ می ز مهر ير وی په کور کی صند لـۍ و ی هم خوا را نټوله لړ ز يږی داشته من نه په خبر يږي دا خو ټو لـــه ابتلا د ه ر حم وکړیءپر خوا را نو! ای زما بدا یه و رو ر ه! دی خوتار نګه انسا ن د ی داخپلځا ن دی په خبرکړه ته یی نا ست و بخار ی ته خدای خوته یی غنی کړ ی خوار غریب یی مسکینکړی

داد خدای یو ابتلا سو ه
داخو ټول در ب کا رو نه
مابل یو یی ا میسر کس ی
ما یو خان یی بنها ی کړ ی
بیانو یپلا(۱)خواربنهای سی
جوړ سړی هم سی نا جو ړ
یو ظالم سړی مظلو م سی
دا درب یو ښه نظا م د ی
یو وار ژمی سی پسر لیسی
تکه شنه مځکه سپیره سی
توره مځکه زر غو نه سسی

بیا رنگه گلان غوړ یبن ی
خنگه ښه صا فه هـوا سی
خنگه صا فه ښه فضا و ی
ټول کو چیان لروبر کین ی
سپینکی وری هم هو سیږی
دا آسما نخنگه څر خینی
یو ساعت یی قـرار نسته

دغه لوی کار وا ن چلین ی چه پسر لیوی بیا سی منی چه گر می وی بیا سی ژمی چه گرمی وی بیاساړهسی دغه ټول جها ن تیر ین ی

هر گری سا عت تیر یوی هم شپی ورخیمو تیر یوی خوار انسان نه په پو هیوی هم و گور ته نودی کیوی آخر و لی نه پو هیسو و

نن صبا په ماو تا سـو ه هم پدی کی حکمتو نـه هم پدی کی حکمتو نـه ها بل یو یی فقیر کسی ی ما بل خوار یی گدا کری بیانا جوړ سړی سی محکو م سی بیا حاکم سړی محکو م سی دا بیا بل رنگه مقام د ی می جہان ټوله ژو ندی سی می چمن سی هم چمن سی هم مر غه سی

هره شپه او ورځ تیر یږ ی کله دو بی بیا سی ژ مـی کله دو بی و ی بیا منـــی چه زیږهوی بیا پاسته سی هم هیڅ شی نه پاته کیږ ی

ژر ژر درو می نه در ین ی دا خو ب عمر مو کمین ی چه داخه را باندی کین ی هم له کوره لیر ی کین ی آخر کله به پـو هـــین و

⁽١) يپلا _ يوه پلا .

دادی مر گ راغی و خوا ته دنیا پاته سوه و شا ت داد ژوند کا روان تیرین ی وبر زخ ته روا نیب ی ی ایل کی ه خان دی پوه او خبر دار که هر گری او سه هو بنیا ر تل اوسه بید ۱ ر هم تاریك دی هم تورتم دی نه دامر هلته ر نیا ست نه دهیچا آ شنا ست نه دهیچا آ شنا ست تکه تو ره در بیله د ه ستا غریب هلته پر شپه د ه

نهخو سوداونه سو دا سته شمعه اخله لد ی څا یه څوری اخله له د ی دا ر ه په ژو ند د لتهامتحا ن د ی داجهان جهان د کښت د ی دلته هر څهچه کر ی تــه آخر داد نیا د ه تیـــر ه

نو خو غم دد نیا سه خوره اصل خای مو آخر ت دی فکر و کره خا ن بید ۱ ر که ستا په مخ کی لوی سفردی په تور قبر کی به څه کړی هاد سوال جواب به څه کړی ولی فکر نکړی جا نسه

هغه سخت ساعت چهرا سی ټول به څرنگه پښیمان سو ملته بل څوك نه راځيي راشه نن د عیمل وار د ی نوو خدای ته به زاری کړو سخت سا عتمورا آسان کی

نه درمل اونه دوا سته دنیا و د ه لد غیه سرا یه مخ پر لوی سفر دیندا د ه دلته سوددی اوهم زیان دی داجهان داز مو یبست د ی هم هلته بی ریبی تیه که څه لن ده او که ډیر ه

بلکه غم د عقبی و خو ر م داد نیا خا ی د عبر ت د ی وعقبی ته خا ن تیا ر کړ م هم قیامت دی هم محشردی ها نکر منکر به څه کسر ی هاد گور عذاب به څه کړ ی ولی ذ کر نکړ ی گر ا نه

ټول به څنگه په هاها سی ټول به څنگه په ادمان سو نیك عمل په ښه دا خیسی تلواد د ی دا زار ی په عا جز ی کړ و ها تور قبرمو رو ښان کی

تو فیق را کړی پر طا عت چه تل ستا کړو عبا د ت

ژبه او خبری

خپله ژ به د ی نگا ه کړ ه خو را ډ ير يی آ فتو نـه پټه څوله سړیسنگين و ی په پښتو کښی يــو متـــلدی

خپله خو له د ی د ه قسلا ډیر نقصا ن دی د خبس و پټه خو له لر ی معنسسی دوه دی غو ب ژبه یسوه ده دوی خبر ی به غو ب با سی

ستر گی دو ی ژ به یوه ده ارو ه دو ی خبر ی جا نه دا دا خدا یی حکمت و گو ره زما ژ بی څه بسلا یسی په یوه خبر خبسلو ا ن

ژبی ته آ فت ز ما یـــــی په خبر و کــی آ فــــا ت دعا قل ژبه په زړ ه کــــی پس له فکره بیاو یل کــړه

په يوه خبر بر باد ســـى په يوه خبر هو ښيار سي ياره کوی سړیخو بد وی لږ ويل ډ ير ارو يد ل کړ ه

دا مثل دی د خبــــر ی ښی خبر ی کړ ه د لبــره بدو یل مکــړ ه هیڅ کلــه ډیر ویل دقــر آن ښه دی

بدو یلو یی پنا ه کــــړ ه تر حد تیر یی ضر رو نه خموش ناست سړی متینوی چه دد ی خبر ی حل د ی

هم قلا د ه هــــم بــلا ډير يى زيا ن د ى د خبر و چى يى نلر ى و ينــــا دا نكته پكښى پـــر تــهده او يوه به له خولى با سى

هم پکښی بله نکتـه د ه
یوه کړ ه شیر ین زبا نـه
ډیر ویلو د یځا ن ژ غو ره
هم د ښمنه هـم آشنا یی
بیگا نه سی پـه یو آ ن

دد ښمن زړ کی په ښاد سی دښمنان ټو له بیدار سی هرزه کوی سړی هم دد وی لږ ویل او ډیر لیدل کړ ه

ښی خبر ی مسر غلسر ی ژ بی جار سم دز ړ ه سر ه خز ا ن مسی ز ما گله ! ذکر کړل دسبحانښه دی

دلويانو نظر

هم سلطا ن العار فين د ي لوی و لی بر کزید . ؤ ! په کتا ب کښی نو شته د . په هر شي يي ښه نظروي و یوسپی ته یی کا تــه ! ده کا ته د سپی و خوا ته يو مريد په اند پښنه سو ولی و کړ زمو ږ حضر ت دا سى وو يل في المحال سپك حيواناوخواركىسوم بایز یدښه آ د می سو ی زه گیدر سوم ته ز مر ی زه یی کر مه بــد حیو ۱ ن چه پر تا یی دا احسان ؤ نو ما ور کړ . سپی ته لار ډوب په فکرتيرو بير سوم اوسیی نسوم آدمی سو م دبا دا ر دا سی عطا د ه با یزید سوهم سلطا ن سو په هر شي کې دزړه حال دي په عزت گوری و سپی ته

ها گذر یسی معتبر و ی

بايز يد شمع دد يسن ؤ دالله يو ښه بــنـــد.ه ؤ دا دده يو ه قصيه د ه دی پر لار را تیر ید ه سپی را تی دد ه و خوا ته لار و ه تنگه دی گو ښهسو چه دسیی دو مر _ه عز ت شيخ و لسپيما ته په حال زما کنه څهوه چه سپېسوم تاڅه کړۍچه سړی سوی زه یی سپی کړم ته سړی تى (١) انسان كړى عا ليشان دا خو فضل د سبحا ن ؤ په اثر دد ی گفتـــا ر! چه دی تیرسو بیازه تیر سوم ما څه کړی چه سړی سوم چه نظر دپاك سبحا ن سو دلو یا نو څو مره خیال دی په عبرت گوری هر شی ته چه هر شی باندی گذر و ی

⁽۱) تی ـ ته یی

دا لله چه پر نظر و ی ما سلطان د بحرو بر وی دلو یا نو لوی نظر و ی په اسرا رو چه خبر وی

دی قصی ته گو ر . جا نه فکر و کړ . پر ما گرا نه

(٢)

ں جامعی کارونه

زما دد یری مودی را هیسی پهزده کی وه چه کهیو داسی څه په نظم و لیکل سی ـ چه د جا معــی کارو نه او تعاو ن او مد نیتوښئی اوهم داځینی ښکاره سی چه یـوسړی او فرد گذاره نسی کولای .

انسا نان یو له بله سره اړ دی او احتیا جات سره لری . هغه ؤچه دغه څه می دهر چاله خولی ولیکل که څه م دامنظومه لر څه او ر ده سوی ده خو ددی لپاره چی هر څوك په و پو هیږی دغسی تفصیل پکاردی بل مطلب داؤ چه که چیری کمفاد سی ز بان ورود یی و لو لسی ډیر لغات به زده کړی او هر را زنومونه به وا وری چه دا هم دپښتو دتعلیم دپاره مفیده خبره ده .

حقیقت همد غه دی چه انسان باید خپل خان پر بل ونه کنجوی په هر حال خان محتاج او کښته وبولی البته چه دا لولی ښه به ورښکار ه سی چه انسا نان یوله بله سرهاډدی نو هیچا ته به په سپك نظر نـــه گوری مقصدهمدغه ټکی دی اوبس!!!

(صالح محمد)

بزگر وایی

د ټو لو سر پـــهنــــو زہ چی بنز گر یمه نو سوی پیه لمریمه نو پر د ښت و غر پمه نــو تا ته ډو ډی در کوم د سته گید ی در کـــوم لو و ظیفه د ه ز مـــا پیشه قو لبــه ده ز مـا مخکه ما له ده ز ما سیاره سیره ده زما مم ا نسا نا ن رو ز مــه هم حیوا نا ن رو ز میه غوا یی څـلو ر لـــر م زه لو و لو ر لـــر م غو بله ته نو ر لـــر م در من پس کو ر لسسر م هم او میا لی کو مه مم شه با دای کسو مسه ښی ښی دا نی در کو م

ښی ښی غلی در کـــو م ښی خر بو زی در کـــو م ښی هند وا نی در کــوم

بنه تر کا ری در کسو م ښه شنه سو ز ی در کو م

که زه کو نه نه کـــم د کښت رو ز نه نــه کـم ښه يې يا لنه نه کــــــ یا یی سا تنه نه کے (۱) انسا ن حیوان به څه خو ري

دا ډير مرغانبهڅه خو ري

ز حبت می ډیر د ی نـــو را حت می هیر د ی نسو ساعت مي تير د ي نـــو کار می تیر بیر د ی نــو كرم جا معي ته خد مست

هری شعبی ته خد مت

زه نفقه در کـــو م ز ه خو را که در کستوم مم علو فیه در کیسو م غله دا نــه در کــو م

⁽۱) کم _کرم 🖟

ټو لـه ژوندی يا ست پهما ټوله خو ند ی يا ست پهما

بنا (خټگر)وايي

زه بنا ئے کو مے تیل آ با دی کے مه تا ته خو ا ری کو مے تا ته خو ا ری کو مے تا ته خو ا ری کے ومه

تا تے کلا جے پر و و م تا تے بنا جے و و م

بنا بنیا جو ړ و ی تیا تیه پنیا جو ړ و ی خو نه ر ټیا جو ړوی دا لان زیبا جو ړ و ی ستا د مسکن د پییا ره

د نسیمین د پیاره

که بنا نه وی جانه ها نه دی څه و ی جانه سا د ه و ی جانه تول به پرا ته و ی جانه سا د ه و ی جانه

لے پر صحر ۱ با ندی پر و ج بید یا با نے دی

بنا کو ټي جـــو ډ و ی تا ته خو نگۍ جــوډو ی ښې ز ير ميني جــو ډ وی که بنا را کـي جــو ۱ ب

مو رد به سو ټول په عذا ب

مهما ن خا نی جــو ډوی آشپز خا نی جــو ډ و ی با لا خـا نــی جــو ډ وی لوی عمار ت جــو ډ و ی

ښی په ز ينت جــــو ړوی

ښار مو آ با د په بنــا د په بــنا جها ندی ښا د په بــنا قصر ا يجـا د پــه بنا

مو رد يو احتياج بنــا تــه هر يو محتاج بنــا تــه

ترکان (نجار)وایی

ز ، چی نجا ریسه خود آ په کا ریسه تل گر فتا ریسمه ستری آ ز ا ریسمه

اره تیشه و هسسه رند ه سکنه و هسمه

تا ته اد سی جو د و م نسی الماد ی جو دو م میز و چو کی جو دوم کټ صند لـــی جو دوم ښی ښی پیړۍ جو د وم

ور او کړ کسي جسو پر وم

دپیل پا لکے جے ہوم د سین بیپی یہ جے ہو ہوم جو پا ن ډو لی جو ہ و م جو غ او ښا خی جے ہوم

ډير احتياج ر ما تــــه عالم محتــاج ر ما تـــــه

جولا وایی

زه چی جو لا یم و رو ره اید تر هر چا یم و رو ره و تل په سو دا یسم و رو ره غر ق په بلایسم و دو ده

چی تا نسته جار با سے تا ته جا مه را بـا ســم

پټ په جا مو يا ست په ما پټ په کا لو يا ست په ما پټ له سړ و يا ست په ما

که نه وم لئے به گر زیء لغر لئے پئے بے گر زی ء

مر آ د می و مساته بنځه سړی و مساته لو يو کمکی و ما تــه اړ خو ۱ رکبی و ما تــه

> په ژو ند چپن در کسو م په مر ک کفن در کسو م

که زه در نکر م جا مــه ته به سی لئم بر هنـــه نو ز ما مبنو نه او ســه ز ما ا حسان و منـــه

ستن عو رت د ی په مسا

زه لو ی خد مـت کـو مه مـتر عو رت کــو مــه مـتا حفا ظت کـو مـه هم د ی زینــت کـو مه د کو ر کا لی در کــو م پر د ه پو ښی در کـــوم

د ناوی پو ښ در کــو م

هم پتنو س پو ښ در کوم

هم پتنو س پو ښ در کوم

جل و جا می در کـــو م

خور ۱ یی ښی در کــو م

پوونده وایی

زه ما له ۱ دی کسو مسه تل چو پا نی کسو مسه ستا سی شپنسی کسو مه خوا د ه خوا د ی کو مه تل پر صحر ۱ کر ز مسه کور می په شا گر ز مسه

تا ته ر می پیا یسسه پسو نه و ز ی پیا یسمه او ښان کلسی پیا یسه هم هر چیر ی پیا یسه دمین و پسی در کسو م

د پسو و ړ ۍ در کسو م

ته په ښار و کی گــر زی په با زا ر و کی گــر ز ی تل په ښو کو دو کی گر ز ی تل په ښو کو دو کی گر ز ی

زه په صحر ا يسه تسل زه پر بيد يا يسلمه تسل

گا ته شید ی در کـــو م خو را خو بری در کــو م کلکی مستی در کـــو م تر وی شلو مبی در کـو م

> کر ت او غو ر ی در کــو م پا سته کو چی در کـــو م

ټغر نیمځی د ی له ما وا ښ ؤ وا ښکی د ی له ما کو چۍ کو سی دی له ما لاندی اووری دی له ما

زند کا نی دی له مسا

که ما لد ۱ ری و نه کې م د پسو شپنی و نه کېم غو ښی کو چی در نکې م کو ر تاوغوړ ی در نکې م سپو ره ډو ډی به و یستا و چه مې ی به و ی ستا

ستاگذرا ن دی په ما کور دی و دا ن دی په ما مو د بنار ستا ن دی په ما بنایسته دامان دی په ما

عه بنه کو سی در کسو م عه بنه نیمشس در کسو م

سوداگر وایی

ز م تجا ر ت کو مسه تل سیاحت کو مسه تا ته خد مت کو مسه غم د ملت کسو مه کله پر کو ریسه ز ه؟

یر مر ه لو ریسه زه؟

تا ته سا ما ن را و پم سه ښه شيا ن راو په م سا ن وا لو ۱ ن را و په م ملت خو ښا د دی پهما دو لت آ يا د دی په ما

ټو له ثرو ت دی ز ه يم وا ډ ه عز ت دی ز ه يم ز يې و ز ينت دی زه يم شان و شو کت دی ز ه يم ته آ را م نا ست يې پرکور زه ستړی يم لو ر په لـو ر که تما دت ه نه کـم م او سيا حت و نـه کـډم

خركاراو پاروكښ وايي

زه چه خر کاریسسه خو دا په کا دیسسه در در در از دیسه در کر فتا دیسسه مم خو ا دو زا دیسه تل ستا یا دو نه و د مسه

تل ز حبتو نه و د مه

خاوری ایری چلوم خس و خاشی چلوم تل غراری چلووم! انبار خانی چلوم ټوله کو څي پاکوم مم طویلي پاکوم در ۱ نه با رو نه و ړ مه ټول ۱ نبا رو نه و ړ مه ډير ز حمتو نه و ړ مه ستا محنتو نه و ړ مه که څه هم خوار يسم ز ه خو را په کا ر يم ز ه

یم خوا ر بد ای ته په کار که څه هم یسه خسر کسار بی ما مو نسی رو ز گسار بی ما چټل ټو لـه ښسا ر

زہ صفا ہی کے و مے ہے ۔ جا رو کئی کو مے

د ښا ر زينت ز ه کـــو م حفظ صحت ز ه کـــو م ستا سی خد مت ز ه کو م ښی په ر غبت ز ه کـو م پی ما صحت نه لـــــری

• ميڅ مسر ت نــه لــري

که زه خو ۱ ری و نه کهم او صفا یی ونسکسهم جا دو کښی ونه کسه م او خا کښو ری و نکم م م تنگ سی ډیر ملك به به ر نگ سی ډیر

نانوای وایی

غلبیلو ل ز ه کـــو م او د ه اخبل ز ه کـو م هم مشتید ل ز ه کــوم ا تا تـه ډو د ی. در کـو م

توده مېړی د ر کسوم

لوی مهم کار دی ز مسا ممتو د بازار دی ز ما تنو ر تیا ر دی زمسا مر و چی یاد دی ز مسا

ډردی. پخه ده هر و خست تو د ه ين ته د ه هر وخت

ډوډۍ خوږه پختوم ښي بر شته پختوم هم يې په شپه پختوم هم يې غتر مه پختوم و دې سړ ي منتړ و م

لوی او کچنی مسسم و م

د نس خد مت د بشههه از کستی ما دی په و سر ا که او د ه کړم به ا به ا

ز ، خبا زی کو مه ستا نا نو ایی کو مه

قوت له ډو ډ ۍ څخه د ی قوت له مړ ۍ څخه د ی قو ت له تبۍ څخه د ی د و ت له تبۍ څخه د ی د ژمي او ر مو ز ه يــــم

ر نا د کو ر مو زه یسم

د بسنی نسوع غسند ا ور کو م ز ه هسسر بیگا لو و ظیفه د ه ز مسسا خو مر ه خوار ی می پهخوا څونه لوی شان لسرم

غم دا نسأ ن لــــر م

خارکښ وايي .

زه چه خار کښ يــه خو دا ز يار کښ يـه ستا په غم خښ يــه په خوا د ى خو ښ يــه د ځو زو غز ى راو ډ مـه

تیر ه اغزی د او د مسه

حمام په ما تو د يــــ ی تنور په ما گر ميــــ ب ی دا ښ مو په ما بليــــ ب ی دا ښ مو په ما بليــــ ب ی پيلو ځی زه در کــــو م

تاو خا نه ز ه تـو د و م

ټو ل گذر ۱ ن مـو په مـا دغر يب تو ۱ ن مو په مـا مر كو رو دا ن د ى په ما تود مو ديگدان دى پـه ما

دژمی اورموزه یم رڼا د کور مـوزه يـم

عو نه زحبت كــو مــه الستاسي خد من كـو مـه كله را حــت كــو مــه الإيتار مشقـت كـو مه

څو زا ن په شا راو ډ شه ډير يي و ډ يا را و ډ مسه

کر م جا معی ته خد مت ور مه هر گوره زحمت دا می و جد ان و همست نیو لی یسه غیر ت راحت یی تاته پاته زحمت یی ما ته پاته

ستری ستو ما نه یم دیر خورا نا توا نه یم د یسر څو نه پر یشا نه یم دیر دا نه یم دیر

ماقبله کړی ستړ يـا چه تا سي او سي هو سا

ما چه تړ لـی ده مــالا د څو زو غو زی می پهشا راو دم یی کا و بیگـا خد ست کو م د هــر چا

داو طیفه د ه ز مسا

کلال وایی

ز م چه کسلال یسته په تبا ملال سسته ۱ په سفسال یسته ستا پسته جنجال یسته تا تنه کسو دی پخوم

گـر ی کو ز ی پخـــو م

تا ته کا سی جـو ړ و م م ښی پيا لـی جـو ړ وم منگی کـو زی جـو ړ و م نـی آ فتا بی جـو ړ و م

مرکو ر و ماتـــه محتاج

هر سری ما تـه ۱ حتیا ج

یو بینی و تو راجو پر وم ډیر شیا ن نو راجـو پر وم

کتو کا شین در کــو م بنه لو ی خور ین در کـوم بیا بنه کور تین در کــو م تا غا ر سنگین در کــو م

که لو ښی نه وا ی جا نــه حال به دی څه وا ی جا نه

خو نه شیا ن در کـــو م به مر تبا ن در کــو م خه به تو نگا ن در کــوم به کټو ر یا ن در کــوم

غسل ؤ او دس چه کوی خو د به نو ما یا دو ی

خو نه سا ما ن ستا کره ز ما ددو کا ن ستا کر ه گو ره مر آ ن ستا کر ه دی شا ن په شانستا کر ه مرآن اړیږی ما ته
مم ۱ حتیا جین ی ما ته
بی ما چا ر ه نه لـــری چه کو ر کو زه نه لر ی
یا چه پیا له نه لـــر ی یا چه کا سه نه لـر ی
اود س به څنگه کـــو ی
او به بــه څنگه سا تـی

کڼي باف وايي

زه کنی بیاف یسه به انصاف یسه په زړه کی صاف یسه مر خای معاف یسه بنه ټغر و نه او بیم دستر خوانونه او بم

کو رو نه ز ه پترو م فر شو نه ز ه جو پ و م جو ال هم زه در او بسم خو نه مو ز ه فر شو و م تو له ۱ حتیاج ما تسه کرد ه محتاج ما ته

لو و طیغه ده ز میا لو عبلا قه د ه ز میا مر چیر ی شپه د ه زمیا کمبله شتیه د هز میا

تغر گلیم هسر چیسر ی
جوال د غنم هر چیسر ی
که ز م جار نکړ م کنسی نو به پر خاو رو کنبینی تو به لدی بد بختسی تو به لدی بد بختسی په لا ف و شاف یسپه یه تا لین بساف یسپه یه تا لین بساف یسپه

طبيب وايي

زه طبا بت کو مسه حفظ صحت کسو مسه خرق عادت کو مسه علم علم علم ابدان و او ره علم ابدان وا و ره

چه ته ر نخور سی جانه در سی جانه یا په نا سو ر سی جانه دارو در مان دی ز ه یم دارو در مان دی ز ه یم دخو برو تو ان دی ز ه یم دخو برو تو ان دی ز ه یم دو ا در کسوم در شبه غسنه ا در کسوم هم مسل د ر کسسوم م تسلی د ر کسسوم

در نخ طبیب دی ز ه یسم دو ست و حبیب دی ز ه یم

د ضعیف یا ر ز و یسم مل د بیسما ر ز و یسم پر ر نخ په کا ر ز و یسم د سختی چا ر ز و یسم بی ما علاج نالسر ی که تخت و ناج لسسر ی

ته چه زکام سی جانه تبجن سر سام سی جانه او یا جذام سی جانه او یا جذام سی جانه

ما ته ز ۱ ری کسوی
هم عا جزی کسوی
ز و خیسا ندی در کوم
سنو ف کپی در کوم
چه رو غ ر می سی نسو
له ما پسر دی سی نسو

جنابملا صاحبوايي

زه چهه میلایسیه لو د تر مر چایسه هم مقتد ایسیه خد مت ددین کسو مه همم د آئین کسو مه

ز ه کلمه د ر ښیسم لمو نځ و رو ژ ه در ښیسم تا ته ۱ ز ۱ ن کسومه دد ین بیا ن کسو مسه

او بنب خصلت در بنبيسم ا فرض او سنت در نبيسم سه و ار ث د نیسسی پر دین با عث د نبی زه خو قر آن در ښيم ۷۷ د سبحا ن در ښيــم وحيم رحمن در شيم صراط ميز ان در شيم چه مسلما ن پا ته ســـی او یه ایسان پا ته سسی حلال حرام در ببيم سنت سلام در ببيم ددين امام در ببيم در پ کلام در سیسم چه ښا پسته سي په د ين مم آ را سته سی په دیسن زه دی نکاح تیم مینه پر زوی دی نوم این د مه هم د ی یاسین وا یسمه هم دی په گور کی ر د مه ژ و ند و حیا ت دی په ما . مر ک و مما ت د ی په ما مم طها رت در نبيهم مم جما عت در نبيهم هم اطاعت در سیسم د شاه بیعت در ښیسم دین و د نیا د ی په مـــا سو د و سو دا د ی په ما که ملانه وی جانه حال به دی څه وی جانه ټو له به خر ه وی جا نه مه سړی به نه وی جا نه * تا سي عوام بلـلي

بل کا لا نعام بللسی ز ما عزت دیر کسوی نبه می خد مت دیر کوی نبه می خد مت دیر کوی ز ما عرت دیر کوی نبه می خد مت دیر کوی ز ما عرب کوی

چے میر میلا یہ

عسكر وايي

ر ه چه عسكر يسمه نو ستا مخ ته سپر يسه نو د د په تير تر سر يسه نــو د په تير تر سر يسه نــو د په تير تر سر يسه نــو

یسم نسه ۱ نمی دو طن یم قرربا نمی دو طن

په ور ځپېر ه يسه زه په شپه گز مه يسه نو کس بسته يسه زه تل آ ما ده يسه نسو چه و خت د کا ر را سي

عسکر تیا ر را سیسی

پر د ښت و غـر يــازه پر سنگ و سخـر يـازه يا په سنگر يـــا زه د ښمن تـه سپر يـازه

په لا س تو پنك لنز منه جا غو د يي ډ ك لنز منه

زه ښه ر هېس لـ ر مــه قايد ز ړ ه و ر لر مــه تير ه خنجر لــر مـه تير ه خنجر لــر مـه تگ پر مخ درو مم ژر ژر نصر ت بـه مو ممژ ر ، ژر

زه پا سبا نــ کو مه نگهبا نی کــو مــه !! پهلو ا نی کـــو مــه سر حد دا ری کـو مـه د نبسن لـه مـا بیر یږ ی رمز ن له مـا تیر یږ ی

ز ما د بر چی په ۱ تـــر ز ما د نیز ی پــه ۱ تــر ز ما د گز مـی په الــــر ز ما د گز مـی په الــــر پر کا د تاو د ه یاست مدام

دشیی بید ه یا ست مدا م

حاكماو مامور وايي

زه چه مامبور یسه در پیه فس و ریسه ه بند په د ستو ریسه خو دا مجبو ریسه د مسئو لیت لیس مه خو ف و و جشت لیر مه

ښی فیمنله کـو .

که وا قعه پیښه ســی يا يو فــتنه پيښه ســی يا غلبله پيښه ســی يامو د عـو ه پيښه ســی

ذین افتظیام کوم بنه ین انجام کیوم

که چیری نه و ی ما مو ر تا سی به یا ست په ضرور مر یو بد ی ته مجبور تل وی په و ینو تك سور نو به عذا ب به یا ست

خر ا ب تر ا ب به یا ست

زه ا د ا ره کو مه ستا سر شته کو مه خو را یی ښه کو مه دغم چا ره کو مه غلل او غلیم مو تر تهم پد او لئیم مو تر تهم

دمظلو مانو مل يهم دعاجز انو مل يهم د غر يبا نو مل يهم د كمز و ر انو مل يم پر ظالم جو د كهوم

د مظلوم غیو رکوم

پاچا وایی

زه چه پا چا یسه لو د تر هر چا یسه ستر ی خسو دایسه تل پسه سو دایسه غم د ملت دی پر مسا غم دد و الت دی پر مسا

غم د عسکر دی پسر سا غم دا فسر د ی پسر سا غم د نو کس د ی پسر ما غم د چا کر د ی پر مسا د ټو لسو غم گلیسو م د ټو لسو غم گلیسو م

هــم خار جــی ۱ دا ره هـم دا خــلی ۱ دا ره هم د نیسوی ا دا ره هم مسودینی ا دا ره دا ټو له ز ما پر د مــه هر يو لـر ي مظلـــه

ستری ستو مان یسه دیر هر اسان یسه مم پریشان یسمه خو داحیر ان یسمه څو نـه ز حبت د ي پر ما

څو نه خد مت د ی پر مــا

دهر سړی غم پـر مـا د لو ی کچنی غم پـر مـا دخیل پر دی غم پر ما هم د هر شی غم پر ما د ټو ل و طسن ۱ منيت هم دی ز ما پــر ذ مـت

زه يو سړی څـه و کـم ، ده خوا ر کې څه و کـم؟ خپل او پر د ی څه و کــم مر او ژ و ند ی څه و کم زه چه شیا نه شو مه بیسیا

مسئو لخو ز ه شو مـهبيا

که پاچا نه وی ساعت خراب به سی ا منیت خو د به تباه و ی ملت بر هم در هم سی دو لت و طن به اور سسی نسبو

ستا به پر کور سی نــو

توله ملت ما ته ۱ دولت ما ته ۱ د مررعیت ما ته ۱ دول جمعیت ما ته ۱ د ز مسا اطاعت به کسوی زما ښه خد مت ب کوي

جنابپیر اومرشد وایی

تا ته ار شا د کــــوم شپه ؤ و ر خ داد کــوم غم د معا د کـــوم تل د ښو پـا د کوم مر شد او پیر یسه زه ستا جلــو گيــر يــمــه زه

ز ه حقیقت د ر ښیـــم ز ه محبت د ر ښیـــم د ز د ه الفت در ښیــم

تا ته ا سر ا د و ایسم دزور م کفتا ر و ایسسم

مرا قبی در بسیسم بنی را بطی د ر بسیسم بنی ا ند پښتی در بنیم د ز د و پر د ی در بنیسم ستاو ناسو ت ته زو د د ی

زما ولا مو ت ته زو ر دی

زه خا ص و عام در ښيــم عا لی مقا م در ښيـــم ځينی د با م در ښيـــم در ښيـــم بی ريا يــی د ر ښيـــم

ذکر جا ری در نبیسم

ته په ذلت اخته يى په معصيت اخته يى په شعاوت اخته يى په عد اوت اخته يى په شعاوت اخته يى په مى په شعاوت كې كې مه

زاهداو كونبه نشينوايي

زه ز ۱ مدی کسومه پته خو ۱ دی کسومه مم عاجزی کومه رب ته زادی کومه

ز و ریا کار نه یسم ز و موا دا ر نه یسم

نه په چاکارلر م نه له چاعارلرم نه کورودارلسسرم په غره کی غارلسرم غریب بنده یم مسکیسن

عر یب بده یم مسکین ! مسکین ! .

پتی خلی کا بر میه خدای تبه تو بی کابر مه خو ۱ دی د شپی کا بر مه آه له سینی کا بر میه

نه مریدی کړم د چا نه خو پیری کړم د چا

مسر و طا قت مي كر ي

نه طالبان لـــرم نه مرید ان لــرم کلسان لــرم کلسان لــرم گو به نشین یمه زه عا جز مسکین یمه زه ره د هر شی محتاج د مـر سړی محتاج د لوی کچنی محتاج د خپل پر دی محتاج زه د هیڅ کار نه یــم د هیڅ ر و زگار نه یــم د هیڅ ر و زگار نه یــم د هیڅ ر و زگار نه یــم

نظا مو گـــو ره د ر ب ره هم په کار سوم عجب خلق ر اخـی په ۱ د ب را څخه غـو ۱ ډی مطلب زه هـم د عـا و ر کــوم ښی بی د یا و ر کــوم

چی هر سړی سی مضطر ما تـه دا ځـی بـر ا بــر ا حال یی خرا ب خو ن جگر په دوا ډ ه لا س و هی سر ښه ۱ لتجا کــــو يـنـه خو ۱ ست د د عـا کـوینه

معلم وايي

ته چه کچنی و ی جا نه نا دا ن کمکی و ی جا نه یو محض شی و ی جا نه بلکه لا شی و ی جا نه ! ستا تر بیت می کیا و ه

ستا ښه خد مست مي کاو ه

ما «الـف» ب در ښو و ه ما «ت» او «ث» در ښو و ه ما «ج» او «ح» در ښو و ه ټول مي تر «ي» در ښو و ه

علم وادب می در ښو د وقت د مکتب می در ښو د

او س خو ا نشا در ببیسم یا بنه ا ملا در ببیسم لیکل ا علا د ر ببیسم سمه و ینا در ببسیسم خط کتا بت در ببسیسم لو ست قر ا ثت در ببیسم

علم و حکمت در بنیسم انسا نیت د ر بنیسم علو همت د ر بنیسم خوی د سری در بنیسم خوی د سری در بنیسم آ دم گسری د ر بنیسم

فضل و هنی د ر ښیسم فضل و ضر د د بښیسم هم بحر و بیر د ر ښیسم له تا سړ ی جبو ډ و م تا آ د می جیسو ډ و م

مسد نیت در ښیسم جا معیت در ښیسم آ د میت د ر ښیسسم ا د بیت د ر ښیسسم چه ښه فا ضل سی جا نه او ښه کا مل سی جا نه

نور ظا هری خد مت کا د با ند نی خد مت کا د با ند نی خد مت کا د با ند نی خد مت کا زه دو حا نی خد مت کیم هم و جدا نی خد مت کیم

نو خو حق د یس لیسی م نه تیر هر چا تیر لیسی م خد مت نه هیس لیسر م نه تیر و بیسر لیسیسر م آو ل جا معی ته خد مت کو م په ښه صله ۱ قدت

مهندس وايي

زه هند سه در بیسم در بیسم کنج و گو نیه در بیسم هم ر قبه در بیسم بند مساحت د ر بیسم در مسافت د ر بیسم متو ۱ زی د ر بیسم خط مساوی د ر بیسم جر یب کنبی د ر بنو و م مهند سی د ر بیسم مهند می د ر بیسم می می بیسم کی و مه

شنگ شی کا د م بنی دا یس ی کا د م مم زدنی کسا د م مم زدنی کسان م مشلث جسو د و م مم مشلث جسو د و و م مم مسد س جسو د و و وی یا بنیه ما نہی جسو د وی یا بنیه ما نہی جسو د وی یا حو یلی جسو د وی یا بنیه خو نگی جبو د وی یا حو یلی جسو د وی یا بنیه خو نگی جبو د وی د وی یا می نقشه کسو مسه دی ی نقشه کسو مسه کی یو د وی بنیاد جود یوی یا کم با ذار جود یس ی

له یو لوی ښار جوړ یږی یا کم با زار جو ړ یـــ بی یا کم با زار چو ی

زه د هر چایم په کار زه خامخایم په کار هم د پا چایم په کار هم د گدایم په کار هم د گدایم په کار یی ما چاره نادی

اديب وايي

زه چه ۱ د یب یسمه نو ستا حبیب یسمه زه عند لیب یسمه ۱ د یب لبیسب یسمه زه خسو ملت و یښو م زه خودو لت و یښسو م نا زه فکرو نه لسر م تا زه فکرو نه لسر م څه ښه شعر و نسه لرم ښه بیا نو نسه لسر م تنو یر د فسکر کوم

د هرشی ذ کر کوم

ښی قصید ی جو ډ و م ښی تر انسی جو ډو م ښی ر سالیجـــو ډ و م ښی مجلــی جو ډ و م وطن پــر شو ق را و لـم وطن پر ذو ق راو لــم

ا دبیات لیک بسم بنه بیانات لیک ب بنه مقا لات لیک م لو پر عنو انات لیک م حد م*ت ک*ــو م پــه قلــم بیا ن کــوم په ښه چـــــم

زه چه نا ری و همه یا غلبالی و همه یا مضا مین لیکمه در و گو همر پیرے دا توله ستاد پیساره

دخيل آشنا ديار .

عصری آدا ب در نبیم لا رد میآب در نبیم مر پیچ و تا ب د ر نبیم سم و خرا ب د ر نبیم ستا د و پښتیا د پــاره

دار تقاءد پـاره

گاه مضا مین اد بسی کله علمی ـ سیا ســــی ا و عصری د ز د ه به و ینو لیکــی کا ر دا د بـــب د ی دا

۱ د يو ه طبيسب د ي د ا

خو ب و آ را م نه لـر م ټول خير و شر سنجـو م لاد د ښيگني ښيـــــم

د خپل قلم په قـــو ت و لا ړ و مــه ملــــت

نتيجه

د ر ب نظام ته گور ه ما خو په تسا چلسوی دا دی ر فتا ر د د نیسا یو سپر ی نه چلیسب ی معا و نا ن غسو ا پری شعبی غسو ا پری هم نا ن وا یا ن غسو ا پری هم نجا ر ا ن غسو ا پری هم جو لا یا ن دی په کار هم ملا یسان دی پکار دم ملا یسان دی پکار دو لت ملت غسسو ا پری

فکر و کړ ه و رو ره ه تساهم په ما چلو ی دا د ی د و زگا د ده نیا په هر کار نه د سیسبری خد مت گا دا ن غو اړی هم قصا با ن غو اړی هم معما د ا ن غسو اړی هم خیا د ا ن غسو اړی هم خیا طا ن د ی پکا د هم اد یبان دی پکا د هماد یبان دی پکا د مات دو لست غو اړی

کلی او خیال دی پکار بزا ز سیمسار د ی په کار هم خرید ا ردی پکار ۱ هم را نیّو و نکی پــه کار! هم ا مبار کښ دی په کار دا تسد ن بو لی و تا ته سو ښه عيـــــا ن ټول ا نشا نــا ن سره اړ داده دلا نه ی گسو ره نو سره و ډ پيو جيا نييه ستا ہے ما نے رغیری زه یم و تا ته ا حتیــا ج ښه شفقت بــــه كـوو هم دی غمخسو ر پسو لم تینک صد ۱ قست به کو نو تجبس محسه پکسسا ر زه به څا ن نه پړ سـو م زه بستا نکی یسمه ! په سره اړيسو و رو ړه نو زو ر و زیر څه پکسا**ر** نو شقاو ت څه پکــــــــــا ر نو خو می یار سوی **ت**ــــه ښه په رښتيا جا ر يـــن ی زه خو ستا یــا ر یـــــــه هیڅ و سیله نسه لری ټو ل سر ه و پېښورنـــو جَلا رُو زُمِنَ أَوْ الْسُورِي ستا مدد کا ر د ی چتادا هم یی خد من کو ه تال هم یی اگفیت ښه کیو ه بلکه یی که و بوله هر سړی بيل د ی پکار ښار او با زا ر د ی پکار هم د کا ند ۱ و دی پکسار هم خر څوو نکی په کــــار هم جا ر و کښ دی پکــار دا تعا و ن بسو لسسي! لىكەچە تىر سىر بىيا ن ټول آد ميا ن سـر ه ۱ ړ نو نتیجه یسی و رو ر چه سره ا ړينو جا نـه ؛ ته یی و ما ته ۱ حتیـــــا ج نسو محبست به کو و زه به تا و رو ر بسو لسم د زر ۱۰ لفت ب کـــو، نو تکبر څــه پکــــــــــــا ر زه به څا ن نه کنجـــو م چەزەپلانى يىسسە! ټو ل سره او ډيوو رو ر . نو تیر و بیر څه پکــــا ر نو عد او ت څــه پکــــــــا ر چه زما په کار سو ی تـــه ته به تر ما جــا ر يــــن ی زه د ی په کسا ر پسه بی ما چا ر ، نسه لسر ی ټول سره ۱ ډ پېښې نسو هراسرای کا و لیو ی هر يو په کا ر د ی جــــدا نو یی عز ت کــو . تــــــــل هم یی حر مت ښه کسوه ځان تر ده به مه بو له

که څه با دا ر يې نـــن ک خد ست گار د ی ست تر ده ته ا ډ و ده تــه که لو څه فکر و کړ ی که تخت و تا ج لــــر کا چه احتیاج لـــری نو عا جز ی کو ہ تـــــل پڻ چا منت مـــه کـــــو ه هر سړی ز ډ ه لسری *نو* مر سړی خيا ل لــر ی هر يـو نفس لــر ي مر يو د ما غ لــــرى تا ر نکه ځا ن لـــو ی قيدر و قيست لسرى نو خلقت مــو يو رنگ د ی که مو رنگو نـه بیل د ی مر يو د ي بيل آ د مــــي نو یی خپلو رو ر بــو لــهٔ چه هم ا نسا ن و ی جا نه مم بیا ۱ فغا ن وی خا نه نو دزړه سر يې بــو ك د غه د ی و رو رد ی نــو نو ک غلجی وی و رو ره آغا لا لا پي بــو لـــه

خوا د نیا چیا د یی نسن خو ډير پکښار دی ستا مکړه گېړ بې وده ت او د حق ذ کس و کس ی خو بيا احتياج لـــرى شه لوړ مز اج لـر ی ؟ ښه منصفي کــو ه تـــل! جبر و معنـتمـه کــو ه هر سړی څو له لــــرې نـــو هر سرى سيال لــري م يو مــو س لــر ي په زړه کی د اغ لـری ښه عـا لـی شا ن لــری د ځا ن عز ت لـر ي نـو نسېټ مو يو ړنگ د ی يا مو کا ړو نه بيــل د ی هم د ي تا و نگه سړ ي! د ستر گو تو ر بــو ك هم مسلمان وي جا نه او ز موږ په شا ن و یخانه نور البصر ہی بـو ك ! هم ستا د کـو ر د ی نـو که در ۱ نی وی و رو ر ۰ ک ک ، با با یی بو ک

> هم ز ما هم ستا یی بو ك تر څا ن با لا یی بو ك

رکند هار _ ۱۳۵۱ ه ق)

